

۷۸۶
۹۲

کلامِ خالق یار (دنگھ داتے)

نمبر ۱

صفت رب رسول دی لہجیا کرا یہ دُنیا اے کوہِ ہر فتنہ ساری
جو کچھ ہونا سی او کچھ ہو گیا، متے تھو رہا ہے عمر بقاء ساری
سچے دل تھیں معافیاں منگ جائے ہو جا سیدی معاف خطا ساری
خالق یار میاں گنہگار اسیں، صرف پاک اے فات خدا ساری

ملنے کا پتہ، بھاگو وال کلاں، ضلع گجرات

پیش لفظ راقم الحروف ازیں سخنان دلنواز بندہ را بہ تحسین راغب کردہ است۔ حقیقت اس است کہ راقم عنہم خالق یار ہر موضوع کہ قلم رانندہ است۔ بہ نقطہ کمال رسائی حاصل کردہ است۔ من بدیں وصف کلام او را پسندید کہ او ہر ہر موضوع سخن بحث کردہ است کہ برائے سامعین نصیحت و ہدایت و آموزش است۔

علاوہ ازیں برائے راہنمائی سامعین اس قرن در بے بہا کلام خود پیش کردہ است کہ ضیائے الیشاں ہموارہ را بہتائی خواہد فی کرد۔

جناب چوہدری نذر حسین صاحب سکینہ مہیڈیہ ٹرگورمنٹ ہائی سکول لکھن وال (گجرات)

تبصرہ نویس میری اور خالق یار کی مجلس اکثر و بیشتر سکول میں تدریسی فرائض کے سلسلہ میں ہوتی رہی ہے۔ ان کے کلام کو سننے اور دیکھنے کا موقع ملتا رہا ہے۔ آپ ذاتی طور پر شریف النفس اور متقی مسلمان ہیں۔ ان کے دل میں عشق رسول کوٹ کوٹ کر بھرا ہوا ہے۔ یہی عشق ان کی شاعری میں بھی چھلکتا ہے۔

زیر نظر کتابوں میں شاعر نے اپنے دل کی آواز کو شعروں کی لڑیوں میں پرو دیا ہے۔ شعری ترتیب اور قافیے ردیف کی پابندی کا خاص خیال رکھا ہے۔ مثلاً (قسمت ادلیساں والربے ٹرگئے وطنان نوں، اسیں رہ گئے دھکلا توڑیاں لئی چلو قسمتاں چلو نصیب ساڈے، اسیں وقف آں ہجر و چھوڑیاں لئی پئے دیاں دیکری رج کے تے، صدقے آیدے پراندے جوڑیاں لئی خالق یار او موقعہ لہجہ کیا، رج رج رباعیاں تے دوڑیاں لئی امید ہے کہ شائقین حضرات ان کی کتب کا مطالعہ کر کے زندگی

کی حقیقتوں سے آشنا ہوں گے۔

جناب حاجی محمد یوسف صاحب

(بی۔ ایس سی۔ بی۔ ایڈ)

میر کے خیال میں برادر م خالق یار ٹھیکہ پنجابی زبان پراچھی طرح جاوکی ہیں۔ موصوف نے تدریس اور

مشاغل سے فرصت کے چند لمحات نکال کر توحید باری، لغت حسب پاک دنیا کی بے ثباتی، زمانے کی عکاسی، عشقیہ اور تجزیہ، معرفت اور نصیحت آموز عنوانات پراچھی طرح طبع آزمائی کی ہے۔

امید ہے کہ آئندہ بھی موصوف میدان سخن میں بہترین انداز سے قلم چلانے کی کوشش کریں گے۔

جناب حافظ محمد یوسف صاحب

خادم درس العربیہ لکھنوال

ناشرین ہم نے قریب سے قریب مروج و طرکے (گر جھالکائے) کہ جناب محترم خالق یار (محمد نیر) صاحب ایک شفیق اور

مہربان استاد ہیں۔ اچھے بھائی، پاکیزہ دوست، ذہین و فحنتی تبحر، حسن صورت و سیرت کا مجموعہ، بہادر و نیک و بہترین انسان، مختص اور بے مثال روحانی باپ ہیں۔

ظاہر ہے کہ ایسے اوصاف کی مالک شخصیت کا کلام بھی بے نظر اور بے مثال ہی ہو سکتا ہے۔ اللہ تعالیٰ انہیں سلامت و قیامت رکھے آمین

عظمت فاروق محمد غلام عباس

اظہار قبائلی اظہار و طلباء 1985ء تا حال

پکی گلزارِ منیر لکڑی محمد باری لعلی

بہشت ربی کرے پہلے پہلاں، جیہڑا سب اتے حکم لکھ لے جی
ہر اک مکان دیوچ رہن سدا، ایہہ فیہ وی لاسکان لے جی
روز کی پتھراں وجہ پوچھاں والا، اتھی شان والا تہسبان لے جی
خالق تگ مہیاں گھبراونا نہیں، جو جانا کم آسکان لے جی
۲۔ لکھ لکھ قلبیں جدی لکھ وی کے، اہم ہد ملد کراں لے جی
لا زنیب غیب قرآن آکھے، پاک لفظ زبان اتے دھرائے جی
جہڑے خوف کوہوں لوکی ڈر نہ نہیں، بطرا پھیل دریا درج ترال تھیلے
خالق پاک جہڑوں لے دربارِ خشن، کھمبے سوہنے فرستہ ویرھاں لے جی
۳۔ صفت رب رسول وی مکدی نہیں، دن رات پاویں لگاتار کرے جی
پاویں قلمیں سار جہان دیاں، پاویں شاہی کھمبے شہار کرے جی
پاویں رونق تے پاویں آفتاب لکھاں، پاویں شیخ سفدری وار وار کرے جی
خالق پاک دی گل شرمست پایے، پہلاں من کے فیہ اعتبار کرے جی
۴۔ صفاتِ انامدی کرے صفت پہلاں، جدیاں صفات لے اعتماد لے جی
فیہ اوسد اول دھیان جاک، خاتم جسدی جہان آباو لے جی
۵۔ کوئی اوسد اور سا الہی لے، کینوکر اولہ کی یاد دیوچ سوا لے جی
خالق پاک اولوں دید نصیب ہوئی، تے سمجھو سب لئی عید میلاد جی

عالمی کل متی قدیر

گڈی کس دی لے گڈی والیا کے تیری نہیں کسے خسر دی لے
دو تین روپیئے چار پیئے، ہو جاندی کجھ اسوار دی لے
کدے سوجھاں نال خیال کے دی، مارن جہڑوں دھوڑ مار دی لے
خالق پاک والی کسید آکھ وی نہیں، ہر شہر ای بیروڑ گاردی لے
۶۔ سدا اوپرانی نہیں گل رہندی، اک دن شاہ وی ہو گدا جانا
اکدن تاج شہانے تے راج کرنا، اکدن کھوہ دیوچ وی آ جانا
اکدن خوشیاں داکدن غمیاں دا، اکدن بالکل کسید دا جانا
کھید رس دی لے خالق پاک ساری، گھمٹی مدتال ہرے نظر جانا
۷۔ وارن تال دواور شرب ساڈا، مڈا پڑے کڈا پڑاں نوں داکڑا مار لے
اوپر امر تال ہوندا کھ وی نہیں، اپنا نام ستار غفار دے لے
یونس پھی دے پیٹ دیوچ رکھ لیندا، ڈبے ہوئے بیڑے پاتا مار لے
خالق پاک مہیاں اوہڑا نام لکھیا، کدے دیوچ میدان نہ حار دے لے

جہڑی آلہ

۸۔ آج میر محبوب نہیں آوندا، ہر قصاص ریحاص کے نال خوار دیو
کھل جھنڈیاں لاڈ بھاؤ ریشم، طلیاص لہوا لہو دیوچ کھل دیو
دیکھ دیکھ کے تے مینا خوش ہوئے، ہر تیز وار پھسار دیو
دل کھول کے تے خالق پاک مینوں، راج مبارکالے شہ مار دیو
۹۔ اوسکے نوئے اوکڑوں جین پڑے، مٹے دلاں نوں ضمیر قسار آیا
اھو جھانے کدے سدا مہیاں سب، ہرے چرماں پھولیں مہیاں آیا

خالق یاں کردے مک سکدری نہیئیں، کالی کالی دھرتی سرکار دی رکھ
 ۲۱۔ ایدھر آؤ تو انوں میں دسناں والں، آندے نہیں جھٹ پتیر نہیں ہو سکدا
 کردے جھتے وجہ آئی اے اولیاء، کبیر ہی قوم چراچ پیر معنی ہو سکدا
 جنہوں دے خرابے پر والے اور، اولیئے دلگس نہیئیں ہو سکدا
 خالق یاں دلے اعتبار الیاء، دوجہ بدر منیر نہیئیں ہو سکدا

رواق مہجنا نال

بحن آئے تے رواق آئی، کی دسناں ایہ دھرتی دیران پی سی
 جنگل دیوچ سنگل بوہیا، پھل کھیاں رلیاں دکان پی سی
 تاسیں اسیں دی مویا پکے مانج آں، مٹی عرش دی فرش تے آن پی سی
 خالق یاں اعلیاء وکھڑا کی، جنہوں رب دی ذات بنان پی سی

مشان رسالت

دسناں شان کی کلمی والٹرید کی، دو جہان تھیں جدا مقام آچا
 آجارب رب دی پابلا ونڈالے، لے لے پھڑدا فاک آچا
 اک لکھ تے چوٹی ہزار نہی، کل نبیاں دا اوتے امام آچا
 خالق یا ربوی حرصاں لا بیٹھا، دے سٹے دا کوثرول جام آچا
 ۲۴۔ دسناں شان کی کلمی والٹرے دی، میوں تے کوئی دی حساب نہ اوہلا
 ساڈے پاک رسول نہیں اوہتی، بیار رب دی کول بلا ونڈالے
 کلہر پھرنے والیو مونو وے، سنو قرآن محمد فرما ونڈالے
 خالق یاں جگ گاونڈالے گیت اوسکے، پھر ماگیت حق مہدو گاونڈالے

۲۵۔ قدرتی نوں قدر کی ہوندری، قدر والٹے قدر بچان دے نہیں
 قدر سوئے دی ہوندری سنیا ریاں نوں، میر تپے ہتے بھلے کی جان دے
 قدر نہی دی کچھ بلال کولوں، چکھ لے ذائقے جے اذان دے نہیں
 خالق یاں لکھ قدر دی رات سوئی، جبرے تذکرے وجہ قرآن دے نہیں

سومہ نال

سومہ ہونا دی رب دی رحمت، دو جگ نالوں عرلی ماہی سومہ نال
 سومہ لکے نوں لبھ داناں قسمت، لے گئی حلیر دانی سومہ نال
 سومہ اک لکھ چوٹی ہزار دتوں، واہ واہ مدے دا راہی سومہ نال
 خالق یاں میاں سومہ جالیلے، بھاگاں والٹری آفسہ ماہی سومہ نال

محب خوبیاں

محب خوبیاں ساڈی سرکار دیاں، دل نظراں نال بیمار کیتے
 جویں ڈاڈیاں نال سوک کیتا، ایویں ماڈیاں نال بیمار کیتے
 رتہ اوس زین دا وعدہ کیا، جھتے جھتے قیام سرکار کیتے
 خالق یاں غریباں سکیناں تے، فضل آپ نہیں بے شمار کیتے

پنج تن پاک

پنج تن نوں من دا نہیں جیڑا، فاس ابلست جس خبیثی دا مارلے او
 اوہر بھاگ نصیب نہیں جھاگ سکدے، شتر پھڑا بے مہارلے او

پھر کنکریاں بہتہ درج لے آئے، البوجہل دے وار مسکارے او
خالق یار کنارے دے نال دی نیئیں، جا کے ڈبدا ادھ وشکارے او

عشق دی بھین

جدوں بیلو عشق دی بھین وچی، تدوں بیلو زیں آسمان بنیاں
اھبطو داسکے بعد والے، پہلاں بیلو ایہ انسان بنیاں
بت روح دا جھگڑا پیہ گیا، کوئی نوکر کوئی حکمران بنیاں
گلاں بعد دیاں خالق یار ستھے، پہلاں سب تھیں شاہ سلطان بنیاں

مسئلہ نور تے لبشر

لبشر اوسنوں اکھنایں جھلایا او، جدی خاطرے دو جہان بنیاں
ایہ گل توں جھلایا جان دانتیں، کدے واسطے زیں آسمان بنیاں
سجدا جوں ابلیس نیں نہ کیتا، نافرمان او تدوں شیطان بنیاں
جنے بنیاں حضور نون نور دتوں، خالق یار او صحیح انسان بنیاں
۳۱- ایناں راہزنال نیں جان تنگ کیتی، لبشر نیں نون جان کے کہہ رہے نیں
بنے ہوئے ابلیس دے سنگ ساتھی، تانیٹ کھلی نفیس نال کھبہ رہے نیں
بیوقوف نیں رؤف نون جان دے نیں، ایویں مفت ورج لعنتاں کہہ رہے نیں
خالق یار لبس جھوٹا دامنہول کالا، جھپٹ دوزخاں دیونج پیہ رہے نیں
۳۲- جنہول میرے محبوب پسند کیتا، اولس کے کیرے نیں جاسکدا
پاویں کرے پیا لکھ دوا دارو، ہور کپڑوں شفا نیں پاسکدا
او واخلص طبیب لے مرضاں دا، اونوں کوئی دی دھبہ نیں لاسکدا
خالق یار بنیاں پیر وکارا ویدا، ہار ورج میدان نیں کھا سکدا

محبوب دی شان

صدقے میر محبوب دی شان ایسی، قسماں آپ خدا خود کھائے پیا
وکیہو کھول قرآن دلیل کیتی، کول عرشاں لے تے بلائے پیا
والشمس والقمر والیل زلفاں، لیکن آئین فرمائے پیا
خالق یار بیٹھا کے سامنے او، دید کرے تے دید کرے پیا
ہمہ تیری عقل اتے ظالم پیہ پردے، تانیٹ مسکے کرنیں دھین ولے
فانی محل چیارے توں بل بیٹھیں، اوکون سن غاراں ورج بہن ولے
نور مار کے تے خیر اکھاڑ دیون، سوئے حضور سر نور کول بہن ولے
خالق یار وائی نی دے وھار آں میں، لغو ذبالہ ایہ لفظ نیں کہیں ولے
۳۴- بڑا اوکھالے نبی دی شان بنیاں، جے تے پھنایا تے ایدھر آ ذرا
قوں تے اوسد پیراں دی خاک دی نیں، حدیث فقہ قرآن اکھا ذرا
خیر اکھاڑے اوس کول بہن ولے، ایہ توڑ توں پن وکھا ذرا
دلون کدھ کے گند کدورتاں نون، خالق یار ول غور فرما ذرا

میرا خیال

بے بہائی دنیا دس دی لے، ایہ تے اوپر مقابلے خاک دی نیں
چیرستان آسمان نون گئے جیتے، پھونج سکدا اوتھ براق دی نیں
قائم جگ دیوچہ مثال کیتی، کھا دی آدمی وھار خوراک دی نیں
خالق یار جے کہہ کے نور اونوں، یاروایہ کلمہ غنیاک دی نیں
کافر نیں نون آندے نے مثل اپنی، بارک الیس کی تیرا خیال جی
اونے چن نون توڑیا جوڑیا سی، کیتے کافراں وچہ مجال جی
وکیہن ربانوں گیا آسمان اتلے، ایسا کس نے کیتا جمال جی
خالق یار حضور نیں نور اصلی، قرآن مجید دیوچہ مثال لے جی

نعرہ رسالت

جھپٹا نہی نوں آندالے مثل اپنی، اوتے سمجھ لے جگ لے آیا ای نہیں
اوتے ٹھرا پھر دامن دملے، اوتے کجہ جہان اتوں پایا ای نہیں
اوتے رو دیا گیا ابلیس وانگوں، جتنے نعرہ رسالت دالایا ای نہیں
خالق یار دا ہے اعتبار ایوا، سوہنے حضور پر نور داسا یہ ای نہیں
جھپٹا نہی نوں آندالے مثل اپنی، مویا ہویا جیوندا اد جھاگ دا ای
کوئی ڈھوٹی نہیں اوہدی جہان لے، میرٹ پھر گیا اوہدے دماغ دا ای
نت روئے دا کھیل خراب ہوندا، پیا بھونکدا تے پیا بھاگ دا ای
خالق یار جو حضور نوں نور سمجھ، بھاگ اوہدا نصیب ای جھاگ دا ای

صدے

صدے جاں میں عرب دی خاک اتوں، جتھے شاہ لولاک لہا آئے
بھاگ لگ گئے جگ تے ساریاں نوں، ساری دنیا دے راہما آئے
راہ حق داد سن لئی غافل نوں، رحمت بن کے عرب دے شاہ آئے
خالق یار اوئے روئے زمین لے، مصطفیٰ آئے تے نور خدا آئے
صدے کالے کبل والے توں، جد خود خدا پیا جائے صدے
صدے آوی جائے عرشاں دے، جبرائیل نوں کل بلائے صدے
صدے جناتاں دی صدے دوزخاں دی، راج راج کے سیر کرائے پیا
خالق یار میاں فیر کپوں نہ جی، گیت اوہدی پریت دے گائے پیا

عاشق نبی دے

عاشق نبی دے عرش تے فرش لے، یانہی یانہی پکار رہے نہیں

دل و جان تھیں ہونسا رہے نہیں، نالے نعرے رسالت دے مار رہے نہیں
پیر پندی سن کے موزیاں نوں، ابلیس گل تھیں کراںکار رہے نہیں
خالق یار سرکار دے پروانے، اپنے دو جہان سنوار رہے نہیں

حضور د انور

ٹھل گئے سن پر دے باطن دے، جدوں حضور د انور ظہور ہویا
ہوئے لات و منات دی سر پرے، سارا بت کدہ چور و چور ہویا
جدوں عاشقاں عشق دی بانگ دتی، ظلم اڈ جہان تھیں دور ہویا
خالق یار خدا دیاں قدرتاں دا، پورے جگ تے نام مشہور ہویا

عاقل و عاشق

عقل والے آکھدے بشر اونوں، عشق والے خدا د انور آکھن
عشق والیاں دے مال نال رہندا، بے عشقیاں تھیں بڑی دور آکھن
ایہ دنیا جھڑکی پی وسدی لے، اوہدے نور دا خاص ظہور آکھن
خالق یار اعتبار کرا دس لے، جوہر پے نظر منظور آکھن

یا شاہ مدنیہ

خالق یار او جہانز کوئی دی نہیں، اوتے اونا نڈیاں دی واناں لین آئے
راہ حق تے سچ داد سن لئی، راہما ساڈے سکھ چین آئے
احسان رب نہیں سب تے آن کیے، بن کے جہان ولے نور آئے
خالق یار ورگے مسکین جھپٹے، اوتے اوناں دے کوئی پتے لین آئے
بے ادب گستاخ رسول دے، کسے قیمتی فیض نہیں پاسکدے
کرن لکھ تیلے پاویں لکھ چارے، ورج جناتاں دے نہیں جاسکدے

نہی پاک و باہجہ وسیلوں، گناہ کدے وی نہیں بخشوا سکرے
خالق یاک ناسمجھاں دی سچ اندر، ایہ مسئلے کدے نہیں آسکرے

نبی دے پیار بناں

کوئی فائدہ نہیں سکياں عبادتاں دا، کوئی فائدہ نہیں نبی دے پیار بناں
جنہوں عشق رسول دا لگیا نہیں، اونوں اکھونہ کج سردار بناں
میلا دینی مناوڑتے جاؤ جنت، کوئی اچھا نہیں ہو راس کار بناں
خالق یار میلا دمنان سارے، پیارے نبی دا یہود و کفار بناں

بتا دے منکراں نوں

بشر نبی دے جھگڑے چھڑ ملاں، ایہ مسئلے نہیں ہلان والے
تیری عقل تے اصل درج پیٹے پردے تیری عقل دے تاہوں نہیں لان والے
توں نہیں ایس مکان ملتے جاسکدا، اونیں عرش عظیم اتے جان والے
خالق یار بتا دے منکراں نوں، مر سکدے نہیں قرآن واسے

عسری مائی

تیرے جیہا نہیں کوئی جہان اتے، توں جند ساڈی توں جان ساڈی
تینوں حق خدا کرینیاں ملے، بے شکالے قسم قرآن ساڈی
توں کیا تے خوشیاں آگیاں، سلج گئی فیر حسن دکانے ساڈی
خالق یار میاں ہر وقت تیرا، کر رہی لے ورد زبان ساڈی
جنہوں کچھ پیارے دی وجہ سینے، اونوں خطرہ کسے بلا دانئیں
جئے دیکھیا کملی والے نوں، اونوں شوق دنیا و مافیہا دانئیں
جہیز اتنا حضور دے نور والے، اونوں پتہ کوئی شرم و حیا دانئیں
خالق یار دانی عربی باہاں، بھید جان دا کوئی خدا دانئیں

عربی سلطان

گل قدر دی لے جنگ بدر اندر، پائی فتح مجاہداں تھوڑیاں نہیں
نال لے گئے عرش عظیم اتے، پایا مرتبہ حضور دے جوڑیاں نہیں
ابو جہل آرمایا تے تنگ لیا، کلمہ مٹھی وچ پڑھیا روڑیاں نہیں
خالق یار سرکار دے قدماں تھیں، پالٹی شفا لے کوڑیاں نہیں
ایویں رب وی قسماں کھاہیاں نہیں، نہیں ہووے کوئی عربی سلطان جیہا
مہینے آج نہیں وھدھ تھیں وھدھ سارے، مہینہ نہیں کوئی ماہ رمضان جیہا
چوئے پائے پھر دے کئی ڈٹھے، پیر نہیں کوئی شاہ جیلان جیہا
خالق یار نہیں لہجنا ڈھونڈھیاں وی، بہادر ہووے کوئی شیر یزدان جیہا

منکرین دکنیں

منکرین دکنیں مزاراں نوں، آکھن ولیاں فوں اپر تے موٹے ہوئے نہیں
کم اپنا نہیں دماغ کردا، آکھن دو جیاں نوں جھلے موٹے ہوئے نہیں
کم عقل دراصل ایہ جان دکنیں، اوتے آرام سکون نال ہوئے نہیں
خالق یار بزرگاں ولیاں نہیں، کھوہ عشق پریم دے جوٹے ہوئے نہیں

کملی والے

امت ہوندی نہ کملی والے دی، تے ہن نوں مر کے تے مٹ جاوندی ایہ
رحیم باقی تے بن دے پئے بانڈر، دنیا پائے نہتھ بچاوندی ایہ
کئی سنیاں تے اکھیں دیکھیاں، جیویں جیویں دے ظلم کماوندی ایہ
خالق یار والی امتی کس دے آں، پئی قطرہ شرم نہ آوندی ایہ

کالی کملی والی

مینوں لوڑ نہیں کوئی بہشتاں دی، اکو لور بس، تیرے پیار دی
 کی کرنیں حج طواف کعبہ، اکو ریکھ بس تیرے دیدار دی
 سنگ سنگتاں سنگ سنگتاں، سنگ سنگتاں، سنگ سنگتاں
 خالق یار چروکئی تانگ سینے، کالی کملی والی سرکار دی
 اک لکھتے چوڑی ہزار وچوں، جھلیا حضور دی شان دلا دس کیڑا
 توں میرا خیال نہیں کجھ سکدا، گلاں چھپاں جان دلا دس کیڑا
 سنے جوڑیاں عرش عظمیٰ، موحاں رج رج مان دلا دس کیڑا
 خالق یار حضور پر نور باتوں، شافعی حشر میدان دلا دس کیڑا

صفت جناب اصحاب

صفت چوڑاں اصحاباں دی مکدی نہیں، کوئی دس کھاں بلیا یار الیسا
 مگر جوڑاں دے کھانے گزر کیتی، لیڈر دس کھاں کوئی سردار الیسا
 تن من سرکار تھیں وار دے، کوئی دس کھاں جانناں الیسا
 خالق یار پاویں پھر جہان لے، لہج سکدا نہیں غم خوار الیسا

شیر یزدان

رتبہ علی جیہا کسے نہیں پاوانا نہیں، علی علی او شیر یزدان علی
 جدوں حق تے باطل دی جنگ ہوئی، نکلے سن وحی میدان علی
 الیسا عیب سی علی دا کافر لے، نعرہ سن کے لہج دکان علی
 خالق یار اک لکھ سکیندا اندر، پڑھ سڑ دے رہ قرآن علی

خدا دا شیر

رتبہ علی جیہا کسے نہیں پاوانا نہیں، علی علی خدا دا شیر علی
 درخبر دا علی ہلا دتا، ہراک دے نالوں دلیسر علی
 ہر تھاں حیدری حیدری گونج آدے، بجتے آجاو جگتے فیر علی
 خالق یار میاں اپنی تاجاتی، کردے رے کفار نوں زیر علی
 رتبہ علی جیہا کسے نہیں پاوانا نہیں، علی علی او شیر خدا علی
 خالی جان نہ دین سوالیاں نوں، ہراک دے مشکل کشا علی
 چوداں طبق توں خیر کھائے ڈھولے، نعرہ مار دین جدوں شاہ علی
 خالق یار میدان او ہار دے نہیں، جہاں جہاں پکار یا علی
 اونس گئے مگر حیدری دے، سنگے نیتے اچ میدان وچوں
 یا علی یا علی پکار یا کر، وضو کر کے پاک زبان وچوں
 ہو کر کدروں او کجھ لہنا نہیں، جو کجھ لہنا آئی شیر یزدان وچوں
 خالق یار توں علی دا پھر دامن، ردیا جانیں نہ دین ایمان وچوں
 شاہ علی دی شان نرالی لے، عقل والے جاں پہچان دے نہیں کو
 کدھے کعبیوں تن سو سچھ موزی، کارنامے ایہ شیر یزدان دے نہیں
 وجے حیدری نعرہ میدان اندر، طوطے اڑ دے پئے شیطان دے
 خالق یار توں علی دا پھر دامن، جیکر ارادے جنتی جان دے
 نام علی دا جس نہ بان لے، مولا اوس وحی بہت تاثیر کیا
 کیا کم لے جو جو شاہ علی، او کم نہیں کسے فقیر کیا
 حیدر مار نعرہ خیر اکھاڑیا سی، ٹوٹے دو مرحب نوں چر کیا
 خالق یار میاں او ہار پار بیڑا، جھنے علی دا شعر تحریر کیا

بیر کامل یا شاہ جیلانی قطب ربانی

کامل پر بغدادی اگر شامل اپنے وچ غلاماں بے ٹہنگاواں میں مو
 نہیں چٹا سفید نہیں شاہ کالا، نہیں لال ستوا بد رنگاواں میں
 تیری آس لے آیا آس لے کے، آس پاس بھروا بالکل ننگاواں میں
 آج گنج سکین دے سب پردے، خالق یار آکھے کوئی تے چنگاواں میں
 رات یارھوں یارھوں والے دی، آچا یارھوں والا فقر منیٹ
 کردیونداں وچ حل مشکل، چلو چل کے روشن ضمیر منیٹ
 یا غوث میراں بغداد ولے، بے لوث بے خوف جاگیر منیٹ
 خالق یار سرکار دی مہربانی، دستگیر نوں پیراں دا پر منیٹ
 دستگیر نوں پیراں دا پر منو، اللہ اللہ لیکار یا غوث میراں مو
 البوصالے دے گھر میں چن چڑھے، ستے بھاگ جگاریا غوث میراں
 ساک ولایاں دی ہمت بادشاہی، چوروں قطب بنار یا غوث میراں
 خالق یار لے ساغے کارنامہ، بیڑا بڈھی دا تار یا غوث میراں
 آس یارھوں والے نوں من نیں آں، پکانال اوہ دل لالیا
 میراں پیر کامل بغداد ولے، اووا جان دے جہناں آزما لیا
 مائی بڈھی نیاز لیکائی نہیں سی، بیڑا شہ دریا وچ پھالیا
 خالق یار بیمار شفا پاکھے، جہناں یارھوں والنگر کھا لیا
 سونو خوبیاں پیراں دے پردیاں، گلاں چھپیاں جان دے غوث میراں
 جدول جان دے پل صراط لے، بانہوں پھرننگان دے غوث میراں
 دن مشرق دے اپنے چلیاں نوں، دکھوں غموں بچان دے غوث میراں
 خالق یار او بھکھیاں تسیاں نوں ہر طراں ر جان دے غوث میراں

پیراں دے پیر

کیوں نہ منیٹ پیراں دے پیر نوں، او او کم دکھائے نے غوث میراں
 جو جو کسیدی سمجھ وجہ آوندے نہیں، چوروں قطب بانے نے غوث میراں
 ڈبے ہوئے بیڑے باراں سالاں دے، بنے پئے لگائے نے غوث میراں
 خالق یار اوئے سننے عزتگیاں دے، مردے پئے جگائے نے غوث میراں

عاشق

سار عاشقاں نوں سار عاشقاں دی، عاشق عشق دے پئے بیمار کردے
 اک لکھ نوں وی کئی لکھ سمجھو، جان مگر معشوقے نثار کردے
 مجنوں سک کے ہو گیا کانہ، وجہ جنگلاں پئے گزار کردے
 خالق یار میاں رہن گمراستہ، کسے وقت دی نہیں انکار کردے
 ثبوت عاشقاں رتوں بھجوت اتے، بے نیاز مجاز تھیں پار ہوندے
 حال مست خیال الست والے، گلی گلی پوڑندے پئے خوار ہوندے
 امر بلیاں تے کمر کس دے، پورے چٹ پٹ قول اقرار ہوندے
 کچے ویکھ گھڑے کدے نہیں اڑے، خالق یار بڑے غم خوار ہوندے

امام حسین رضی

ٹٹ گئی قلم ابتداء اندر، پیاسو چنواں سن کیا لکھاں
 آج پہلی نظم دی چن چڑھیا، اپنے دل نوں وی سمجھا لکھاں
 گوشے الگ بیٹھا اووا تک رہیا، وجہ اکھیاں نیر لیا لکھاں
 خالق یار پیار دے نالی صدقے، صدقے جھوٹ جینی کر لکھاں

عزیز صغریٰ

کلیاں چھڑو چاری نون نہ جانیو، پیچھے رہ کے کی سنوار سانگی
کیہڑی عزیز بنی مرض والی میں، کیہڑے فرض واقرض اتار سانگی
دیر اصغر معصوم نون چم کے تے، کیدا اباجی جھولا جھلا سانگی
خالق یار پکار دی پئی صغریٰ، ڈھائیوں وجہ فراق دے مار سانگی

بے مثال کمال

بے مثال کمال بلال دالے، جان و مال سرکار تھیں وار دے رہے
نہیں کافراں وی دلوں کھٹ کیتی، ہتھ پیر ہتھ ڈنڈے مار دے رہے
ریاں تیاں لے لے لے لے لے لے، مونہوں آخڑ آخڑ پکار دے رہے
خالق یار میاں ایسے عاشقاں تے، ہونڈے توڑ تھیں کرم غفار دے رہے

یا حسین علیہ السلام

ہر اک نون بچے لا ڈے نیس، لا ڈو ڈھانٹیں کسے حسین وانگوں
چڑھ کے مہر نبوت لے کھیلے، پیا چمکدے لالین وانگوں
ظلم و کجی کے ذرا وی ڈولیا نہ، چھڑا صبر نہ شاہ کونین وانگوں
تن کمن وار دتا خالق یار میاں، کہندھی پالی نہ حرف غین وانگوں
یا حسین حسین آقا، پھرے ہتھ صغریٰ سر پیار داجی
بچی آسیں بدینوں ٹرچلے، ہو یا توڑ تھیں امر غفار داجی
دل ہونڈیوں تے سنگ لال جانوں، اوسا منے روضہ سرکار داجی
لے کے بال بچہ نال دین سچا، خالق یار حسین سر ہار داجی

حسین صابر

لگے وس تے مومن نس دانیں، ویلا اج دا چھڑا دانیں کل پیچھے
منی بیعت یزید پلیدی نیس، سو سنے گل دتا سوہی گل پیچھے
ہستی واسطے گیلے چیر دتی، لکھ رکھ نہ لیا کربل پیچھے
خالق یار او کربلا اندر، حسین نے گل کیتی رہ گئی گل پیچھے
نیاں ہتھیار میدان نیس لڑن ہونڈا، جدے ہتھ دے وجہ تلوار بہادر
کوئی اکھدا لے ذوالفقار بہادر، کوئی اکھدا چور چکا رہا بہادر
کوئی اکھدا عشق پیار بہادر، کوئی اکھدا سخی سرکار بہادر
ان اللہ مع الصبر، صابر حوصلہ لے خالق یار بہادر
کربل دی جویے ویران دھرتی، جتھے ہوئی زینب و لکیر دی گل
ڈوگ پیندی لے قلم وی ہتھ وچوں، جدوں چھڑیے صغریٰ دے ویر دی گل
اجکلے انہیں کربلا اندر، روز ازل تھیں ہوئی سبیر دی گل
خالق یار میاں مک مک دی نیس، انور میر تے بدر نسیر دی گل
گلاں نال گلارے بن لکھاں، گل نیس حسین جہی کرن ہونڈی
ڈکھے سورے مرد جوان جنگی، جنگ نیس حسین جہی لڑن ہونڈی
جھل گئے پیاس جیوں حسین صابر، ایس طراں پیاس نیس جرن ہونڈی
خالق یار کرے پیاس لکھ چاکے، رئیس نال حسین نیس کرن ہونڈی
نہ کوئی سنیا تے نہ کوئی ہو لکے، بہادر شاہ حسین سرکار جیہا
کربلا وچ حد کا دتی، جھلیا ہونڈ نہ کسے نے وار جیہا
بچہ دین اسلام دی لاج رکھیں، سب دسیا نانے دے پیار جیہا
صدقے شاہ حسین دے بخش مولا، گہنگار عاصی خالق یار جیہا

نوجوان اکبرؑ

اٹھاراں سال دا نوجوان اکبرؑ، جنگ والے میدان وچ آیلے
اکے شیر دلیر جبار بہادر، ساری فوج نوں لگے لگایا
عمرو پیا لنگار دا فوجیاں نوں، اوناں تیراں دامنہ برسا یا اے
خالق یار شہزادے علی اکبرؑ، اورنگ تہبہ شہادت دا پایا لے
میتھوں تیری جدائی نہیں سہن ہوندی، میرے پھل نوری گلزار اکبرؑ
اکھاں تیرے دیدار نوں سہکدیاں، مار سٹیا تیرے پیار اکبرؑ
نہوئی کوئی تمنا وی نہیں پوری، آئی چٹ دا چٹ بہار اکبرؑ
خالق یار من ہلاں دے روزِ محشر، گیوں تیر دھوڑے دے مار اکبرؑ

انج لک دا

مسلم کوفے دے وچ گیا جدوں، تعداد بیس ہزار دا دون سی جی مو
ہوئی کیزید پلید نوں خبر جدوں، اودا مشورہ نال سرجون کی جی
گلے اصفردے لگا سی تیر جدوں دھار بھگے دے گیا خون کی جی
خالق یار اوصدیاں بیت گیاں، پتہ انج لکدا جیوس ہون سی جی

عاشق لوک

میتھوں کچھ نہ کچھ لے عاشقاں تھیں، تن من تھیں جو بلہار جانے
جام وصل دا پین تے جین سدا، نالے لنگ چناں تھیں پار جانے
جانی سمجھن بے پرواہ جانی، اکدو بے تھیں ہو نثار جانے
شر جاونرے نیں خالق یار میاں، کہانی دنیا وچ کھلا جانے

جنت دی چابی

رکھن روزے تے پڑھن نماز مومن، جہیڑی جنت دی چابی کہلاوندی لے
تھم دین دامہ جبین آکھن، نت پنج معراج کراوندی لے
نالے بدن نوں رکھدی پاکیزہ، نالے قلب اندر کھنڈھ پاوندی لے
خالق یار سرکار دا کہنا لے، سدھی جنتاں ول لے جاوندی لے

لطیف

باپ اکدن ماریا بیٹے نوں، بیٹے آکھیا کراں سوال ابا مو
تیرے باپ وی لاٹی سی تھاپ تینوں ہو یا سو وید تیرا کی حال ابا
باپ آکھیا مینوں وی ماریا ساڈ، گلان کردا رسیا بیٹے نال ابا
خالق یار بے تے ابجے رہی ہوندی، غنڈہ گردی لے کئے کوسال ابا

مرشد میراں

ناں تیرا نہ لے تھکاں، پڑھ پڑھ ہوئی فقیر آں
چھڈ دتی تیرے سرے تے، پھڑے دور دلگیر آں
بے نظیر کرامتاں تیریاں نیں، توڑ وی سٹا زبیر آں
خالق یار ہشر دھیاڑے، سب سامان ہون لقصیر آں

او مرشد میراں
او مرشد میراں
او مرشد میراں
او مرشد میراں

ط۔ طبع جوان حسین ورگا، ایس جگ تے جمیاں کوئی وی نہیں

کرلا دیوچ جیوں ہوئی، انج نہیں ہونی لگے ہوئی وی نہیں
دیکھے قاسم تے عباس شہید ہونڈے، اتھراک سرکار دی چوٹی وی نہیں
خالق یار میاں دواں عالم تے، ہونی کرے یزید دی ڈھوٹی وی نہیں

بھلا ہو کہ تیرا قصد اوستی، جھیتی کے پیغام تے جا چھیتی
 آنکھیں صفری بیمار من ٹھیک آکھے، آنکھیں اکبروں لین دی آجھیتی
 ویرا صفر معصوم نوں چمکے تے، ایہ کہہ پڑا ای دتیں پنہا جھیتی
 خالق ایک فیروکیش قبیلے نوں، میرا دتیں سلام دعا جھیتی

غ: غم حسین دانتیں جنہوں ستا غفلتیں وچ بے دین لے او

اوہراج زکوٰۃ فضول روزہ، قبول نماز نہیں خاص افسانے او
 واہ واہ سرکار داکار نہر، مسلماناں لٹی تحفہ حسین لے او
 کرنل شاہ حسین و سادات، خالق یار دالس یقین لے او

خ: خوشیاں غماں تھیں آجاو، کرنل داجدوں فقیر و کیمیاں
 ہنجا کھیاں دوتوں ڈھیں کیوں نہ، لوں لوں وچ جدوں میں تیر و کیمیاں

زینب اکھدی ویر پیار یاو، تیری حشر تک پی تصویر و کیمیاں
 خالق یار میاں دل چاہو نہ لے، اکواریں سید شہیر و کیمیاں

شعر و شاعری

نہیں کوئی لاچ نہیں کوئی طمع، نہیں کوئی لوبہ جہاں
 اپنے آپ دی وی را کھی نہیں ہوندی، اپنا آپ ای پیا بچاں
 نقشہ اپنے آپ دار کھ اکے، تے اپنی گل بنان
 خالق یار خدا دے آسرتے، فیروز زمین اتوں اٹھان

میں سچ بتاں
 تے ترے لال
 میں جی پرچاں
 تے شردا جاں

بن استادوں

بن استادوں لہجہ ناٹیں اصلی راہ جاناں

او کرنل جانا

پن: دریا نیرے اتے آقا، رتبہ شہادت پانا
 ہاتھ شہادت سوکھی ناٹیں، نہیں سوکھا سیں کٹانا
 جاو اکبر خالق یار، تے رانسی روکے نانا

شوق

نوس لگانی قدیم گوانی، نہیں جنگی ایہ کار
 روز مرہ دکوچہ خرابی، نہیں تے لگ دا پار
 قصے کہانیاں بن دے آئے، ون سونی بہار
 شوق بنابوں الوالگا، نہیں میرا رگزار
 کھٹ تے موتی گرداناٹیں، جداوی چلے دس
 چائٹر لیندے نے اطلال تے، ایناں دے کوہوں نس
 کوڑا کرکٹ من کسیدا، ایویں نہ پیا ہنس

ج: جدوں پیار کا عشق لگا، دوجگ نوں رب بنایا جا
 ریچھ شوق دیدار پیار و اتے، اتے عرش عظیم بلایا جا
 گلاں کیتیاں روبرو ہوکے، سیرستاں آسماناں دا کرایا جا
 خالق یار فیروزندیاں من تحفہ، نال روزہ نماز لیا یا جا

عزم حسین

تھ: تھا حسین داعزم الیوا، سنب کچھ دین اسلام اتوں وار جاواں
 بازی سرتے دھڑکی لا کے تے، پہلاں اپنا آپ سنوار جاواں
 و ہندے رہن یزید پلید موزی، اپنے فرض داقرض اتار جاواں
 خالق یار او کرنل اندز، لغرہ حیدری مار لکھار جاواں

لے وعدہ خزانہ
 او مسلماناں
 او نہیں گھبرانا

جاٹے اعتبار
 ایہ دنیا دار
 تے گوڑن لوہار
 او خالق یار
 دیند لکے تے
 جائیں نہ بھیس
 کر دے بس

بے پرواہ

تیرے جیسا کوئی بے پرواہ نائیں، عجیب تیریاں بے پرواہیاں نی
جھپٹے لکھاں کو وچ ہے کھنڈ دھن، اونٹاں لکھاں دیاں تلیاں پائیاں نی
شکل دکھری اک تھیں اک دکھری، شکلاں دھندھ تھیں دھندھ بناٹیاں نی
خالق یار ورگے قلمکار ہوئے، پھر پھر کے خداں مکائیاں نی

ایہ ویلا فیر

ایہ ویلا فیر سہجہ نہ آونالے، کری جا پیار پیار اتے
ساتھتی ون ولایت دے ہوئے کھنڈے، ہر اک کھنڈ پڑی وارے
گھڑے چمے ڈھولکی گت بدھی، تاڑی مانگے مار کر کھڑا راتے
خالق یار میاں ہوشیار ہو کے، پوٹا مار کھاں کنک دی تارے
دور دھنوں حضور نوں کی دساں، محفل نال سرور دے ل لبناں
اک تھال میاں میرا واس نائیں، جیتے آوے میں چھٹ کسا لبناں
ایہ تے میریاں عاداتاں بن گیاں، سکر اکے غم چھپا لبناں
خالق یار جدوں دل اداس ہووے، درد ہجر یہ شعر بنا لبناں
لفظ یاد نہیں کیتا ناراضگی دا، سبق خوشیاں دابس پڑھیاں
حد لبض ہنکار نوں مار دتی، دل بڑا بخیلاں تھیں سڑیاں
ایویں دیندیاں دیندیاں پار ہو گئے، لڑھ جہناں جواناں دا پھریاں
خالق یار نہیں گل وڈھیاں دی، شعر منٹ سینڈ وچ گھڑیاں
لگا شوق جالوں ایوا، لکھاں میں شعر پنجابی
عقل فکر دے آڈھ گئے طوطے، ہو یا دل بے تاب
آپیں بے سوال کیتے، آپیں فط خوالی
خالق یار لوکاں پہانے، تیرا کم خرابے

شاعری

اردو شاعری وی کوئی شاعری لے، شعر لکھ پنجابی زبان وچ لکھ
لکھ لکھ ایوا دیکھنے دا، صفت حضور سرور دی شان وچ لکھ
گلاں نہ ان کہریاں لکھیا کر، گلے آئی جو حدیث قرآن وچ لکھ
سوچ سمجھ کے تے خالق یار میاں، وزن دار مصرعہ کجہ جان وچ لکھ
اگے علم پچھ دنیا تیج دی سی، ہن علم نال دنیا کھیل رہی لے
اگے علم نہ کہتے دی وکیا سی، ہو علم دی سبھ سبیل رہی لے
صحیح تائیں ریزلٹ ہن آوندے نہیں، نہ ای پڑھنے دی لگ و سہل رہی لے
خالق یار انگریزی دا کی دساں، میٹھی میٹھی دی سبھ سبیل رہی لے
ساری دنیا پھر کے تے نہیں دھکی، ایہ پر سیر کراچی لے لاہور کیتا
نویں روشنی دی کوئی روشنی لے، نویں پودنوں جس نے چوڑ کیتا
کرے قلم بنی کرے چائے پینی، ٹیلی ویژن کرکٹ نے زور کیتا
خالق یار نہ تھر کھپا ایویں، ایدھر کردے نہیں کسے غور کیتا

دیکھ

دیکھ عقل مندا کتے عقل تیری، خدا اپنی تھیں ہو یا باہرے توں
خانی محل چارے توں مل بیٹھا، کارگر چنگا بھلا ماہرے توں
جھپٹا لنگ سمندروں پار جاوے، سوچ سوہنیاں دے اوو طائرے توں
خالق یار او دیکھ کے کم تیرے، کردوں کسے نے مناں شاعرے توں
خوشی آوے تے غمی دی مگر او تیرے، واہ واہ مالکا بے پرواہی تیری
سیاں گیت پریتا دگھان پیاں، عالی شان والی بادشاہی تیری
مشرقی اندر مغربی اندر، کن کہیا توں بنی خدائی تیری
خالق یار دانی گل کتے کار، دی لکھ بے تے رب نیس قلم چلائی تیری

شاعری [۲۸]

گوؤں آؤں تے پوؤں دباغ اندر، پھر پھر کے کری تحریر جانا
 ہر بانیاں میر خذایاں، لئی اوس کوئوں تدبیر جانا
 بھر فراق دیاں غنباک گلاں، سوچ سوچ کے ہوئی دلگیر جانا
 خالق یار پیاریاں مار دانتیں، سمجھ والیاں دے سینے چیر جانا
 بے ساختہ سخن میں نہیں کہندا، شعر لکھاں ٹٹول ٹٹول کے تے
 مصرہ لکھدیاں ایہ ضرور دہناں، وزن ٹھیک بچلے بول بول کے تے
 جیوس ٹھائے پہلوان پہلوان تائیں، ایوس ٹھاں ردیف مدبول کے تے
 خالق تیر کھتیں نہیں چھپان ہونڈی، گل دس دتی ساری کھول کے تے
 عجب تیریاں کرم نوازیاتیں، کرماں والیاں کرم کماٹی جانا ایں
 کرے دئی جانیں کروں لئی جانیں، ساک منتیاں نوں تیر پاٹی جانا ایں
 ویکھ اسیں دی بیٹھیں آں آس لے، کاہنوں ساڈے دلوں چت چانی جانا
 خالق یار نوں گل سمجھا کوئی، گلاں ہو رماں نوں سمجھاٹی جانا ایں
 ایہے حرصاں دن تے رات دیاں، راتاں کالیاں اوتھے ہنیریاں نی
 پیا ٹکر نکرے کچھنا اے، کہتے سنگت چنگ چنگیریاں نی
 نال جنہاں دے دن گزار داسیں، اج اوناں نے وی اکھاں پھریاں نی
 سوہوں رب دی خالق یار میاں، بڑیاں کم دیاں گلاں تیریاں نی

سن لے

جس کم نوں آیتوں کھلیاوا اوس کم نوں کرنہ دیر سن لے
 ہوئی حساب نامہ جدول روز محشر، کرنے کسے نہیں پیار تے مہر سن لے
 اوتھے نیک نامی تیرے کم آسی، کوڑا پانہ ورج چنگیر سن لے
 اوتھے فیر نہیں آونا ہتھ ویکھ، خالق یار دے دوہن شعر سن لے

شاعری [۲۹]

مینوں بہت توفیقاں دتیاں نے، سوہنے بے پرواہ خدایے
 ایساں نکلیاں موٹیاں محفلاں وجہ، رونق لگدی نہیں سوا میرے
 میرے چہرے ایں تے اوس مجھے، کیت دنیا رسی لے گا میرے
 خالق یار میاں ایوا کھتیں لے، نہیں اپنے ہتھ ورج ساہ میرے
 دساں حال کی ہو کمال رسی لے، سوال ساریاں دے پادشاہاں
 میر دل دی کوئی وی کجھ دانٹیں، نال سنتراں پیا کجھ داناواں
 اٹھے پیر دیلاں دوجہ رہنا، کدے ہٹاونا کدے بنا داناواں
 خالق یار اوتیرے کردار تے، شعر لکھ کے دل پرچا داناواں
 شعر مرے تیر میرے، ایہ اتتراں نوں کی ساراں
 جہیز اکرتے ایساں نال بکھڑا، میں گولا اوناں نوں ماراں
 جا کے کجھ لے ماہ اپنی نوں، میں کینا کوں اوناں پیاراں
 خالق یار نہیں شعراں اتوں، جند جان جوانی واراں
 نہیں کوئی عالم نہیں کوئی فاضل، نہیں کوئی خاص ٹواناں
 نہیں کوئی علم کتاباں پڑھیاں، نہ علم نوں جاناں
 سادھی سادی زبان پنجابی، قافیے پیا راناں
 خالق یار ایں پنڈے اندر، ہو گیا دیوانہ

میرا واس

ناکر بد سب دعا منگو، شیشہ ٹیٹے نہ فسکلاس میرا
 بھاگو وال گلاں نوں رنگ لگن، عالی شان گراں ورج واس میرا
 عزت آبرو کرد کوک میری، دل ہو یا نہیں کدے اداس میرا
 خالق یار پیار دے نال آکھن، ناں محمد میرے خاص میرا

حبیب معرفت واسمند کرا

حمد باری تعالیٰ

اول صفت الحمد للہ، کلیات قرآن
لَا رِيبَ فِیْہِ، لکھیا نال دھیان
ظاہر باطن سب نوں، لیندا ہے پکچان
خالق یار ناچیز تائیں، سب بجا لان

واہ سبجان
شک نہ جان
رکھو ایمان
اوہرا فرمان

صفت محبوب ربانی

رب محمد سرور داتے بنایاے جگ سارا
میرے تاج لولا کی رکھیا، جگے نور ستارا
لیسین نیچے لقب دے، دیکھیں بائیاں سیارا
خالق یار اوہرے فضل دے باہوں، تکیہ ائی ہو رہا

بہت پیارا
وانگ دولارا
میریا یارا
اوسو نہادوارا

رباعی

جستے صبح دی حاضری نہ لگی، فرسجھ لئی توں وی غیر حاضر
ترنج وقت دی حاضری لازم لے، ہونا چاہی ملے لکھے پھر حاضر
پتہ مال اسباب دانگ جاسی، جدوں ہونے نیں ہتھ پھر حاضر
دوزخ پہڑیاں لئی خالق یار میاں چکیاں واسطے جنت دی میر حاضر

چنگے لوک

اک ہین چنگے اکناں دناں چنگے، اک چنگیاں دے تا بعد از بن گئے

اک جنتاں لٹی پئے کھان دھکے، اک جنتاں دے سردار بن گئے
جنت دوزخاں نوں اک سمجھ نہی، نشے پی کے مست خمار بن گئے
خالق یار نے اصلی او چنگے، جیہڑے آپ سرکار دے یار بن گئے

افکار

کوئی منے نہ منے منائیں، گل فقر والی کری جا جیوں
بدل دے تقدیراں لکھیاں نوں، عرش پہونچدی فقر دی آہ جیوں
سیدھ نک دی تے سدھا ٹھری جاویں، پیر جانیں نہ راہوں کراہ جیوں
نکے وڈے نوں توں خالق یار دیکھیں، ہو جائیں نہ بے پرواہ جیوں
گڈی زور نال پڑھے تے کی کرے، ایویں دور نوں پی خراب کردی
ایس ہتھ دے وچ نہ آؤا ائی، کر ہوش پئی ایہ جواب کردی
کھوٹری موت دی بندھ نہ اٹک دی لے، جبر لکھاندی پٹ بے تاب کردی
قدرت سمراتے خالق یار کھلی، ذرے ذرے داپی حساب کردی
مولا کلیائیں سی ایس ولتے، جیوں جی آیا ایویں پیا کیتا
کسے ماریا کسے نوں ساڑیا سی، کسے نال دغا لے نال داہ کیتا
کون ماہ تے کون پو میرا، نہ کسیداشرم و حیا کیتا
خالق یار بیکار اوگئے گزرے، جہاں اپنا آپ تباہ کیتا
اک دہندیاں سال خیال آیا، نظر پئی جدوں دلدار لے
کون بنان تے کون سجان والا، صدقے جاویے اوس فنکار لے
صرف میں نیس دنیا ایہ ساری، بھل گئی پیار دے پیار لے
خالق یار خدا خاص بندہ، دیوا بل دا جدے مزار لے
چوہا کڈھ دے ہوشیار ہوندا، پتہ لگدا جے تے باہر آوے
نرے ہوئے آن نوں ساک مار آوندے، جتاں جیہڑا جیوندیاں نوں مار آوے

چپ لکڑی ہو کے بہرہ رندا، بازی جدوں جوار یا حار آوے
خالق یار ہوشیروی زیر جاندا، جدوں جال د اوکھی دشکار آوے
۱- کوئی مارے غریباں دابن دانیش، سار او سار گدھی پھور جھن
دعوے مونہوں زبانی پے کر دے، عاشق کھٹنے جگے بھور جھن
ایہ تے سچ سیانیاں آکھیاں، جاں جان دالائی سی دور جھن
خالق یار نہیں جمیا ماہ اونوں، نہیں پھر کے دیکھیا لاہور جھن
بندہ رب داکم شیطان وانے، کر کے پیانہ تھک دلاں
گھوڑا بھرتے طمع دا پھر لگا، دوڑ دوڑ کے پیانہ تھک دلاں
نیتی یار د مگر ناز جھن، سچ بول دا گور نہ بک دلاں
کرم جکے خالق یار ہووے، او تے غلطیاں کرنہ مک دلاں
۲- پچھلی رات نمازاں پڑھن دلاں، پانی لاتے مسکرا پاوندے
جدوں حق تے باطل دی جنگ ہووے، بحر ظلمات وجہ گھوڑے دوڑاوندے
ہون سامنے پہاڑ مہبتاں دے، تیس مار کے نہراں دگاوندے
خالق یار میاں گھراوندے نہیں، سر دھڑ دی بازی لگاوندے

لجال والے

ایسی عید ہوئی ایساں دیدیاں دی، وقت رات تے موسم سیال دلاں
کھر کسریاں لنگ گئی عید میری، پتہ لگانہ طبع دی چال دلاں
کیہڑا چکے کون بنان والا، برتن کوئی نہ ایساں دے نال دلاں
لجال والے لچ پٹے پال دے، خالق یار دی لچ پیا پال دلاں

میرا کرم

ایں دنیا دے کوچ آکے تے، میں تے اپنا آپ بھلا دتا

میرا کرم تے لعل خریدی ناسی، میں تے الٹا چکر چلا دتا
حکم رب رسول دامنیاں نہ، اکو شور تے شور مچا دتا
خالق یار میاں ان سوچیاں ای، پھر کے چیمپوں کاں بنا دتا
خالق جانے

فوج چوڑیاں دی پاویں لکھ ہووے، بلی نال مقابلہ کر کے کیوں
گیڈر وکھ لکھیاڑ نوں نس جاندا، بر شیر اوکے کوہوں ڈرے کیوں
پتہ نہیں جنہوں ڈونگے پانیاں دا، او وجہ سمندر تے کیوں
خالق یار جوڈنگیاں نیناں دا، او تیر لفنگ نال مرے کیوں
راہ وجہ جانیاں اچن چیتی، مولا کرم کما یا
بندہ رب رسول دا، متھے میرے لایا
جھاگے بھاگ ستارہ روشن، جدوں دابن ملا یا
خالق یار دیاں خالق جانے، جس نے کن فرمایا

خاموشی

اچھیاں گلاں تے سچے موتی، ایوا جہی کوئی ہو ر جاگیر وی نہیں
ایسے واسطے میں وی خاموش رہناں، میں کوئی مست ملنگ فقیر وی نہیں
میں تے آپ مرید آں اچیاں دا، متھے سمجھ لووے بے پیروی نہیں
اپنا آکھ کے فیرا غیار سمجھاں، خالق یار دا ایہ ضمیر وی نہیں

پیردہ پوش

عیب اپنے کدے نہیں نظر آئے، عیب دو جیاں دے نظری آوندے
بے عیب گناہواں تھیں پاک اللہ، اللہ اللہ سب ورد لپکاوندے

عیباں والیاں دے عیب سچ لووہ، خود آقا محمدؐ فرماوندے نیں
خالق یار تبادے ساریاں نوں، پردہ پوش جیہڑے جنت جاوندے نیں

سچ

چنل خور خدا دے چور بندے، سچ اکھیاں ایہ سیانیاں نیں
جھاڑے آکے دوائے ڈھائی جانڈے، کدے گھروں نیں دتا لو انیاں نے
لو لے لنگے کدے نیں ہوئے چنگے، پیڑی ہمیشہ پواٹی لے کائیاں نے
خالق یار سواد جو کھیاں دا، اوکدے نیں دتا مخائیاں نیں
عظمت تگیدی رکھتے تان عظمت، اپنی عظمت رندی لے
عظمت سب دی عظمت کرایا کر، عظمت لایے تے عظمت دندی لے
عظمت واسطے دنیا سن عظمت، عظمت والیاں دی پیری پندی لے
خالق یار او عظمتاں والے، ٹھیک بالکل دنیا کندی لے
جیہڑے عاشقاں دے پے سچ ہووے، پے جھوٹ طوفان او بھدے نیں
نخل شہوہ دریا وچ جاوندے، کچا ویکھے دی اونوں پن دے نیں
شیر پوشلوں او بغیر سونڈ، بہادر جو دلیر مہری رن دے نیں
خالق یار جو مئے نہ دو جیاں نوں، فیروہ دی اونوں من دے نیں

سوہول ربدی

قصے کہانیاں کسید کی لکھاں، سن تے اپنے ای کوئی حال نیں رہے
لد گئے نیں نال دے سنگ ساکھی، دردی غماں دے او پنجاں نیں رہے
چار چوہیرے اندھیر غبار دے، چوکے دکھ تے سکھ روال نیں رہے
خالق یار میاں جیہڑے ہو وندے، سوہول ربدی او خیال نیں رہے

سچ

بھرے ہوئے نیں پیار دے جام تیرے، جیہڑے پتیاں کدے وی مک دے نیں
منزہ جنباں نے چکھ لیا اکواری، اوتے کسے خزانے اتے تھک دے نیں
شوق والے مونیوں دے نال اپنے، بے فوق جیہڑے تیرے دکھ دے نیں
خالق یار او چلے رہے ہمیشہ، چشمے رحمتاں دے کدے سکھ دے نیں
مہمینہ رحمتاں برکتاں بخشاں دا، واہ واہ بلیو دے چڑھ آیلے
میرے واسطے میں جزا دلیاں، خود آپ خدا فرمایا لے
بھاگاں والے ترا خوش نصیب لے او، جتنے زندگی دے وچ پایا لے
خالق یار فرض سی دس دینا، فرض لینے او پروں لایا لے
ریوں سمجھ اسجھ نہ آئی تینوں، سمجھ والیا سمجھ گوا بیٹھوں
جامہ عمل کھل دا پن کے تے، وچ اپنا آپ چھپا بیٹھوں
جان کجھ کے ایس جہان اتے، لبالب توں جام مٹھلا بیٹھوں
خالق یار آجائے دانظر تینوں، جدوں مل تمقر دا راہ بیٹھوں
مطلب ہووے تے جھڑ دے نیں لوکی، نکل جائے تے فیرنجان دے نیں
اتوں اتوں پے کر دے چاہ سارے، لوڑ پیر جاوے تے سینہ تان دے نیں
کئی دار آزما کے تکیا لے، فائدے کسے نوں کول بٹھان دے نیں
خالق یار میاں تیرے جیسے سادے، ایس دنیا دے مطلب جان دے نیں

خودی دا بارغ

میرمن دیورج نیں اک بیٹھی، جیہڑی ملاں پیگل سناوندالے
دھیدڑی بہت اچھڑی ناز والی، نال خودی دے گل سمجھاوندالے
اچی کڈھ کے بانہہ شداد وانگوں، پیا اکھیاں گول گلا دندالے
خالق یار نیں بھل نصیب اوہڑے، جیہڑا خودی دا بارغ لگاوندالے

چیتا رکھیں

چیتا رکھیں جاوالیا، جیڑی گل تینوں سمجھاٹی لے میں
 مڑ چھیتی چھیتی آونا، چوکھا چہرہ نہ سہنی جدائی لے میں
 بیت جاں نہ تیری اڈیک اندر لبس نال تیرے اکھ لائی لے میں
 خالق یار میاں بن نئی نئی، پکے دلوں ہو کے قسم پائی لے میں
 تیریاں بھلیں وچھیاں تک لیاں، ایویں جھوٹا جھوٹ پداونداں
 طمع حرصے جدوں سی لوبھ تینوں، مڑ مڑ کے تے پیا آونداں
 آریار دیاں گلاں چھڑ کے تے، پیا لھیاں کہانیاں پداونداں
 سب کچھ توں ائی خالق یار میاں، چاہر خودی چہارے ودھیاونداں
 صدقے جاں میں اج دی رات اتوں، نال سبھاں د ملاقات ہوئی
 لے چور تموس رات دے چن وانگوں، رج رج کے تے گل بات ہوئی
 بے نظیر مثال میں کی دساں، مصر لوسف کنعانی دی ججات ہوئی
 دن پڑھیا تے خالق یار میاں، کھلی والے دی لبے نعت ہوئی
 گل جو بنریں دیں مریاں دی نئی، ذرا کر کھاں غور دھیاں میاں
 نبی دی شہید پے بیوند کے، صدقہ جنہاں داوسے جہان میاں
 بے نئی اعتبار تے آیدھر، کھول دیکھ لے وجہ قرآن میاں
 خالق یار یقین اوکر دے، پکا جنہاں دین تے ایمان میاں
 جنہوں کسیدے اعتبار نئی نال، اونوں اپنے لے اعتبار دی نئی
 جنہوں بندیاں نال پیار نئی نال، اونوں رب رسول نال پیار دی نئی
 جنہوں ماڑے غریب دی سار نئی نال، اونوں شرع شریعت دی سار دی نئی
 خالق یار پیا صبح پھر دالے، کیونکہ اوسد کی کسے نال کھار دی نئی

اپنی اپنی

اک دسے اک دسے نائی، یینوں دواں دی سمجھ نہ آوے
 اک دج مسیتی اک بت خانے، اک پیوے اک پلاوے
 جسدے اندر پیار نئی کوئی، اوکھے لین کی جاوے
 تیرے جیساں توں خالق یار، سر کوئی داہ بیالوے
 فائدہ ہر کوئی اپنا لوڑ دالے، فائدہ کسدا لوڑ دالوڑ دالوڑ کوئی
 طمانی لاکے پٹیاں مرہم دیاں، طے دلال توں جوڑ دا کوئی کوئی لے
 پتہ لکھے اک دانگ جانداں، جگر رکھ کے دوڑ دا کوئی کوئی لے
 خالق یار نے آج تے یار سارے، یار بھڑتے سوڑ دا کوئی کوئی لے
 مڑے مالکا خالق سب دیا، دفتر میرا مقدمہ دائر کر دے
 قصور وار آں تے رکھ قید اندر قیدوں قصور توں باہر کر دے
 الیس دنیا تے میرا کوئی وی نئی، جیڑا ظالماں دے تے فائر کر دے
 خالق یار میاں بندے صبر والے، نئی اپنے آپ توں ظاہر کر دے
 صرف میں نئی دنیا آکھدی لے، گل کر کے گل دھیاں اوکھی
 پٹ کہت دالے منڈ ہوں بہنیں بوٹا، جھوٹی قسم قرآن دی جان اوکھی
 اتوں والی تے ہر کوئی لائی پھر دا، ایپر لاکے توڑ نہجان اوکھی
 خالق یار پیا دسدا جہان اوکھا، جدوں ہونڈی لے اپنی جان اوکھی
 ایویں نئی کوئی کسیدے کول آوندا، طمع حرص جاں کسے شکار وائے
 جاں جنہاں توں جنہاں دی کھج ہونڈی، دوجے لفظاں وجہ پیار وائے
 جاں کسدا ہو کوئی ساک گوڑا، جاں خاص کسے کم کار وائے
 خالق یار میاں آوندا جانا، پتہ جانداں، دلدار عین دیدار وائے

توں و سیں تے دنیا و س دی آئے، نہ دسیتے مرضیاں تیریاں نہیں
 ساڈے و س نائیں نہیں تے دسیتے جا، کدوں ساڈیاں ایہ دلیریاں نہیں
 فصل آس دی اصل وچ ساڈ سٹی، طوفان سوتے تے کالیاں بنیریاں
 خالق یار منیر بیکار ناہیوں، بڑیاں کار دیاں گلاں تیریاں سنے
 صاف دل صرف دی کار اوکھی، طمع کوڑیاں حرصاں لوکھ دیاں
 چاندی لوہے دکان پی فرق پاندی، سونا چمکاں مار دارعب دیاں
 بھر کے دیکھ بازار اندر سوکے پناں نہیں، ہٹیاں سوٹ دیاں
 جو کچیاں تے خالق یار ٹھکن، اوتے لینے آپ نوں ڈوب دیاں
 دنیا اک دکان کھڈ دنیاں دی، وچ کم تے کار دا کوئی کوئی لے
 رنگ سرخ سفید تے شاہ کالے، اصلی چمکاں مار دا کوئی کوئی لے
 جہڑا پیر استاد کہتے آئے، ہوندا اوسکے وھار دا کوئی کوئی لے
 خالق یار میاں سارے کردے نیں، پانڈا مل پیار دا کوئی کوئی لے
 وڈی ہر کوئی دنوں پکاوند لے، وڈی او پکاٹے تے یک دی لے
 فیر مگ لے چھپی نہیں رندی، جج کے دنیا تک دی لے
 اجکل و طیرا بن گیا، ہر پاسیوں خلقت دک دی لے
 خالق یار چھپا کے رکھیسے نہ، مکل کہہ دیے جہڑی حق دی لے

لھیاں

کوئی اشر تے نہیں رسوخ ہوندا، بڑے سنے نے واعظ خطیباں دے
 نہیں عشق بیماری وچ فرق آیا، بڑے کیتے نے علاج طبیباں دے
 اکو آس لے من بہر رہیا، بس لے کے حال غریباں دے
 خالق یار نوں اوکھ لکھ جانلے، جو کج لکھیا وچ لھیاں دے

اشر بے شک ہوندا لے صحبتاں دا، پہچانے جاوندے لوک گھرانیاں دے
 کئی حمد تے نعتا نوں چاہوندے نے، کئی عاشق نے لیف سر بانیاں دے
 کئی مگن رہندے وچ گوڑی دے، کئی لہین سرور ترانیاں دے
 شمع بجھ جائے تے خالق یار میاں، ٹٹ جانڈے دل پروانیاں دے
 شہوہ جوانی جنہاں نے جانی، اووا کی پھل پاندے
 ٹھیل کے بیڑا شہوہ د اندر، لوکاں نوں کھیل وکھاندے
 رانجھن وانگوں مانجھن پاندے، مہنتیوال وی نام دھرانڈے
 خالق یار کوئی قسمت والے، دلہن سبھن دے جانڈے
 کوئی شہر بیکار نہیں جگ لاتے، ہر اک ای دوستو کار دی لے
 عشق والیاں دے جو جو ہتھ آوے، اوسونے وھار چمکاں مار دی لے
 گاہ میناں جویناں وی دین فائدہ، لکڑ بندے نوں پانی تے تار دی لے
 خالق یار وی لے من والیاں چوں، اوہر کول نہ جرات انکار دی لے
 اپنے آپ دی کیتی پہچان جنہاں، اوناں لامکان نوں جان لیا
 گوشے بیٹھ کے تے، موجدان مان دے ہے، تنہو لا میوت دات لیا
 حال مست خیال الست ولے، سچے دل نال من فرمان لیا
 کایا پلٹ دتی خالق یار پھر کے، پڑھ جنم تھیں پہلے قرآن لیا

شباب لے خواب

سودا مک گیا جدوں دکان وچوں، بویا کھول کے تے پاویں مار کے بہو
 مینوں کسے نے آن کے کھینا نہیں، جنہاں دل ای روپ سنوار کے بہو
 بس بس شباب لے خواب تیرا، بازی جت کے تے پاویں مار کے بہو
 خالق یار ایہ کھلی لے موت سرتے، ذرا اج وی کھنڈ کھلا کے بہو

سجھیں

اک گل نختری یاد آئی، پیچھے شام سے ہو سویرا گے
چو ہے بلی دے سامنے کچھ دنی نہیں، کی کرنیں بکریاں شیر لگے
گیدڑ پوشل دبا سے نس جانتا، بزدل آوے سامنے کنج دلیر لگے
خالق یار ہو جاوند لے سرنیواں، جدوں لبھدی ہو کچھ چھڑ لگے
خود کی چھڑ تکر کی کڈھ دلوں، اڑیا زندگی جے سنوارنی آں
اٹھ سمجھ کر نماز چلی، تیری کسے نہ پنڈر سہارنی آں
ویلا لنگ گیتے وچ کالمیاں دے، فرنگیاں تے ٹکر مارنی آں
نت جت دیاں نیئیں خالق یار رہنماں، اوڑک الکن باز کی ہارنی آں
ہر شہ اپنی جگہ تے پھب دی لے، نال بیری دے سجیا بیر رہندا
کرے کنگھیلے پاویں لکھ چارے، وچ بکریاں کدے نیئیں شیر رہندا
ہر کوئی ایہ خبراں جان دلا لے، چو ہا کھڈھ دے اتے دلیر رہندا
خالق یار کس لینا سی نام رہدا، جے تے جگ دے اتے ہنیر رہندا
خود کی والیاں دا ہمیشہ سرنیواں، خود کی جنتاں وچوں کڈھادو
یاد اونوں دی کسے نے تکرنا نیئیں، مرگیاں نوں جھپڑا کھلا دیوے
واہ بے پرواہ خدا سوہنا، روزے عمر اں دے پھڑے ہسا دیوے
خالق یار نیئیں آوند اچن اونوں، جھپڑا کسیدا چن گوا دیوے

حقیقت

بڑے حوصلے راجیاں رانیاں دے، تھوڑے دل ہونڈ ذاتوں نامیاں دے
دے راتیں ایہ آرام نیئیں مول کر دے، ہمتہ بغدے رہن قصائیاں دے
بڑی سٹ پھساوندے وچ جالے، چائے بڑے ہونڈ ایناں عیساں دے
خالق یار او ہونڈی پرواہ نامیں، ہون ہمتہ جیکر پیچھے بھائیاں دے

کیا اے

یار و گل کیہ لے پتہ چل دانئیں، بٹریاں عیش اندر موجاں مانیاں
من مہنی دالعل لبھیا نیئیں، پورے جہان دیاں جواں چھانیاں
لقطہ عقل تے سمجھ دیو بیج آیا، مسلمانیاں اج کہانیاں
خالق یار میاں جھڑ او گلاں، جھپڑیاں مرگیاں وئی کم آنیاں
بدو نالوں بدنام بڑا، عقل والیاں نے مثل کھڑی لے جی
چور لکھ داوی اک کھ داوی، لغنت دانیاں واسطے بڑی لے جی
مرداں باجھ غرضاں پوریاں ہونڈیاں نیئیں، کدے کھسریاں دیوئی پیچھ لے جی
خالق یار دیاں سوچاں اچیاں نے، آچے پر والی اچی لڑی لے جی
دانا انیاں اگے کچھ سٹ دے نیں، اکھاں والیاں دے لگے سٹ دکنئیں
جائے ترپا جائے جی صدقے، کیتی گل اتوں پچھاں ہٹ دے نیئیں
رکھو یاد ایہ قل سیانیاں دی، عاشق کوکھ والا پانڈا چٹ دے نیئیں
خالق یار کوئی پاویں اغیار آوے، اٹھ کے ملے نیں مونہوں وٹ دکنئیں
چار وچ کے تے سینتی منڈ ہوئے، بندہ وچ خیالاں دکنہار میلے
اچن چیت کی وکھیا راہ ولوں، اک شاہ سوار واٹی جا رہیا لے
اشارہ کردیاں ای لنگ گیتاں، رنگی لینے رنگ دکھا رہیا لے
خالق یار واہ عجب بہار دھٹی، لے تائیں جدا منزہ آ رہیا لے

چن نامیں

دُریا لیندے راہ بنایا رو، ڈکے رہندے ایہ دتیاں بن نامیں
پاویں لکھ خزانے دی لبھ جاون، رچ سکدا فیروں تن نامیں
شیر ملکوں دسکے دکھ کے، چھپے رہندے ایہ چھپے ہو سکچن نامیں
خالق یار او ہونڈا خوار اجکل، جدے کول اک ماسہ وی فن نامیں

مشکل

اپنے تھانے ہر کوئی شیر ہوندا،
اکلے کیا مقابلہ ساریاں دا، اوپر جیسا حکم انسان مشکل
مگر ہر کوئی کردا اے بنیہ قہرے، گل کرنی کھلے میدان مشکل
خالق یار اوسدا جہان اوکھا، جدوں ہوندی اے اپنی جان مشکل

سوجھو

جن جوانی تے ٹورستانی، عقل والیو ڈھلڈی چھاں سجھو
نہ بربیاں وچ لکھاؤ ناویں، دکھ سہن والی ماں سجھو
پاویں لکھ ترقیاں کرے پوسہولی، بھولی فیروں اوسنوں گل سجھو
خالق یار دی گل بھلاونی نہیں، اصل آوندی لے اپنے تھال سجھو
عمداں والیاں دی یار و عید ہوندی، پیاسج دا لے میلا میلیاں نوں
چنگا اپنا کسب ہوندا، تیل و کینا سچ دا تیلیاں نوں
ولا تبا بزو بالآ القاب، خوش رکھ سدا یاراں بلیاں نوں
خالق یار نہیں آوند اہتہ و لا، جدوں چھڑ گیوں کوڑھو تیلیاں نوں
دوسری ویر کماؤں نہیں رہندے، بھال بھال نال کھنڈیاں آٹیاں نوں
جھگڑا کفر اسلام دا ازل تھیں لے، ایہ تے جان دیاں گل خداٹیاں نوں
ایہ تے مرے نہ نبیاں ولیاں تھیں، دیکھو ظالماں تہمتاں لاٹیاں نوں
اپنی گل تے ہر کوئی دیکھو، گلاں دلوں توں صیغہ بنایاں نوں
ہوشاں والیو کر جاؤ ہوش گلاں، سودا عشقدا سوکھا نہیں توں ہوندا
گل والیدی گل نوں گندھ دیے، گل والے داراز نہیں کھوٹن ہوندا
خالق یار طبیعت ناساز میری، میرے کوں نہیں اج پیا بولن ہوندا

گل ہور

جنہاں کوں کچھ ناز اوس دے، بس بس غریباں دا زور کی لے
بٹ بٹ پیا وکھینا جانیاں نوں، سرسٹ کے ٹرنا ٹور کی لے
جکیر بلائیے تے من نیں آں، مونہوں کہہ دینا گل ہور کی لے
خالق یار منیراں توں آپس، پنڈ ٹر جا پنے لاہور کی لے

سوجھیں

میں کمیاں دے پچھے پیار لداواں، کئی میرے دیدار نوں سہکدے نیں
جدوں جا کے وڑنا چمن اندر، طرح طرح دے پنچھی تہکدے نیں
سینے لا کے آگ بھالیناں، آواز آوندے پئے لبیک دے
خالق یار کھلووندے الف وانگوں، فوجی جیوں آگے لیس ٹانگ دے
اوپری تھال پر دلیس دے اندر، وکھیا پری حسین نوں
خشک لہاں تے جیہہ پیاسی، آب نہ لبھ پمین نوں
اگے تے سوجاں پچھ لال اونوں، اک تازہ رکھاں یقین نوں
خالق یار پئے آون آوازے، اولیک نہ لگے دین نوں
جھڑی جاہ تے بیٹھا سی ماہی میرا، اوس جاہ نوں دوستو بھاگ لگے
سوٹی پھڑتروپہ بھر رہیا، پیٹی اوپرے قبیلے نوں جھاگ لگے
نور و نور چہرا کرے دور منیرا، شاتہ اوپرے کوئی نہ داغ لگے
ایویں ٹردیاں شعر بنائی جاندا، خالق یار دا ہاٹی دماغ لگے
ساری دنیا آج دی من دی لے، شرح والیاں انکار کاہدا
مہنیوال نیں مال لٹیا سی، اونے چھڑ پیاسی کاروبار کاہدا
اونے سوہنی وچوں دیکھیا یار سوہنا، روز کرداسی دیدار کاہدا
گنہگار بے رب نے بخشے نہیں، خالق یار لے رب غفار کاہدا

کوئی اے

پکھے اوڑک کچ کریندے، تے پک پکاندا کوئی اے
لوکاں دے کاہر جھاتیاں، کاہر وچ پاندا کوئی اے
سوہنی وانڈا دھی رانیں، یارول جاندا کوئی اے
خالق یار اہر کوئی لاند، پرتوڑ نبھاندا کوئی اے

کیہ

اونال نال ای تساں دی چاشنی سی، اونٹیں تے تسیں وی بے مطلب
کن دھر کے اوکھی سن دکنیں، پیر پیراتے جنہاں بے مطلب
چھڈ اپنے آپ ای جائے دی سب، نکل دنیا دے جدوں گئے مطلب
خالق یار بناں نیٹیں کوئی پاسدا، ایس گل دا دوستو کے مطلب
عمل داتے تحمل وی لازمی اے، گل آکھدے نیں سجھدار جیہڑی
پہونچ جائے فساد دی اینڈا تے، غمزے کردی نت نار جیہڑی
عمر اوسدا ہوندا سواد کھرا، لنگے سوہنیاں دے وشکار جیہڑی
خالق یار میاں اودا جاپدی اے، بیا اوڑ واسیں توں تے بیمار جیہڑی
بیلی بلیاں دے نال ففے ہوندے، ٹھیک اکھیا کسے نے غیرو کی نیٹیں
راضی ہون تے کڈھن سیکند اوکھا، رنج ہون تے پچھدے غیرو کی نیٹیں
پائی چرخ قدیم نیں رسم الٹی، اوہ نال کوئی کسیدا ویروی نیٹیں
خالق یار کھلونا گل لے، جدی گل وی نیٹیں اوہر پیروی نیٹیں
جنہاں کول کجھ ناز اودسکے نیں، سیٹھ سخی زبان تھیں بول میاں
فعل اورتے وعظ نصیحتاں دے، ناتے گان پریم دے سول میاں
بدل بدل کے ڈھنگ ملنگ بنے، ڈھماں ڈھم پئے وجہ ڈھول میاں
خالق یار آئی عجب بہار کی آ، موتی رحمتاں دے پیا رول میاں

بدے

نیرے کیا کہنے میرے کول رہنے، بولی بول ایسی پی یاد بدے
مٹیھی آواز گدازنے جال پایا، خار مار سینے گلشاد بدے
ھو ھو ھو کوکے ککی کوک ازلی، بدل بدل کے اوفر یاد بدے
خالق یار جہاد تے وار جہڑی، قطرہ ڈگدیاں سال سواد بدے

جانیں

جاں او میر کولوں چمکدے نیں، تے جاں او مینوں فیر جان دے ای نیٹیں
جاں عشق تھیں بے محروم ای نیں، جاں لائق فیر بھار اٹھان دے ای نیٹیں
چلو جیویں وی اونال مرضی اے، واقفکار او ایس دکان دے ای نیٹیں
ہوندی کھہہ بکھہ ضرور پوری، خالق یار بے اوتیرے ہان دے ای نیٹیں
سر گئے او پچھوں نہ اڈکیا بے، جیہڑے کیسے سن قول واقرار ٹٹ گئے
حق سچ دیوچ کڈل آیا، میرے اکوں داتے اعتبار ٹٹ گئے
تھیس نگ گئی میرے ارادیاں نوں، جدوں ادھ وشکار بیاڑ ٹٹ گئے
خالق یار نیٹیں آوندا فیر جوہن، اک وار جدوں گلزار ٹٹ گئے
مل شوق دالامحدود ہوندا، مل شوق داسوہنیاں پانہ توں
دیکھ مفت ای آگیا مہتہ تیرے، ایویں قیمتی لعل گوانہ توں
جے نیں تے دے جواب چٹا، کوڑ بہانیاں نال پیرچا نہ توں
خالق یار جوہن دانشیں تیرا، اپنا اوسنوں پیا بنا نہ توں
روحاں قابو بلی داراگ پیرٹھیا، جدوں کن دا اونال آواز سنیاں
اکڑ خان شیطان نیں منیاں نہ، کیستی خود کی سی بڑی تے ناز سنیاں
بابے آدم نوں سجدہ نہ کیا، کڈھیا جنتوں دور داز سنیاں
خالق یار اوالست تھیں مست ہوئے، جنہاں جنہاں توحید داساز سنیاں

راز دیاں باتاں

گل اک تے راز دی من جائیں، تیرے نال بڑیاں گلاں رہندیاں نیں
 مینوں کس گناہوں دسار یا آئی، کول کیہڑیاں سنگتیاں بہندیاں نیں
 سچے دل تھیں معافیاں دے مینوں، للاں رو رو اکھیاں لیندیاں نیں
 خالق یار وصال تاں یاد آوندا لے، جدوں ہجر مصیبتاں پیندیاں نیں
 کدے ادوی تے دیے آونے نیں، رج رج کے تے گلاں ہون دیاں
 راتاں لمیاں لمیاں تان کتے، رل مل سہلیاں سسوں دیاں
 محلے شکوے سن گل لائے، رج رج کے اکھیاں رول دیاں
 خالق یار او عشق پیار سستی، چکیاں اٹھ سویرے جھون دیاں
 گل ہر کوئی لائے چکیاں نوں، گل کوئی کوئی لاوند مندیاں نوں
 میں تے اوس دکان تے ہو آیا، جھٹے بھر کھدے نیں نوکی بندیاں نوں
 گل تینوں بے دردا کی دساں، کون دسدالے گل گندیاں نوں
 خالق یار حضور دابن عاشق، چھٹ دُنیا دے کوڑ دھندیاں نوں
 چھوٹی عمر مصیبتاں پہ گیاں، گھیر دنیا دے لیا دھندیاں نیں
 اک منٹ سکون نہیں تین دنا، کاہر بہن ناہیوں دتا بندیاں نیں
 کدے کوئوں پواں دا پھل بوئے، قید کر لیا رلے دے پھندیاں نیں
 خالق یار لے بہت افسوس مینوں، سانوں لٹ لیا دل دے اندھیاں نیں
 اجکل دا پیار غار کردا، ویکھ لیا آزما آزما کے تے
 مطلب کدھ کے تے چھٹ جاوندے نیں، متھے لگے نہیں فیرا کے تے
 گلاں اظہر اقبال نیں مونہوں دیاں، بھلے گیوں سرگودے وچ جاتے
 خالق یار نہیں لکھ وکھ آوندا، لنگ جاتے ویلا پھوں تاتے

اقرار نامہ

تیرے واسطے دنیا چھڑ دتی، راستہ رکھتے پاویں دسار سانوں
 ایس ہجر فراق عذاب نالوں، پھڑناں کٹاں سطر مار سانوں
 اساں قرض داقرض اتا روتا، تیرے دے ہن دے ادھار سانوں
 بھل جائیں نہ قول اقرار نامہ، بس ہے کافی خالق یار سانوں

چنگاکی

ایہ زندگی وی کوئی زندگی تے، پیار والیاں تھیں دور دور رہناں
 کرے حد تھیں وعدہ کے خوش ہونا، کرے خوشیاں وچ بھر پور رہناں
 کدے سکھ وی نہ پسند آون، کدے دکھاں اندر چور چور رہناں
 خالق یار نہ راز بتائیں کرے، چنگاکی، اپنے وچ سرور رہناں

دنیا

ایہ دنیا دے قیمت کجھ وی نہیں، جد واسطے دوڑا دی دوڑ رہے آں
 جے تے دنیا دیوچہ پھس گئے تے، سمجھیں اپنے آپ نوں روڑ رہے آں
 دولت مال نہیں کسے وی کم آونا، جہیز ادنیاء دے جوڑ رہے آں
 خالق یار نہ بے تے سمجھ آئی، تے ناظر رب رسول نالوں توڑ رہے آں

راز والی راز

راتیں اوسدیاں خواباں آوندیاں نیں، دے جس دیول خیال ہووے
 ہمیشہ نیکاں نوں لبھدی نیک نامی، ہمیشہ بریاں دا برا حال ہووے
 جہیزے جہیزے شیطان نوں چاہوندے نے، پھر دایا شیطان وک نال ہووے
 خالق یار اوڑھو پے ڈھکے، جدوں قسمتیں وچ زوالے ہووے

رباعیات

مل سنیاں لکھ کر وڑا سی، جدوں دیکھیا سو یہ دودا لے
نال ٹریاں چالی پنجاہ لگے، پایا و بچتے لکھ نہ پوہودا لے
اویاویں ای مل گیا بے قیمت عاشق تھوڑا شوق جو دودا لے
خاق چیلے کھان سیانیاں دا، کدے کدے مل لگ دا ڈھوڑا لے
پیسے والے لوکی آکھن پیسے نال پیسہ کمایا
پیسے والے لوکی آکھن بے تے پیسہ لایا
پیسے والے لوکی آکھن بے تے نوٹ پنہایا
کیوں فیر ٹھیکلے خالق یار، کی کج تری وجہ آیا
اجکل دی گل اٹلے می، اوتھے آندے سن دو بھائی
جے تے آجائے ٹھائے دے تھلے، اینوں نانی یاد کرائے
ٹھک جے فیر اٹلیں پھلیاں نوں، پے کنوں پھوٹو لوائے
خالق یار تال کرے اعتبار دنیا، بے تے سبز باغ وکھلیے
دنیا ڈاڈکی پی پی بن دی پاڈکی، نہیں اپہ دیندی بہن
زرمال واتے خون لکھواتے، ہوئی سے بے چین
ترس نہیں کردی مول نہیں ڈردی کھو لنیدی نہیں پرین
خالق یار بے نہیں کوئی من دا، دس شل حسین
اج اچ تے کل کل، پھر جائیدی دواں تے شامی
اٹھاکے نظراں پاکھاں جھاتی، اوج رہیا تیرا بھائی
چلے چلے خون نال رنگے، کئی لٹک موئے اتے پھای
خالق یار بد سے وارے، چھٹ جانڈی لے رہوں برائی

رباعیات

ٹریاں بڑیاں دنیا تے ترس دی بٹی پائی
کرے چیلے بہانے تیوں، ڈوڑی سوچا ہی لائی
کرن مستی زورن ہستی، ذرا نہیں تے تھجھائی
خالق یار اوس ویلے، کم نہیں آونی خود رانی
لکھاں سمواں ہزاراں وچوں کرے دا ایٹھ شوقی
کرے محنت پوری پوری، جنے دی ایٹھ بوقی
جنے جان جھکے یا رو، بالکل خودی نہ دعوی
خالق یار ماریاں دی، نہیں کدے ایہ موٹی
کھرا دوندا تے چوکا ہوندا، نہیں رہندا اکوتل
بد تے بدکاراں تائیں، دیندا جاندا لے کھل
زبان شیریں تے ملک گیریں، کاہنوں گیاں کھل
خالق یار مو جاندا تیرا، اکدن دیوا گلے
رناں ایہ پا دیوں کنائیں، دوو جہان دیکھان
ذرا نہ چمکن جندوں پھکن، بے بنجے وجہ پھسان
ایٹھ چاہی اوتھے گاہی، کٹیاں نال ملان
خالق یار ایہ مکر ساراں، چمچپوں کال بنان
دیکھ ایہ رسم رسوم دنیا دی، گئی لے ایسی یک
زمیں بانڈا بندھے پنڈے، سد کے پورا چک
تتر و تتر و تے چھن چھن، ہو رو کی رکھن تک
خالق یار پرواہ نہیں کردے، بچ جائے پاویں لک

کچھ نہ سانی
نہیں سپن
عمر کوئی
ایہ سہی پائی
تیری درجوں
وڑھے ہستی
حیات کھوئی
محبت ہوئی
مستی دا گل
آکھن کل
نہیں لگدا مل
نہ توں کھل
ترس نہ کھان
ترس نہ کھان
ترس نہ کھان
ترس نہ کھان
نہیں دھندائے
نہیں دھندائے
نہیں دھندائے
نہیں دھندائے

رباعیات

دنیای عشق و عیش منادے ، میں ایسے ماریا دھن
کرتیاری چھڑ دنیا ساری ، ساز سامان کے بھ
فجری اٹھ کے جنہاں رکھیا ، پاک کینا اوناں تن
خالق یار لوگے گولے ، جو کون کن لن لن
مزد میدانی دی ایہ نشانی ، بہند انیش بیکار
لوہ طمع تے حرص و اندر ، رہندے دنیا دار
لکھاں وچوں کوئی توڑ نہاں ، نیش تے ادھ و شکار
خالق یار سوکھے ویلے ، ہر کوئی تیرا یار
دنیا دے لے یار نیش کوئی ، دیکھ لیاں نیں لاکے
مطلب کارن جی جی کر دے ، دیوے دیوچ آکے
جہیڑے جانن موچاں مانن ، خانے وچ لیا کے
خالق یار وساہ نہ کھاویں ، دیکھ حکیم کول جا کے

دیکھ کے چر
دیکھ کے چر
دیکھ کے چر
دیکھ کے چر
کردا لے کار
مست خمار
کرن خوار
کرے پیار
خوب آواز
سیس نوا
عقل دوڑا کے
بنفص و کھا کے

سچ بے اتفاقی گئے روندے ، ٹھیک برکتاں بہت اتفاق دیاں
کسے قسمتاں والٹے چکھیاں ، یار و لذتاں ہجر فراق دیاں
نت بنتا بناوند انیش اللہ ، روحاں بنیاں روزِ میثاق دیاں
خالق یار میاں چل خیرا کیلے ، گلاں کر لیا کر مذاق دیاں
شاعر ساریاں گلاں نہ دسکے ، میں کہے نہ بیو کجیاں نیں
بے بہانے شاعری عاشق مینوں ، کوئی میر یا باواں نہ وجیاں نیں
اک لکھنا شعر اک ہو رہے کچھ ، کچھ شعراں دیاں لاٹیاں بھیاں نیں
خالق یار منظور جوڑ ب نولے ، اڑیاں شعراں دیاں میں دھجیاں نیں

بیت

ط۔ طرح ہوں میر و ہار سارے ، پورے کردا قول اقرار آں میں

اکھا نوالیاں نیوے مینوں دیکھیاں ، بڑا سوسنا نظاری نظاراں میں
بدول الف و سبق پکا و ناں و ناں اوہدوں ب تھیں ہوندا ہر آں میں
خالق یار سرکار داپروانہ ، انج دیوانہ سمجھدار آں میں

ط۔

طفیل والیل دی رہنر جانے ، وافر میل کچیل وی لائی جاندا
راہ حق داپنے ساتھیاں نوں ، الفت نال پیار سمجھا جانا
جان والیو چلے بہشتاں نوں ، اللہ نبی دے واسطے پائی جاندا
خالق یار خدا بہن پائے پوری ، سنگدلاں نوں سنگ رلائی جاندا
عقل دی نقل اتارنے نوں ، بیٹا کاہر بیٹھا بیٹھیں ٹر گئی

ع۔

پتہ لگا ویاہ کچاہ کارن ، بیچھے بیچھے مسکین زمین ٹر گئی
نال نال مثال کمال آئی ، کاہر دانے نیش تے بیسے پھین ٹر گئی
خالق تاں مارن مار رہیا ، کار آمد سی اک مشین ٹر گئی
خانقا قافلہ لگیا ، توں تے اجے وی اکھاں نہ ٹپیاں نیں
تیرا نام زخمیوں کٹیاں نیں ، فیر لکھن دیاں حرصاں ٹپیاں نیں
پکی نمیند رے پاویں ہین رہو ستا ، لہجیاں عمر دیاں تینوں چھٹیاں نیں
خالق یار اولنگ گئے پار تارو ، ڈوراں جنہاں خدا تے سٹیاں نیں

غ۔

ک۔

کالیا کرنا والیا توں جان کے جان قربان کرے
کالے شاہ خداداد خاص بندے جا کے کھلے میدان اعلان کرے
حضرت بلالؓ کالے اچی شان والے ، اکھ عشق دی نال کچھان کرے
خالق یار میاں ایسے کالیاں دا ، روشن ہر دم نام و نشان کرے

۴۔ موج عرفان دی جان دینس، رائیں شہوہ و چہ تاریاں ترن ہاں
 نہیں تکرے تاج شہانیاں نون دید نیزے دی نوک سے گزرتا ہوا
 ابدی کرد نہیں بر شگ بینی، شوقوں دین اسلام اتے مرن
 خالق یار اوچے پونج گئے منزل اتے تے دکھ درد مصیبتاں جہان وار
 ۵۔ وقت نہیں رستے میرانیاں دے، رہ گیا لے مطلبی پیارا اجل
 بھن جتن تیس گھڑی ہوئی لے، بھین بھین اتے آواز اجلا
 گوانڈی جن دے نہیں گوانڈیاں نون رٹولے پہر گئے نے ہا ہا ہا
 خالق یار ترقی نہ کرنے دی، ایوا وجہ کے ایوالے مارا جہ
 ۶۔ بلال حرام نون جان دینس، پھیرے حق دی راہ پہچان دینی
 شرع معرفت اونانڈے قدم چھے، پورے محرم زمین آسمان دینی
 حکم دیوال دا بھن سر متھے، سارا علم توحید دا جان دے
 خالق یار میں چھڑ دے دنیا نون، تبنو بہشتاں دیونج تان دے
 ۷۔ بارگاہ میںوں رب ولول، نہیں کسیدے کوئی دوس میرا
 میں نہیں مقدار ساتھ دتا، نہیں کہے دے افسوس میرا
 سارے پنے دی چھڑ جا رہے نے، تان کی بے نہیں پڑوس میرا
 خالق یار دلدار کی کافی لے، لنگ رکھنا لے بس اوس میرا
 ۸۔ عشق دے رستے پے پھیرے، نیرے اونانڈے نہ کوئی بلا آوے
 چیر تر واکر لنگ جاوندے نہیں، پاویں سامنے شہوہ دریا آوے
 نہیں تھوڑے تھیں لاناواں توں، آگے قتل مار مر پاویں راہ آوے
 خالق یار وائی ایہ سودا کی نابھول، پیا ایناں نون سو سودا آوے
 ۹۔ جہر پیا روچن اوکھا، کچھ عشقاں نون جھپڑے چاوندے نہیں
 تن من دی نہیں پیا کر دے، عشق چیر پیاں لنگ جاوندے نہیں
 مہینواں ہن لال پڑوندے نے، سر دھڑ دی دی بازی لگاوندے نہیں
 خالق یار لالہ مارے چوٹ ڈاڈی، پیاراں وچوں وئی نہرو کاوندے نہیں

نصیحتاں دی پسند قیمتی زیورات صفت خداوند تعالیٰ

الف۔ اول لہزاں شروع صفت پاک خدا دی
 آواراں کن فرما کے، دنیا سب بنا دی
 نلیاں تے ولیوں کوہوں تیان اپنی دکھا دی
 خالق یار ذات اوسو نہی، نگہ بان زمین آفا دی

نیک کر کے

توں ہو پیا بانگھاں ہو پیاں، کر ہوش نماز نہ پڑھنی آں
 دھند دنیا دے تینوں چھڑ دے نہیں تیری واک نہ کسے پھڑنی آں
 ایناں دہاں دا کوئی وساہ نامی، نکل جائیڈی جان نہ اڑنی آں
 خالق یار اس آونانڈے کم تیرے، نیکی کر کے تے جیہڑی کھڑنی آں

گمان نہ کر

ایدا خودی تے مان گمان نہ کر، جنہاں خودی کیتی اوتے ہار گئے نہیں
 بڑے خودی دے دائریوں باہر ہوئے، اوتے اپنی جد سنوار گئے نی
 بیڑا رب دے آسے کھیل دتا، میں ایس گئے لنگ پار گئے نی
 خالق یار جو عقل تدبیر کردے، نہ اورارتے نہ او پار گئے نی

پند و نصائح

ہر اک پیاروں چاہوں کے، پیچھے سخی زبان تھیں بول دار ہو
کن دلیہ دھرتے من میری، بن سخت کیرخت نہ ڈھول دار ہو
ایسا آپ سنوارے جی صدقے، تسبیح یارو نام دی رول دار ہو
خالق یار میاں سودے نیساں دے، کپڑا صدق یقین مال تول دار ہو
راز دل دار کھیتے دل اندر، نہ دے دل دار از میاں
عقل منداناواں میں اکھیالے، کرے شان گمان نہ ناز میاں
سبق حق دار ٹٹے ٹٹاتے، نالے بھیجے توحید ساز میاں
اجر رب نہیں خالق یار دینالے، پڑھ صدق یقینوں نماز میاں
بن بن کے بن نہ ہو پیا، میں میں پیا مونہوں نکال نامیں
ایس میں نوں توں تھیں نفی کردے، سودا عمر والا پیکال نامیں
توں توں اہی جدوں تینوں نظر آوے، فیر میں نوں رکھ سنبھال
خالق یار لپکے توں لپکا، بن دنیا دا سبھاٹی وال نامیں
ایہ نیکی ایہ بدی نوں راہ جاندا، دنیا دواں نوں خوب پہچان دی لے
جانا اکی جاجدھرواگاں کھلیاں نی، ذات اکھدی رب رحمان دیکلے
سدرے راہ جاواں دل من دانیں، تیری اک اصلاح شیطان دے
خالق یار میاں چھڑ دے کھیڑاں، خبر نہ تینوں مرجان دی لے

شیریں زبان

مل شیریں زبان دالانانی، مذا سخی زبان تھیں بولنا کی؟
جے تے عشق پیار نہیں وج سینے، سودا عشق تر کر کی تولنا کی؟
راکھی اپنے آپ دی بہت چنگی، عیب غیر بیگانے دا کھولنا کی؟
خالق یار پھنگار لنگیاں نوں، گل کر کے تے فیر ڈھولنا کی؟

دنیا فانی

رہ گیا نہیں بن تے لکھ پے، بھٹے بھٹے ساں شموہ جوان کدے
عاشق آئے دوالے پے گھمدے سن، پالیندا اصاں حسن دکان کدے
دور دوروں کسے نہیں دس پائی، چھڑ دانیں ساں پڑ میدان کدے
خالق یار تے آگیا وقت الیسا، پچھیا نہیں سن کسے جوان کدے
ایہ کچے امتحان پے ہووند نہیں لکھ اگلے جہان امتحان ہو سی
ایناں وج سفارش چل جاوے نہ تھے تیرا سفارشی ایان ہو سی
بچے بڑھیاں میں تینوں لبھنا نہیں ہر اک اہی او تھے جوان ہو سی
نفسو نفسی دا خالق یار میدا، لکھا خستہ داجدوں میدان ہو سی
کوئی پتہ نہیں لکھیا نہیں سمجھ آئی، ویلا شہ جواںی دا آسائی
پیال نال یاراں کھیڈاں کھیڈیاں سن، پیا ظلم تے ظلم نہایا سی
گھوڑا کچھ بندوق نہیں کٹھا کیتی، پیا تیر کمان وچ پیا سی
خالق یار میاں دگا مار کے تے، ڈھول ریچھاں دناں وجایا سی

نصیحت

اپنے چہیانہ کسینوں جان دالے، عجب حوصلہ ایس جوان دالے
حکم رب رسول دے منیاں کر، ایہ تے فیصلہ اکل قرآن دالے
ایویں روپ سجا کے بہونا میں، راہ ایہ نہ جنتی جان دالے
بن بھوان انسان ہو جا، خالق یار اپہ راز دھیان دالے
دردی کوئی کوئی درد ونداوندا لے، بے دردنی بے شمار اجکل
دغے باز فریٹے لالچی وی، مطلب کڈھ کے دین دسار اجکل
انہیں دنیا دلوچ برہ کسے تے، کامیاب ڈھٹا دنیا دار اجکل
خالق یار میاں چھڑ دے کھیڑاں، چہڑا تھنڈا لے نہیں او یار اجکل

بند کے

تیرے نال کے پار دلدار ہو گئے، ٹھل پو کھان نہ گھبراتوں دی۔
 جان جان تھیں جان قربان کر کے، نام عاشقاں وچ لختوں دی
 مہربان خدائی ذات پروسی، قاعدہ عشق واکھول اپکا توں دی
 خالق یار شر جاننا کی جگہ التوں کجہ نیکیاں لے کما توں دی
 دنیا فانی ایہ پست کے نیس آئی، نہادھو کے رہو تیار بندے
 خودی چھڑ تنکری راس ہو جا، وقت عاجزی وچ گزار بندے
 تیرے نال کے ہم خیال بند (نگی)، طرگے نے بے شمار بندے
 خالق یار میاں رکھن یاد سارے، ہر اک نال کر پیار بندے
 کوئی کسید الجھوی لگدا نیس، اتے کسید نہ اعتبار کریو
 نہ کجہ لو آتما آزمائے تے، نہ وچ پردیس پیار کریو
 ٹنگ جاشیدی وچ مصیبتاں دے، ساری زندگی نہ بھار کریو
 خالق یار جہان دو چہرہ دے، کرن یاد لو کی ایسے کار کریو
 آئی ماندی ماندی پھر کے تے، درد دے اتے نیجائی جاندا لے
 مکر نال پیاریاں کھول کے تے، ڈم ڈنبر وڈم وجائی جاندا لے
 مونہوں اڈھ کے بیٹھا پورا ہے اندر، مال دنیا دا وچ پائی جاندا لے
 خالق یار او دیکھ کے آئے تے، گتھلا داناں دا لکھائی جاندا لے

چپ ہو کے

دھند کی ہووے تے ڈھوپے ڈھکے نیس، گھٹی ہووے تے پیش نہ جاوندی لے
 ہر حال کے رہو بہتہ اندر، دنیا ایویں ای پک پکاوندی لے
 میں آج کیتا تے میں آج کیتا، دنیا ایویں ای پک پکاوندی لے
 خالق یار توں بہر رہو چپ ہو کے، خودی کے انسان توں جاوندی لے

غافل

دل جان کے بہتے لیتیاں دے، اسیجے نہیں تے اٹھ جہان نہ
 وڈی اوستھے کچھ ہی انصاف دی لے، ہوسن فیصلے کھلے میدان نہ
 دلا غافل سوچ کے قدم رکھیں، ڈک پوس نہ کھنڈ کھنڈ اندر
 خالق یار دیاں گلاں بار آور، کر سوسنیاں غور دھیان اندر
 کھنڈ شہد کوہوں دی لبھدی نیس، ہونڈی لذت جو میٹھی گفتار دی لے
 شادی میٹھی زبان دی ملکال تے، ڈکھٹی عیب ایہ بات اسرار دی لے
 جنہاں ایہ اصول اپنہا لیا، اوناں توں کوئی دی طاقت نہ مار دی لے
 خالق یار تحریر کر کے دل لے، اوڑک اکدن فتح پیار دی لے
 پہونچ والے رب کے خاص بندے، بے وفاواں کے نال وفا کردے
 باطن صیغہ سلامت سکون دلنوں، ظاہر اپنا حال تباہ کردے
 روزہ عمر دار کھن نماز پکی، ہر ویلے خدا خدا کردے
 خالق یار رب اوناں توں نبھدا لے، جھپڑے بندیاں ول نگاہ کردے
 عقل مند داناواں نیس آکھیا لے، نیچاں نال سیرانہ لگائی دانیش
 اک درد ہو کے بہہ جاییے، تھکاں تھکاں پیار وھدھائی دانیش
 جکیر پریت لگا لیئے، چھڑ ادھ و شکار وچ جائی دانیش
 خالق یار رکھا کے تمام اپنا، کتھا عاشقاں کوں چھڑائی دانیش

بندیا

پچھلی رات خدائی ذات آکھے، بندیا تنگے جو کجہ سنگنا ای
 در کھلے نے میر خزانیاں دے، رنگے اپنا آپ نے رنگنا ای
 نیکی جکیر ہوئی نہ اک، پلے کیوں پل صراط ستیں سنگنا ای
 خالق یار میاں نیس تے روز محشر، پیا بھرے بازار وچ سنگنا ای

سجھ والیاں

پیداں لاکے تے فرجہ جانا، عقل والیو کم دانائی دانئیں
 سجھ والیاں گل سجھائی مینوں، دے ہوئے نوں پیا دیاں دانئیں
 بلی شیر دا واقعہ یاد آیا، راز دل دامیاں بتائی دانئیں
 خالق یار خدا دا نام پورا، اپنے آپ نوں پیا وڈیائی دانئیں
 گرمی جیٹھ تے باڑی ناپوں سہندا، گرمی روزِ محشر کیوں سہنی آں
 رل پندے نے بھین بھرا ایٹھ، اوتھے وات نہ کسے نے لہنی آں
 تم تھماں پیاں چلان ایٹھ، اوتھے طلاء دی لوڑ پھنی آں
 خالق یار پکا کے پیچھے طرے، جیہڑی کل سہ کار نوں کہی آں
 بند ر ب دے نوں سبب نامیں، ولا غافلہ غفلتاں ماریاں نی
 ساز کھچ توحید باز آجا، ایویں پکیں مارتاں چاڑیاں نی
 ہو جانا لے ایماں فنا فلتھ، جیہڑیاں دسدیاں اچیاں ماریاں نی
 خالق یار میاں اعتبار کرے، نہیں تے پنییاں لگے چنمباریاں نی
 ہونڈنیں کاہیاں دے لگے نت کندے، کرمال والیاں ذرا کوساہ دی کے
 کھتھوں ر ب نوں تچ تچ لہنا ایں، جھاتی اپنے آپ وجہ پاوی کے
 نالے خودی دلجو ہے خود ہو جا، نالے خود نوں تچ سجھادی کے
 خالق یار کی لہنا آئی با وپوں، پہلاں الف و اسبق پکاوی کے

نیک خیال

دنیا تے بہہ نہیں رہنا، گھڑی بل نہیں بند با سادہ تیرے
 تیرے دمنڈیاں اکی بسترے بٹھکتے، ٹرختے نہیں بھرتیرے
 تیوں سار نہیں اپنے آپ دی وی، ولیکھ آٹھنے نہیں کیہڑی جاہ تیرے
 خالق یار اونیک خیال رکھیں، ہر دم رہندالے نال خدا تیرے

سوچ

پیا سوچیا پھیل کیتیاں نوں، ر ب آ جائے تے پیاں وچ
 مینوں سے نہیں رلنا اوس ولے، بیٹھا ہواں دانگتیں پیاں وچ
 کوئی آج جاسی کوئی باج جاسی، پئے ہون وک سب لچاریاں وچ
 سوچ سجھ کے تے خالق یاد میاں، فائدہ نہیں ہونا اہل ساریاں وچ
 دکان دار پیا کھلا کپار دلے، اودھر میر دھیان دی پوہ لے نیں
 آؤ سستا سودا خرید لووہ، کئی سیر کئی دوسرے لے نیں
 کتیاں پنڈاں دیاں پنڈاں بند لیاں، کئی دھیکہ ای دھیکہ لے نیں
 پرت الیں بازار لے آونا نہیں، خالق خالق یار نوں ٹھیکے لے نیں
 آج زور دی لے بانکی ٹور دی لے، منز لے لٹ لے جئے وی لہنے نی
 سجن سارے اکی مینوں پیارے نین ایماں بھاروی ترے تے چکے نی
 گھڑیاں وصل دیاں بڑیاں چنگیاں ایہ، پینڈے ہجر دے اوکھے اوٹھنے نی
 خالق یار سوار لے توں حیاتی دھوا بچ دے فیر نہ ڈھکنے نی

عارضی زندگی

زور شور سن جدوں جوانیاں دے، نظراں مونڈیاں تے ریا مار داس
 رچ رچ کے تے پی عیش گیتی، رنگ روپ اکی ریا سنوار داس
 دلوں کسے ٹوانے نوں مہتیا نہ، جیوس مالک ساں بگھے نزار داس
 خالق یار لہتیاں دو جیاں نوں، جدوں نہیں ریا کسے کار داس
 سمجھ ہے اکی تے سمجھ لے دوستی نوں، بہوتی لنگ گئی تے تصور کی رہ گئی لے
 پٹی پٹی سی جنہاں دی جگ لے، پوہاواناں دی وی ایوس لہہ گئی لے
 ایتھوں گئے شدا دمر ودا یوس، ڈھیری وڈے فرعون دی ڈھبہ گئی لے
 خالق یار میاں توں تے کجھ وی نہیں، وڈے وڈیاں دی تہہ بہہ گئی لے

بھائی بھائی ①

روایا بولیاں ڈھول، انھیں ہونے، میٹھا ہوا تول نال زبان میں
جیوں میری تیرا فرمایا، جیوں لکھیا وسیع قرآن میں
تیرے بھتیجے زبان نقیص نہ ہو چکے، کسے دوسرے نزل نقصان میں
خالق یار مینا کون دی نہیں، ہر اک نول اپنا جان میں
چرخ فرما میری قبر اندر، ذرا دھردی کر دھیان مہیا
اوتھے منکر کیرے آگے، تیرا مل لینا لے امتحان مہیا

تیرا رب کیڑا کیڑا ہی تیرا، تیری بلہنی نہیں زبان مہیا
چم نام فہم و ذوال الفت، خالق یار سب مشعل اس تیر
جنوں زندگی دھار یار کرتے، اودا کی دس نے بے وفائی کے
حسرت رازوں اپنے غیر سارے، پٹے پھر کے ظلم جفا بن کے
ایہ دنیا تے اک گنہگار، داہ بنیا لائے آشنائی کے
پار دن دی لے خالق یار زندگی، ہر اک نول مل بھرا بن کے

ہدایت نامہ

سمجھ ہے ان تے سمجھ کے دوستی نول، سچن ہوتے اختیار فی بیج جاتوں
بار بار تھپڑے پھیرے مار دے، اوتے بدکردار تہی بیج جاتوں
جھوٹی دنیا جھوٹیاں کرے گدلاں، مہن جھوٹے پیار فی بیج جاتوں
خالق یار نے اکھیا کٹی وار کی، ظالم دنیا دار فی بیج جاتوں
سب کیتیاں دا پھل پونا ائی، بدیاں چھپ کے تے پاؤں ننکیاں کر
تیرا کسے نہیں درد و اندویش، اپنے واسطے آسانیاں تنکیاں کر
تیرا روپ سنو پلے دھوپ و انکوں لٹاں کنڈیاں تہی سل کنڈیاں کر
لکھی جنڈیاں نوح محفوظ اتے، خالق یار میاں گدلاں پنڈیاں کر

کستہ ②

کستہ کتنے دھندلے تیرے، کستہ کئی لے او جمعرات تیری
سچن آج دے ہونڈے نہیں یار بھائی، کستہ لے کئی لے بت تیری
میں تے اپنی ذات نول چوڑا، میں تے نہیں تیرے ہونڈے تیری
خالق یار اتے مسرت لے رکھیا کستہ جتے نہ تیرے تیری

مہرت

من من میں من تیرے سن، گدلاں سننے والیاں سنیاں کر
ایہ مہرت ائی مہرت دھار، مٹ لو بھال کھٹا تنیاں کر
دراہ خدا مینا اتھنیں گاتا، آٹا عشق لذلی پالنےاں کر
خالق یار بازار ائی ایہ فانی، پھل چنے رول دے چنیاں کر
آج لکھ لے اگھٹاں رہیاں، کل آیناں دے بارے سنوال تھوساں کر
ہتھ پیر تیری خیر منگی نہیں، تیرا چن بہت مہا لے تھوساں کر
بول تیرے خدیف کوئی، لیسن آہ تے کسر مراں تیری جل تھوساں کر
خالق یار دی مل بھل و فی نہیں، لیتے عمل تیرے نال تھوساں کر
بے بہا شکر دیاں کیتیاں نہیں، ویل آلیا مہن استادیاں کر
ولا غافل مہرت تے قدم رکھیں چالا پھڑ نہ نہیں بر بادیاں کر
بھارا بھارا کی کچھ ضرور تھوساں، دکھ دور کریں فریادیاں کر
شعر لکھ تے تے خالق یار مہلوں، پتہ لکھ گیا عادتیاں مہلوں کر
بھار کئی خزاں دی رت آئی، بت خودی دے گناہاں مہلوں کر
وٹ وٹ نہیں آؤنا جگ لے، نکت خیر خدہ دا ج بنا کے توں کر
نور شور جوانی نہیں کم آئی، جوڑ کور لے کچھ بچے توں کر
نہیں، بے دنی لے خالق یار ساری جتنے دل ہی مسرے پائے توں کر

بند کے نول الارم ⑤

ایہ دنیا مکاراک نوٹری اے، جائے مکر فریب نال دھور سی لے
گچھا انگور دانٹیں سوہنے آیا، مونہوں اڈھ کے فیر کھلور سی لے
آکھے نقو کوڑی آکھے نقو کوڑی، دھم دھم دی آخو شہور سی لے
خالق یاریاں ہوشیار ہو جا، ہوشاں والیاں دی گل ہو رہی لے
ایہ دنیا ساری دکان داری، بھاری وٹک بیار یا وٹ لے توں
تیرے کول تر کر دی توں پورا، خفے ہونہ نفعہ کھٹ لے توں
بیٹھا رہونہ لتاں کھلا رکے تے، سر سجدے دے وچ سٹ لے توں
خالق یار دا اکھیا کار دا ای، سبق حق تے سچ دے رٹ لے توں
ٹپٹ فارم اتے ہو گیا الارم، جان والیو گڈی جاری اے
آلہ خیر ہووے شالہ خیر ہووے، شہر شہر دے چکر لگا رہی لے
کٹ کٹ جائے سنگ سہلیاں نوں، کھٹا کھٹ دے شور مچا رہی لے
خالق یار پر دلیساں راسیاں نوں، فوراً سنزلاں لے پہنچا رہی لے
بادشاہ گئے بسترے جا اہیوں، دیکھ غافل کھیرا لے راہ تیرا
تمینوں اڈیکری پی ہنیر کوٹھی، ہنہ لہتہ جاسی میاں چاہ تیرا
میش منکر نکیر نوں پیر تیری، ساہ لین دے او دبا تیرا
خالق یار پیا دنیا چارناں این، کم کوچی میس آونا داہ تیرا

کسے کم دے نہیں

اپنے آپ نوں سب وڈیاون، وچ محفلاں ویلاں دی سوٹ کر کے
ستیا ناس ہو جائے پاویں پھلیاں دا، پان شوق نال پیٹ تے کوٹ کر کے
دیکھ مینوں تے مینوں نیپائی جاون، وچ تھانیاں جھوٹی رپورٹ کر کے
خالق یار میاں کسے کم دے نہیں، کی کریں داتوں کھٹے نوٹ کر کے

خدا تے رسول ⑥

بات چیت دے نال پریت وھدے، عقل والیاں دا فرمان لے جی
گل لغتال دا لوق پھب رہیا، پیا شوق دیناں شیطان لے جی
ایناں حکمتاں دا دارو کون دے، حکمت جان دارب رحمان لے جی
خالق یار خدا کھیں ڈریا کر، اوکے قبضے دلیوچ جان لے جی
جہوں ہوا رحمت موحاں مار دی لے، اپن خیت اتی لگ سبب جاندا
بندہ وھدہ وھدہ ہتھ کھلا رکھ لے، کم قدر توں او سدا پھب جاندا
جو جو لکھیا وچ مقدر لے، او او انسان نوں لے سبب جاندا
خالق یار ترہ یقین منک خفے، آکھے لگ محمد دے رب جاندا

تیاریاں

اج جگ تے کرنس بادشاہی، کل کا سہے حکم چلے داتوں
نچھ دے خیرات تے کر صدقہ، وڈا سخی مرا تہہ پائیں داتوں
بٹ بٹ پیا او تھے دیکھنا ای، مل مل کے تے ہتھ تائیں داتوں
خالق یار مسکین دے لگ آکھے، سدھاتیک بہشت نوں جاسی داتوں
خودی والیاں نوں دلوں کڈھ دتا، توبہ رہنا نہیں ہن خماریاں وچ
ڈراں رب دے خوفوں قصور کیا، متے آجائے فیر جباریاں وچ
ایہ نور لبھیرتاں دسیا لے، نرے گاتے نی او دنیا داریاں وچ
ساکھی سنگ دے لنگ گئے او، لگے، خالق یار وی بیٹھا تیاریاں وچ
چارون ایہ نوں شور مہندا، ماس پڑیاں تے چڑھ آوند لے
کدے آکرے تے کدے باکرے جی، مسقا دٹنے تے وٹ کھاوند لے
نہ ایہ بھین دینا ساہ لین دینا، پیا نچدا شور مچاوند لے
خالق یار میاں ناہیوں نہتا رہندا، اوڑک چھڑ وجود نوں دوند لے

صحیح الہ

ذات چادر چالاک نہ نائیاں دی، پانی چھانی دیوچ پاندیاں نہیں
 سرخی لاندیاں اکھ مکھاندیاں نے، سرے پاندیاں مون مناندیاں میں
 بھٹیں زہر پاندیاں ام توڑی، چوڑی گھڑے نال گھڑا واندیاں میں
 خالق یار مت پی خوار ہووے، دھولہ دے کے قید کراندیاں میں
 اہلیں آیتوں اہلیاں ای جاو نالے، کوئی لوڑ نہ سو منیاں شک ساقتی
 نول ہے اتی کجہ تے یار تیرے، کول کجہ نہیں تے سارے تنگ ساقتی
 ساقتی دھونڈھ صدیق فاروق ورگے، عثمان علی ورگے غیبول ہند
 خالق یار او کجہ لے کل میری، پار ملن چناں سقین لنگ ساقتی
 جدوں پھل نول توڑیے لبس میاں، ٹٹ جانڈے نہیں یکدم مان اسدے
 بے الیو امثال انسان دیکھے، مال دولتاں نہیں سامان اسدے
 ایہ دم مسافر کی آخری نہیں، کجہ دناں دے سب مہمان اسدے
 خالق یار توں جھولیں خوف زدہ، نالے شوق دے مطلب جان اسدے
 جگ بادشاہی بیل جھنگ کاسی، پیا لگدا بہت سہاونا لے
 وحیہ جگ رستے نیں طوطے بھور پنچھی، ایناں ساریاں ای اڈ جاو نالے
 سچے دل دی توبہ نہیں کم دیناں، کنے قبر اندر کھرا پاو نالے
 خالق یار نیاں الیو اکو وار ای آ، کدوں روز الیں جگے آو نالے

صحیح الہ

لگے دست گل وحیہ پایے نہ، جدوں پہ جائے گل وجایے پے
 سمجھو گل دی گل کر مل وی نہیں، گل وائے دی گل چھپایے پے
 سنگ نکھیرنا کم نہیں موناں دا، ہمیشہ نکھڑے سنگ رلا پے پے
 خالق یار او وھدھ دی جاوندی لے، صفتاں والیدی صفت وھدھ پے پے

خبردار ۱۳۴

گھڑی رحمتاں دی آئی عقل مندا، اٹھ غار تہجد گزار تے سہی
 ایویں سوکھ نہیں ستیاں یار مل دا، دامن اوسدے بوکھلار سہی
 حیاتی لنگ نہ جائے بیکار تری، کر جنگ وچ جھڑی وار تے سہی
 خالق یار متے مل جائے معافی، کلمہ نبی دامنوں لیکار تے سہی
 پکیاں پچنیں پتہ نہیں کوریں نے، میرے یا مولاتیرے رنگ اعلیٰ
 کارخانے زمانے تے شہانے، قسمت والے پانی لے رنگ اعلیٰ
 کوئی شک ناہیں راہ حق اندر، کیتی شہ حسین جنگ اعلیٰ
 خالق یار والی رحمتی در کھلے، پسند اپنی دی چیز رنگ اعلیٰ
 عقل والیو ایدھرو دی غور کرناں، کیتے اپنے تے جھاتی پالینی
 جیہا کسیدی پت نول ہتھ پانا، جیہی اپنی پت لوالینی
 میں کسے تے خاص نہیں طنز کیتی، سنو گل برائی چھپالینی
 خالق یار دیکھے دنیا دار بندہ، عیب تک کے تے تہمت لالینی
 خاطر تنگ ناموس دی کھاغیرت، تن شموہ وجہ روڑنا چاہی دانیں
 اپنے آپ وھار سبنوں جانیے جی، دل کسید توڑنا چاہی دانیں
 چٹا مونہوں دے جواب دے، کوڑ بھانا پیا لوڑنا چاہی دانیں
 خالق یار کوئی پاویں اغیار ہووے، آوے درتے موڑنا چاہی دانیں

ساہ فانی

رنگاں والے دے یار و رنگ سار، داغدار اسیں بے داغ کوئی نہیں
 آج کے آج تے کل ٹر جانڈے، ایسے لہجنا ساڈا سراغ کوئی نہیں
 بے نے دم دادم ایہ ساہ فانی، بونیں سروں لانی کسے جھاگ کوئی نہیں
 خالق یار اک مٹی دا کھر آک میں، میری مٹر کوئی نہیں میرا اک کوئی نہیں

کوچ ڈیرا

ایہ دنیا دکھاں دا گھر توبہ، آئی موت بناں ادا حل کوئی نہیں
گھڑی گھڑی اک گامے دی آری، پچھاں وندا لنگیاں کوئی نہیں
رل مٹی نال مٹی ہونے نہیں، جہڑے جھڈے اوکے محل کوئی نہیں
خالق یار اوکر چل کوچ ڈیرا تیرے رہیں والی ایسے گل کوئی نہیں

نصیحت

دولت مال زر چھڈ جاونا کی مر، طمع حرص نہ دل وچ کٹ بند
ہیری پھیری لگی دوڑ سب ٹھگی، کھٹی کے دل وچوں پٹ بند
چھڈ دے بازی سدا روبراضی، اکدوبے نوں پیا نہ لٹ بند
خالق یار اوچاونا ای بھار کئے، جدوں جاوئی اس تار ٹٹ بند
جھٹے پونے دی تینوں حب ڈاڈی، پھلاں پونید احق اتار کے پی
متے اکلایں ائی کھوڑ کھڑپ کر جائیں، نال یار دے جنڈر کی وار کے پی
جے تے پوئی اک تے فیر خوف کہ ہدا، تنگے نیرے بانہہ الار کے لی
خالق یار مت لئی کوئی پا جادو، ٹھنڈے دھند نوں نوں وی چو لگان مار کے
جھٹے ہے ای نال ایمان قرار کئے، صدقہ موناں دے زکوٰۃ نال چل
تھاں تھاں مٹی رہی ذات آکھے، سدا پڑھو نماز جماعت نال چل
متے بھل جائیں فی سبیل اللہ، جہاد کرن نوں بڑے جذبات نال چل
خالق یار مت لے کوئی پا جادو، ٹھہر ٹھہر کے تے احتیاط نال چل
جے تے مرن دا تینوں سواد ہے نال، کوچہ غریب وچوں کھنگ کھنگ لنگ
ہو یا مرن وائے اڑیا توں پیدا، توبہ کرتے ادبوں جھنگ کے لنگ
متے جھاڑیاں نال چنبوڑ لوس، دامن سسل اوٹاں پلہ چک کے لنگ
خالق یار مت لئی کوئی پا جادو، پیر پیرائے رک رک کے لنگ

پیغام تیاری

آن والے جگ اتے آ رہے، جان والے جگ تھیں جارہیں
پکے گھر گھر کھلے نہیں میخانے، ساقی بھر بھر جام پلا رہے نہیں
ڈاکے مار بدکار ہوشیار ہوئے، ساقی بھر بھر عقل والے عقل گوارے نہیں
خالق یار او توں وی تیار ہو جا، تینوں سنگ دے ساکھی بلا رہے نہیں

راہ ہدایت

دنگوری اپنی منجھی تھلے پھرے جی، گل کسیدی کرنی چاہی دی نہیں
ناٹ چور سپاہی خوار کردے، ایناں نال یاری سو نہیاں لائی دی نہیں
پچھوں تاوے نالوں پیلے سوچ لیئے، وڈے کھنگ نال لت اڑائی دی نہیں
خالق یار او رل بہو وچ سنگاں، ڈیرہ اس دی مسجد بنا لی دی نہیں
مونہوں بول میٹھا راز کھول ناٹیں، اکھن جگ تے جہل نوں جھل ہونڈی
بازی لاکے کرے یار راضی، راضی یار تے مشکل حل ہونڈی
جہڑا حق لے میاں یک جاوے، اوہی اج وی زندہ تے گل ہونڈی
خالق یار او گل تے گل دھیسے، گل والیدی سیدھر گل ہونڈی
کھب گئی او وختاں وختیاں وچ، مت جئے وی عشق دی لہی ہوئی لے
کمی چل کھٹے تے کٹیاں چل جانا لے، لاری کسیدی وی نہ اتھے رہی ہوئی لے
خودی چھڈ تکر کی راس ہو جا، دھوڑ طور دی وی اڑ گئی ہوئی لے
خالق یار او توں وی تیار ہو جا، تیری وار وی کل تے پی ہوئی لے
دل دے سودھر کوئی کردا، کڈھ دیونڈا ٹٹ کوئی چیر نہ دے
پاکے منکے پھر دے کھی دھکے، وردا دواتے صیغہ تکر نہ دے
ملاں مسجدیں وحیہ خطاب کردے، ری اوٹاں دیتی اصل تاثیر نہ دے
خالق یار حیاتی دے دن پورے، بدل سکدی آئی تقدیر نہ دے

میل بھریا چھڑ کے کئی ٹرگے، اکبر بادشاہ جیسے حکمران وڑے
 رستم جیسے سپہ سالار نہ اٹک گئے، شاہ شاہ پال جیسے دیو جوان وڑے
 دس توں فیر کیدا چار ایں، ایسے رستے نہ سبوں خاندان وڑے
 خالق یار وائی ایساں جوانیاں تے، ناز کرنے مان گمان وڑے
 پٹی لمی واسو دالے سر پائے، رسیا سہن غریباں دا حال کوئی نہئی
 ہر کوئی ڈاٹیاں ول خال کرا، کردا مارٹیاں ول خال کوئی نہئی
 کمھن جلوے کھان ملائی پٹے، لہجہ دیک مارٹیاں توں ہر ڈاٹیاں نہئی
 خالق یار سب جان دے ہتھ خالی جانا کسے وک نال کوئی نہئی
 تینوں خبر نہئی کوئی دی بے خبر، توں تے لافاں نکھیاں مار رہیا
 تیرے دو کوار میں موہنڈیاں تے، تیرا سر چہ سو تیار رہیا
 کر حل سوال کوئی کم داوی، چل قلم تیرا تختیوں باہر رہیا
 کی کرس دا کھلا حشر اندر، خالق یار آواہی میںوں پکار رہیا
 کدے کھوتیاں نوں بدھ آوندی نہئی، پاویں ڈنڈیاں د نال کھٹے جی
 سخی دل نہئی کدے شوم سوئے، پاویں بر ویلے پٹے لٹے جی
 اوہوں تیک برائی نہئی ختم ہوندی، جدوں تیک نہ ہر کھٹیں پٹے جی
 خالق یار جدوں کتا نہ چھڑے، پور اٹکے دا اٹھے سیٹے جی

نتیجہ

دئے اکھاں و چاریاں اڈکدیاں، راتیں ستیاں مل نہیں آجانی
 ایہ جان میں آں تیری عقل مندی، جہیڑے رکھ نہیں بھید چھپا جانی
 اتوں ملیاں پیار نہیں ظاہر ہوندے، ہمت وچ کھٹے پیا جانی
 سوہوں رب دی کسے تینوں کھل پور کی، خالق یار جیسے نت بنا جانی

محبوب

بڑے چیراں مچھوں مولا کرم کیتا، ساڈے یار سہراں سانوں پائی چھٹی
 ساڈی لبوں آتے جنداری ہوئی سی، فیر جان وچہ جان لیائی چھٹی
 سوہوں رب دی شکر بزار کیتے، جدوں ڈاٹھے آن وکھا جھٹے
 اکوار فیر خالق یار دسیں، اج کھیرے محبوب دی آئی چھٹی
 مینوں میر محبوب نے دسیا، ہمیشہ عشق دے مڈھوں وجایا کمر
 کوئی روکے تے پاویں کوئی پیارو کے، سوغات ولے مندر ڈھایا کمر
 محفل چھڑ دے جھوٹیاں زاہداں دی، سچے رنڈاں دے محفل وچ جایا کمر
 رہے راست اتے متے آجاو، خالق یار اسلام پھیلایا کمر

امید رکھ

جدوں آوندی لے یاد پیاریاں دی، لوں لوں اندر سلاں پندیاں نہیں
 اٹھ اٹھ او اٹھ کے مگر ہو جا، بول بول کے تے مونہوں کہندیاں نہیں
 میں کی کراں میں جاں سمیٹے، بن بن اصلا حواں پندیاں نہیں
 خالق یار دلیریاں رکھ جیوس، قائم جو بندیاں حرصاں پندیاں نہیں
 بدل گئے نے طور زباناں دے، ہر کوئی اپنے تھاں مجبور ہو یا
 بادشاہ غلاماں دے ڈھون کوڑے، دل سن کے تے چور چور ہو یا
 گلاں مونہوں زبانی انکشاف دیاں عدل اوجہاں کھٹیں دور ہو یا
 خالق یار ہو جائے داخل مسئلہ، جے تے رب دے وتوں منظور ہو یا
 ہوو دکھ تے سکھ دی امید رکھئے، وقت جیوس دا اوکے ٹپا یے جی
 حد بناں نہئی اوہیاں قدرتاں دا، نہ سکدیاں اکی مر جائے جی
 او پلاں وچ رنگ بدلا دیندا، سیس عاجزی نال جھکائے جی
 خالق یار امید اتے قائم دنیا، ہمت حوصلہ ڈھیری نہ ٹھہائے جی

لَا تَقْنَطُوا

مینوں ایہ جو میاں دسیاے، چنگے بھلے میں آجے نصیب تیرے
کاس واسطے ڈھیریاں بٹا بیٹھیں، ایہ تے طور طریقے نے عجیب تیرے
کر جنہاں دی توں تلاش ریا، اوتے بالکل یار قریب تیرے
خالق یار اس جیوس دا توں آپس، ایسے طراں دے یار غریب تیرے
عدل والہ صاف دے تین میدان خالق منصف منگ الصاف دی بھیک شہ
سموں ایس ویلے جیہ آگیا، ڈگ بے نوں لوک دھریک رستے نے
زور آوریں داراہ چاریاں توں، دُب دُب کے تے ماٹے چیک رہے نے
لَا تَقْنَطُوا خالق یار میاں، کم رب ولوں ہو ٹھیک رہے

چنگیاں دا قول

سنگ سنگاں دے جدوں رل ٹریے، فیر عیب گن ہواں نوں سکئیے نہ
فیر روئے صفحہ منافی اندر، راہ کسے سکین دا ڈھکیے نہ
اوس گل نوں کدے نہ گل پایے، جیہڑی گل نوں حل کر سکئیے نہ
خالق یار ٹر جاوے ای جہاں انوں، ایوس یک لکار پے بکئیے نہ
اوتے قہر تے غضب دے مین گوئے، جتے نہ الفاق اتحاد ہوئے
ہو جاوے ملک دے کئی توئے، جدوں آپے دیوچہ عناد ہوئے
دشمن کر کے تہاٹیاں تے پھر لکھ آوے، سر شہ جیہڑی حق فیر برباد ہوئے
خالق یار وائی عشق پیار باہوں، ایہ زندگی بے سواد ہوئے
بن قصوروں لوک کہنے، لکھاں یاریاں توڑ جانڈے
کچے قول اقرار دے شوہر، سنگ ادھ و شکار دے چھوڑ جانڈے
دیکھ لیا آزما آزما کے تے، اکثر مکھ لکھڑے موڑ جانڈے
خالق یار دیاں گللاں یاد رکھیں، روغ پیار دے خون نچوڑ جانڈے

ادب

جتنے ادب محبت دی دوا اوتھے، ادب جائے محبت دی دوا جانڈی
مل ادب دا کچھ سیدیاں تھیں، دنیا جیہ اتی رہو پشہور جانڈی
ادب سکیمیاں کدے وی نہیں آندا، بے ادب دی پشہور جانڈی
خالق یار جے ادب نوں جان جانڈوں، فیر تیری وی زندگی نچوڑ جانڈی

ہدایت نامہ

۵ راتیں اوسدیاں خواباں آوندیاں نہیں، دے جسدے دل خیال ہوئے
ہمیشہ جیہڑی جیہڑی نہیں، ہمیشہ عروج دے بعد زوال ہوئے
ہر دوجے بھرا دی خبر منگو، شاہ کسدا نہ ڈنگ وال ہوئے
خالق یار نہ کرے گل ایسی، جیہڑی گل وچ نہ نکال ہوئے
۵ جاوے بیلو آپ دے عمل بلی، میری گل دے دل خیال کرنا
ساڈے عیب گن ہواں تے پاپہ، اللہ دھو داورد کمال کرنا
الیں دنیا نوں دندے دوسوں پاسیں، کدے بے چھپ کے اہر حق کرنا
جو کچھ ہو گیا خالق یار کوں، گل اوسدا نہ زوالے کرنا
۵ بے چٹ دا چٹ تے کی ملے، میرے سونہیاں گلے لگا کے مل
ہو دل دی منشاء جائے پوری، دوری رکھ نہ مین ملا کے مل
جیوس وچ حدیث دے آیا لے، ایوس سونہیاں اوسکر اکے مل
خالق یار سرکار دا کہنا لے، ہووے کوئی بیمار تے جا کے مل
علم طوطیاں دے وانگر رٹ لیناں، گن گنڈاں تے کم ملوانیاں دا
لشکرے گئے عشق پیار والے، لشکرے لیا ملوانیاں کھاناں دا
غصے نال بے تر کدے کئی ٹکے، کم بھٹ وچ تر کدے دانیاں دا
خالق یار توں کسبوں باز آجا، داہ لانا سیش کم سیدیاں دا

کجی

بنیاں ٹکٹ نیٹ گڈی تے سفر ہوندا، ٹکٹ طے کے گڈی تے بہر جائیں
دھکے فیرو دی دین کے چور اچکے، دکھ درد مصیبتاں سہہ جائیں
گل کڈی سوہنیات یاد رکھیں، سفر عاجزی نال کڈا طے جائیں
خالق تیک توڑا خال حافظ، گڈیوں دھلدیاں سبوں کہہ جائیں

بار بار کرے

منظور دھوڑ دی حضور د جوڑیاں دی، قصور وار جے اسیں الکار کرے
آوے آپے پاسیوں ہوا سوہنی، تے فیر رب د اشکر ہزار کرے
کرے عتیق دی گل تے ڈریے نہ، مرے حق تے جین دشوار کرے
منے نہ کوئی پند نصیحتاں پے، خالق یار میاں بار بار کرے

نصیحت

دنیا سوہنی کر توت کوہی، جان لوکی سار
داؤ داٹی بھین تے بھاٹی، سکتی نہ کسیدی نالے
میرا تیرا شرم نیٹ کوئی، جے تے چل جان چارے
میٹھی نیندر سوئے والیو، اکھو گن رہیا تارے
دنیا والے سب مونہوں کالے، دنیا نوں پر جان
اللہ والے اللہ نال لے، آپ نیٹ فرمان
کردھیاں توں کیتے جائیں، کھیرا تیرا دکان
خالق یار جھوٹ لبے، اپنا آپ پہچان
کھلکھوڑی آوڑی چورکی، بیچ بیچ سیانیاں رہو
رودیا جائیں دایکے منج اوکھے، نیٹ تے حق دے رہے پوہو

جننا نڈا وھارے
بہت مکارے
تماچے مارے
خالق یارے
واہ پے لال
شک نہ جان
اوشیر جوان
جھڈ ویم گمان
آرام نال ابھو
لکھ نہ سکھو

تیری شیطان مرد مرنے ست مارن، خبری بدل کٹی سی رٹو
خالق تیرا دور کیا را، ایہ دنیا آکے بھارا شتو
دنیا دایال دنیا آکے نالے حساب دے
مارے تہنے دی کر حفاظت، سخی مرانتب
فیر تریاں شاناں نیں اچیاں بے کوئی پٹھے راہ
خالق تیرا شتوہ ای بھارا، توں اپنے جان چا
دولت مال نال محبت، کرناں اس ہر گھڑی
یاد خدا دی یاد نیٹ تینوں، تیری قسمت سٹری
کیتھے کئے نے سجن تیرے، گڈی جنہاں دی چڑھی
خالق یار ابدے وارے، ہن تے جھڈے اڑکی
ہمٹے سخی من نوں بہاندے، روکھے لگدے زہر
دھلے نال وصول نیٹ کرنا، رہتی روئے مہر
سامیاں دیاں نیں مرضیاں، پکے محل تے شہر
خالق تیرا دنگیو کے ٹریے، پنے پنے پیر
چکر باز لے دنیا ساری، اپنی اپنی گلے
لڈھ کے مطلب جھڈوکی جانکی، اپنی جان لے تھل
کسے مرد فقیر نوں رستہ راضی، کوئی پتہ نیٹ کھڑی پل
خالق یار اسجھ کدائیں، پیسہ ہتھاں دی مل
گلہ گزاری کسے نیٹ کارکی، اپنی ذات لے بھجار پانا
نیکیاں دھتھاں بدیاں دا، غافل ناں لکھانا
سودا ایمان داری پورا توں ایتھے، نال واہ دے مال مانا
خالق یار میاں وارو وار ایتھوں، ہر اک نے اکی سرجانا

رکھ نہ تھو
لوڑا تے دوڑ
تے کچھ بنا
تے خودی گوا
تے ٹھیک بتا
نہ غوطے کھا
اودو ستا بڑی
تے بے تلہڑی
تے توں پھڑی
نہ دے تہڑی
پیرانا ویر
ذرا کوٹھہر
خدا دا تہر
نہ آوے تہیر
ایہ رکھدی دل
مشکلاں حل
توں جانیں چل
فصلے اٹل
نیٹ کسے جھڈانا
کم لے زنا نہ
فطنوں جواناں
مٹر نیٹ آنا

۲۲ حد ایت

خونجی دالی خودی نہیں کم آنا، عقل کرتے سہی جھکا
 دعوے بچے نمرود خدا کیاں دے، سنے قاروں گیا خزانے
 خالی ہتھ سکندر کے لئے تو بہ، جہدوں لگا سی مرجلے
 خالق یار بھلے بستر، کسی طرح سے جھڑ زمانے
 میں وی آکھاں توں وی میری، نہیں بے شیشیں ایہ سہاروں
 شہرہ شاہ ادعا تھاں تھاں لگا، بھلیاں چلیاں ایہ لاریاں
 کی بھناکی ایناں کمینیاں تھیں، ہم جنساں دیاں یاریاں
 خالق یار کہوں پھنس آوارا، تیرے لگے کھوہ کیا ریاں
 دماں دا کوئی دساہ نائیں، لگے رب دے سیں جھکا
 منے دے کوچہ آوندا نامہوں، پھنس بے گمراہ
 جوگی وانگر آکو پھری، نہ توں رٹھ لکھا
 خالق یار اکدن تیری، دلین دے کھل لا
 گڑھ کے ارمان دے دے، ہو جا کھاں تیار
 عاجز ہو کے دنیا اندر، ویلا لے گزار
 دنیا پر مٹی فیر نہیں آونی، لیسے کیہڑا سار
 سوہنیاں آجا باز گناہوں، دیواں میرے پکار

نصیحت

چھڈ کے آکرتے مغروری، سدرے پاسے آجا
 ایں دنیا دے والی لے، سب دے عیب چھپا جا
 غولیشاں تے درویشاں، ہر اک نوں تہہ پوا جا
 خالق یار جہاں لے، کچھ نہ کچھ بنا جا

ایہ ساہ بگمانے
 مٹیا ماناں ایں
 قسم قرآن ایں
 راجے رانے
 کدوڑ میں تھیاں
 تے بے بہا ریاں
 بہت پیاریاں
 لائے تاریاں
 نیک ہو جا
 ہو گمراہ
 باز آ جا
 ہوش و خیر آ
 بھڈ کے بھار
 چار دھیار
 ادھ دھکار
 خالق یار

رنگ چڑھا جا
 پردے پا جا
 مدد کرا جا
 یاد رکھا جا

نہرے

میں نکر می سستی رسی، ہو رہ سب سیال
 اپنی اپنی وار نہ بھائے، اوئی ٹر گیاں
 ساہ مکس گئے او جہدوں، لکھاں و تھاں سیال
 خالق یار ہو کے جھلا، نہرے اڈیاں چھپاں

چنگلی

سجن دوست یار تے بلی، اپنی اپنی جاتے
 اکھ دے تارے لال پیارے، رکھ یقین بھرتے
 رہو تیار توں کھر بستہ، تک دن نہ رات لے
 خالق یار اتن من دی بازی، لا دے راہ خداتے

سیرت

سادگی نہیں پسند جنہوں، اونوں شرع شریعت دی ساری لے
 پنج وقت نہ جہیز نماز پڑھے، اونوں رب رسول نال پیار کی لے
 سون والے منادیاں ہو گیاں، ایہ سوچتے سہی پکار کی لے
 آجا مسجد اول نجات پا جا، گلاں دس رہیا خالق یار کی لے

طوطیا عشق پروتیا دے، شمع عاشقاں دی حدوں پار نہ جا
 جل جائیں دا گل ایہ یاد رکھیں پسی گرجاں دی اور تھے مار نہ جا
 جہیز لے گئے نے پرت کے آئے ناریوں تینوں اکھ نے آں بار بار نہ جا
 خالق یار میر دے من کہنے، کون سنے دا آہ پکار نہ جا

گانڈیاں پیال
 ناہمیوں رسیاں
 سارال کس تیاں
 ہون دے بہیاں

رکھ لگا دتے
 دینا ساتھ لے
 سبھاں داتے
 چکی بات تے

س

ط

بیت

ط۔ طالباموج عرفان دیا، فوج قاتلاں اتے گمان نہ کر
 کیمیا دی دوائی ملے پہنچے تیرے، اسال کھوٹیاں نول بکشان نہ کر
 جنے ٹھوکرال کھا تلاش کیا، اوہکے عیباں کے دل دھیان نہ کر
 خالق یار تے کراعتبار لگا، بار بار پیا اوہدا امتحان نہ کر
 عاشق کے سبق رٹاں میں، اندرول کدھ کھاں گند کدورتاں نول
 عاشق چیر چیاں لنگ جاوندے نے، نہیں تھکے مٹی دیاں مورتاں نول
 جاتی اونہیا تے دی رنر جانی، صورت ویکھ کے بھلے سورتاں نول
 خالق یار او مار کے آپ اپنا، پورا یار دی کرن ضرورتاں نول
 عشق تھیں نہ کتر اکنی، پیاس نہ رے تر وڑے تے
 پھرے عشق کے نہیں چھڈان ہونڈے، پاویں تک کھاں میں جوڑکے
 تھیں عشق نے سستی گواہی، سوہنی وجہ چناں کے روہڑے تے
 خالق یارے کر بلا آؤندا، الیوا عشق مدینوں ٹور کے تے
 قول اقرار و سار کے تے، کی لبھیا ای جانیاں جہان اتے
 کوئی سن کے آکھ دیا اچ دا سالی، تینوں بڑے سن جکے گمان اتے
 ایویں آنداسیں آؤ کسٹلف رکھو، ایویں جانے سال تیری دل
 خالق یار دا اکھیا بھلنا نہیں، سدا روٹیا کر زبان اتے
 قول اقرار و سار کے تے، عاشق چھڈ معشوقاں نول جاوندے نہیں
 پٹول لاکے ماس کھواد لون، ہائے ہائے دا شور مچاوندے نہیں
 جان چیر چیاں نول پان درشن، ماسہ تنڈیاں دا خوف کھاوندے نہیں
 خالق یار میاں بہن کمر بستر، امر بلیاں تے ٹھہل لاوندے نہیں

بیت

ک۔ کون تیرا جیڑا پائے پھرا، توں تے اپنا آپ بچا میاں
 تیرے وڑے ویڑی نت لین قیڑی، پیا چھپ کے وقت لنگا میاں
 تیرا کون دردی تیرا یاد کرسی، چنگے عمل توں کے کھا میاں
 خالق یار میاں بڑے بڑے پر کمال، سرگے مٹی بسترے چا میاں
 ن۔ نظر تے ہن اٹھا اوتاں، کیڑی گل اہڑا اواز رکیتا
 جے کوئی ہوئی خطا دے دے مافی، تیرے پیارے بہول لاچار کیتا
 کوئی سوہنیاں ایہ دستور دی نہیں، پہلاں لائی تے فیر خوا رکیتا
 خالق یار نبھاویئے وانگ سوہنی، راتورات چناں نول پار کیتا
 بندے

پ۔ پک پکاندیاں لد گئے نے، تیرے سنگدے ساتھی ہوشیار بندے
 جان بچھ کے تے وجہ سنیر خانے، پیا سہتہ گروے نہ مار بندے
 موت سرتے کھلی اڈ بیکر کیلے، نہا دھوکے رہو تیار بندے
 بھیرگی گل پیا خالق یار آکھے، پلے بھفے نہ دسار بندے

ج۔ چاننی چند دھیڑیاں دی، کرا لیس دے دل خیال بندے
 رسی دی دنیا دا مال دنیا تے، کچھ لے نہیں جاؤنا مال بندے
 لیس واسطے تینوں سمجھا رسیا، لے اپنا آپ سنبھال بندے
 خالق یار کوئی دھانہ لگنی آں، دن حشر دا بڑا کمال بندے

① چہرہ عشتق تے حسن دیاں عظمتاں

پوئے حسن دی لشک لگ جاو ندائے عشق، دو دے رل کے فیر کمال کردے
سنگ نکھیر دیند جنگ چھڑ دیند، چھڑ دے لکھ نسیم حالوں کمال کردے
سد تیر کھاندے شوہ چیر جانے، ظلم جبر کے کہانیاں لال کردے
خالق یار کھلو تیار دیکھے، عشق حسن نے جو اکد دے نال کردے

مہر

عشق حسن دی بے مثال عظمت، دے عید تے راتیں شبرات اعلیٰ
بیلے جنگ و جگ کسے کران ملے، کسے دے جہ تجسرات اعلیٰ
کسے دین تنگی لغت مونہوں، سنے دولتاں بے کائنات اعلیٰ
جنہوں جنہوں وی درد نصیب ہو گئے، سمجھو ہو گئی اوہی حیات اعلیٰ
دھر لعل جواہر نموداگے، مندر رہیں وی دے سوسنات اعلیٰ
مومن آدمی اوپر منیاں نہ، تائیں ہوندی لے اوہی صفات اعلیٰ
راہ حق داد سن لہی غازیانیں، ایسے طراں بناٹی جماعت اعلیٰ
خالق یار فیر لا در بار دے، کر رہے کیہری گل بات اعلیٰ

عشق

حسن سنن لگا کن لا کے تے، حضرت عشق جی بول فرماو ندے
آؤن لکھ مہبتاں درد سنیں، عاشق چیر چاں لنگ جاو ندے
چھڑے دن پایا سی نال توں مر مر، آؤن مینوں یاد آؤندے
خالق یار او باوندے ہائی رتبے، جہ پڑے یاراں مگر ماراں کھاو ندے

② حضرت حسن

حضرت حسن نے اکھیا ایہ اکوں، عاشق پیر معشوقاں دے دھونڈنیں
عزت بیگ ہوو کی گجرات آکے، کوڑے ساراں لے دھونڈنیں
حکم سوہنیاں داسمجن سر متھے، عاشق بن نوکر مٹی نوڈنیں
خالق یار نوں سارے کچھ اونوں، کھڑے عاشق کچھو کھڑے روڈنیں

حضرت عشق

عشق اکھیا پنج جاتوں میتھوں، ور پھسے ہوئے میر تھیں پنج دینی
ماس کھا جانا خون پی جاتلی، بچھے رہ جانے جوڑ کچ دے نی
میں تے جھوٹا نال اتاریاں دے، لوں لوں اندر درد رچ دے نی
خالق یار والی عشق بیار اندر، بیڑے کھل دے حق تے سچ دینی

حضرت حسن

حسن اکھیا پنج جاتوں میتھوں، میری دید تے لگدے مل پڑے
الکلاں کٹیاں مصر دیاں رانیاں میں، دیوے بلدے جو سن گل پڑے
جلوی یار وائے اڈ طور گیا، اسحقے کردے کی نہیں مل پڑے
خالق یار دالی حسن بیار اندر، عقل مندوی جانڈے نجل پڑے

حضرت عشق

عشق اکھیا جے نہ میں ہوندا، نہ زمین ہوندی نہ آسمان ہوندا
نہ طور ہوندا منصور ہوندا، نہ قلم ہوندی نہ کلام ہوندا
نہ در ہوندا دربان ہوندا، نہ شمع ہوندی نہ شمعہ دران ہوندا
ہوندا میں نہ خالق یار جے تے، گل پیری ہوندی نہ سلیمان ہوندا

حضرت حسن

(۱۰)

حسن اکھیا جے نہ میں ہوندا، نہ رسب ہوندا نہ رسوب ہوندا
نہ مشرق ہوندا مغرب ہوندا، نہ شمال ہوندا نہ جنوب ہوندا
ہر طرف اندھیر غبار دسا، دن چڑھدا نہ غروب ہوندا
ہوندا میں نہ خالق یار جے تے، نہ یار دا یار محبوب ہوندا

عشق

عشق اکھیا جے نہ میں ہوندا، نہ الف میم وچہ فرق روال ہوندا
نہ ولی ہوندا نور علی ہوندا، نہ کوئی غوث نہ قطب ابدال ہوندا
نہ اچھا ہوندا نہ برائی ہوندا، نہ کوئی عرب نہ وچہ بلال ہوندا
ہوندا میں نہ خالق یار جے تے، نہ کوئی حشر نوں سنی تہ جمال ہوندا

حسن

حسن اکھیا جے نہ میں ہوندا، نہ کوئی دلال دیوچ سرور ہوندا
نہ مار ہوندا نہ پیار ہوندا، نہ انسان الی ایدڑا مجبور ہوندا
نہ کوئی سکھ ہوندا نہ کوئی دکھ ہوندا، نہ ای کسی سوال منظور ہوندا
ہوندا میں نہ خالق یار جے تے، سینے مومن وچہ اج نہ نور ہوندا

عشق

عشق اکھیا وکھیا ای جے مینوں آکے ویکھ لے نیرے دیا دھار تے
میری وار جیاں تھیں پار ہوندا، سون رحمتاں میرے دلدار تے
میں تے جان دی نہیں پرواہ کروا، سدھا جاناں چیرھ تلوار تے
برے رہیں دے قید کی غلام میرے، فرض دسنا لے خالق یار تے

حضرت حسن

(۱۱)

حسن اکھیا وکھیا ای جے مینوں آکے ویکھ لے مصر دی جود اندر
میری وار دی سرائ تھیں پار ہوندا، آکے ویکھ لے جسم دی روح اندر
بے ر لالتے تے چناں دباں، کدے دگ لپواں پنڈر کھوہ اندر
حسن چکدا دھکدا وکھیا ای، خالق یار قلندر دی بواندر

عشق

عشق اکھیا جلوی وکھیا ای، آجا آجا او کوہ طور آتے
دیکھ مکرے ٹرے ہو گیا، جھلک پی سی کجھ منصور آتے
کسے کسے نوں لہجدا نال قسمت، کجھ ڈگا پنجاب دی حور آتے
خالق یار میاں رحمت دس گئی اے، ساری نور دی حضور پر نور آتے

حسن

حسن اکھیا جلوی وکھیا ای، حرام چھڑتے اصل حلال ہو جا
مل دولتاں رینے نہیں کول تیرے، مہینوال کے وھار کنگال ہو جا
کلمہ طیبہ پڑھ کے نال الفت، سینہ صاف تے انگ بلال ہو جا
خالق یار خدا دے آکرے تے، الف لام تے میم دا وال ہو جا

عشق

عشق اکھیا میں نہ تکرناں، عاقل مند دانا سیانیاں نوں
چیرا چیرے لگے لگے میرے، سب وڈیاں تے انجائیاں نوں
کالی شاہ ہمندی ہمیں نہیں رہندی، توڑ سٹناں سہرتے گانیاں نوں
خالق یار وسار وانشی جگے، دیکھاں زر نہ مال خزانیاں نوں

حضرت حسن

حسن والیاں کے گڈے دور ہونڈے، سارے جان دے کوڑی بھلی نہیں
کیہ اجیاں دس رسیا خانی، جلوی یار اندر جیٹا رہا نہیں
راتورات بلایا سی کول اپنے، کیا راز جہاں اسے کھلی نہیں
خالق یار او منصر بازار اندر، حسن نال خزانیاں تھلیا نہیں

حضرت عشق

عشق آکھیا گل پواں مکے، چاڑی رکھاں جہاں دے طعنیوں وچ
چوڑے بانیاں دے چن پنا دیواں، کی لبھدا ای حنا گانیاں وچ
مسجدوں کڈھ کے صوفیاں صافیاں نوں، وارڈلیوناں وال بت خانیات
خالق یار او دیکھ لے آکے تے، عشق دسدا شمع پروانیاں وچ

حضرت حسن

حسن آکھیا تینوں جے آس میری، پوری کرنی آتے آجا غاراں دیوچ
میں تے بستوں وال خوب وسناواں، آکے تکے مینوں گلزاراں دیوچ
جوانی طور توں کھٹ برشرہ توں وھدھ، عشقا لبھدا عری سوار اندوچ
جھٹ بلدا نہیں گواہی دیوے، خالق یار نہیں ڈھٹا اخباراں دیوچ

حضرت عشق

عشق آکھیا حسن نوں پا جھاتی، ولیک ولیکے ذات ای اک میری
پہلے نہ تے پاہیں کوئی تے کافر، اوکے دلے گل ای وجہ میری
ایہ میں جانا لراں شباہ سب نوں، ہر اک رکھے کاہنوں پہچ میری
خالق یار پے لڑے سب چارے، بہا سکیا نہیں کوئی پہچ میری

حضرت حسن

حسن آکھیا عشق نوں، کھپیاں دی زنجیریں تیں جیہ جیہ
جیتے کیا تیں پھپھیاں نہیں رہیں، دھم دھم لہریں تے جل نہیں میری
میرے باجھ کوئی تے کی کار، انہیں تائیں جیہ جیہ تے عمل نہیں
خالق یار تیں یار آزمائش کیتی، بھوئی تے نہ میوں پل پل میری

حضرت عشق

عشق آکھیا میر شیداں تھیرے، ادوائت پروانے نثار ہون
یریاں جنہاں دے نال جھٹل نہیں، راتیں چیر چاں تھیں پار ہون
خطرے موت بھلان میدان آون، آپے مہر تے بے شمار ہون
خالق یار شہادت جیہ لے، سوہنے جنمناں دے سردار نہ ہون

حضرت حسن

حسن آکھیا درد میں لہراواں، ڈر آونڈا لے سرور مینوں
کے یقیم تے اک پاسے، الفت دوستاں بے شمار مینوں
پاویں خولیش تے پاویں درویش کوئی، نال سب دے پیار مینوں
خالق یار بس عرض گزار آں میں، سنے س کھیاں لڈونا پار مینوں

حضرت عشق

عشق آکھیا حسن نوں صاف دساں، توں تے سہقاں دی ہر صفائی میری
توں نہیں کئی سوکھی لکھاں، مخلوق گھٹی تے فیر پٹی اتی میری
طرح دے رو لہتی رنگ چڑھے، جہول کن دی آواز سنائی میری
تیر میاں بھر پور ہو یا، جدے جدے رحمت چھائی میری

حضرت حسن

حسن اکھیا عشق نون ٹھیک لے جی، توں تے آپ ای شکل بناٹی میری
کسے زور دیوں کر مور دیوں، سنن کھول کے سن صفائی میری
توں تے طائف اندر درد و طائف اندر، خونی خون دی دھار و گائی میری
خالق یار جے توں مشہور ہو یوں، گھٹ جگ تے نئیں دھائی میری

حضرت عشق

عشق اکھیا او میری راہ اندر، ہر اک مشکل خبرنی پندی لے
جنہوں نگ جاواں لاند آگ جاواں، بنتا چوڑیاں دی کرنی پندی لے
مال حلال داوار کے فہم لے، جھوٹی غماں نال خبرنی پندی لے
خالق یار او نئیں الکار سوندا، چھری دھون تے دھرنی پندی لے

حضرت حسن

حسن اکھیا میر جہی جگ لے، کسے دی صورت حسین سونڈی
ہوندا میں نہتے پیا جگ روند، نہ قرآن وچ سورت کتیں سونڈی
میری باز می لے ہو یارب راضی، نازل وکھی آفتح مبین سونڈی
گل سن کے تے خالق یار میاں، دنیا وکھیں دا نقطہ حق سونڈی

حضرت عشق

عشق اکھیا دسناں نال الفت، تیرے درد کی کیتی گدائی کئے؟
اوتے میں دکان سجان والا، میری گلی دی کیتی صفائی کئے؟
لفدے لے دیندا ادھار رہیا، جان بچھ کے دولت لٹائی کئے؟
خالق یار رہیوں بیٹھا ارمان اندر، جان و خاں دیوچ پائی کئے؟

حضرت حسن

حسن بولیا نال پیار اگوں، تیرے امر نون کدے ٹھکرایا نئیں
تیری پاں وچ پاں ملائی گیا، سیس لے جناب دجایا نئیں
بھر دھدھ گھیٹو تے دھی گڈوے، میں تے لٹی آیا چیر لایا نئیں
سنت بسم اللہ جی آئیاں نون، خالق یار مونہوں کدے دٹایا نئیں

حضرت عشق

عشق حسن نون اکھے سوبھم اللہ، سو منا نام غلام فرید اس توں
اپل دا پل لے سب دنیا، جدی پیا کردا اج دید اس توں
صورت وکھی کے آکھاں جمیل احسن، سیرت وکھیں حمید حمید اس توں
خالق یار ورگے گنہ گاراں دی، میرے سوسنیاں دے سوہنی عید اس توں

حضرت حسن

حسن اکھیا جے ناہیوں پتہ لگا، رانجھا لٹ لیا ہیر سیال میرا
بار چوڑیے غم دے ہین ہیرے، کدے پچھیا ای آن کے حال میرا
صرف عشق دیاں ای تے خوبیاں نئیں، ترس کیتا ای کدے روال میرا
خالق یار اک لا زوال ہوتی، عزت بیگ تھیں اوکھی مہنیوال میرا

حضرت عشق

عشق اکھیا کٹیاں نون دسناے، سنگ ساکھی میں تے پچیاں دا
کی دیوناواں غمی کول میرے، توڑ سٹ ناواں مان اچیاں دا
موت آونی لے سب تے آونی لے، خطرہ نئیں بدعاشاں تے چیاں دا
خالق یار اوہدا احباب کی ہونا، جہیز معصوم گناہواں پچیاں دا

حضرت حسن

(9)

حسن اکھیا بجے بے خبر اس توں، ہو گیا میں حالوں بے حال عشقا
اکھل چکنا پرتے فیڑ چھال، واہ عجیبے تیری ایہ چال عشقا
کیہ توں رنگاں وجہ او میاوس واسے، کدے کیتا کی الیوں خیال عشقا
خالق یار مت پیا خوار ہوواں، جان دیاں مینوں وکے جائیں نال عشقا

حضرت عشق

عشق اکھیا جھڈاں تے لیک لگے، کتے رات دے قول و قرار کئے
طعنے دینے نہیں مینوں قصوریاں نہیں، کہتے گئے مینوں او پیار کئے
آپیں دس فیڑ کی جواب چنکا، دلدار میرے میرے یار کئے
خالق یار میں سدا رہو راضی، اوڑک ٹر جانا اس جند کے مار کئے

حسن سرکار

حسن اکھیا کوئی قصور میرا، طعنے دینے نہیں کیوں قصوریاں نہیں
کچھ گل تے کچھ دا پتہ لگے، نالے بنیاں کی محبوریاں نہیں
صدقہ حسن و حسن دامن معاف ہوون، صدقے آپدیاں جی حضوریاں
خالق یار میں سدا رہو راضی، ختم میریاں تیریاں دوریاں نہیں

عشق سرکار

عشق اکھیا امیر کے من جائیں دا، تیرے نال آج مینوں کار لے اک
کنان وجہ نہ ماریں گل گولنی آں، تیرے دل رہندا میرا ادھار لے اک
ہوئے سب میں کچھ کھاتا، رہی ہستی شکر صرف پیار لے اک
من کے کسے وکی نہیں فیڑ ساکھ دینا، جندوں جھڈ جانا خالق یار لے اک

حسن سرکار

(10)

کمرے مینوں نہیں متی تیرا چیتا، میر وکھنے نوں بے قرار ہووے
چار کمرے قرا لہو قرا لہو، کھا کھا دوایاں لاچار ہووے
فیڑ آنداسیں چلو وکھاؤ بلی، نال سے غلام تیار ہووے
کئی پیش نہیں سی خالق یار جندوں، نافر کامیاں چا تمہارا ہووے

عشق سرکار

میں ایڈا کوں ساں ہو گیا ایڈا، کار عمر ساری کمرے تیرے
مینوں کسے نہیں مہ دا خیر پایا، سارے بچھ آیا درد تیرے
لعل کسدا تے کسے مل ماری، مشکل نال بندے سن گھر تیرے
خالق یار میں آگئی وار تیری، میں تے وکھے مرنے مر تیرے

جواب حسن

ویلے ویلے دی عشقا گل ہونڈی، سوہوں رہی اونیٹیں رہے ویلے
جندوں بہہ کے تے موحاں مان دساں، خنکے لنگ موہاں دے ویلے
کدے کھوہ اندر کدے تخت لگے، کدے سحر تے کدے تہیے ویلے
خالق یار او بدل دے رہند میں، کدے رہے نامیں اوجھیں ویلے

سوال عشق

عشق اکھیا ذرا کوٹھہر ناجی، مہلت کرن دی دیو سوال مینوں
میر نال وکی تباں اچ گرنی لے، اپہ تے نہیں سی خواب خیال مینوں
سرخ نقش تے سرخ لباس سارا، ہفتیں لادو الفت نال مینوں
خالق یار فریجھلے نہ تاجیاتی، کھضر بخشا بے مثال مینوں

جواب حسن

حسن اکھیا لوجی لبسم اللہ کی رکھنا اس تہیقوں چھپا کے تے
تیرے واسطے کھلے نہیں راہ چارے، جدوں دل کیتا مل نہیں آئے تے
اڑیا لگے وی سب کچھ ہے تیرا، ہن تک تے فیر آزما کے تے
خالق یار میں عبادتاں وی رہنا، ایہ دنیا سار کی بھلا کے تے

عشق مہر کار

عشق اکھیا توں تے پھیا ای نہیں، سارے ہو گئے لوک خلاف میرے
حب جنباں کے دل خدایاں، لے چاہڑ دے رسین غلاف میرے
اپنی ایویں تے نہیں تعریف کیتی، قابل آئیں دے ہن اوصاف میرے
خالق یار میاں دنیا کر دی لے، خرچ کر کے رقم طواف میرے

حسن مہر کار

حسن اکھیا خوبیاں آدیاں، لوس مزہ چناں تھیں پار بہرے
کدے بت خانے کدے میخانے، کول سدا اپنے کدے کاہر بہرے
ارد گرد ہو کدے سجاوٹاں دے، کدے ساریاں دے وشکار بہرے
خالق یار میاں ویلا تھوڑا ای، سوچ جاتوں خودی نوں پار بہرے

عشق مہر کار

عشق اکھیا میریاں ای خوبیاں نہیں، تختوں لاکے تے فیر بہا دیناں
کچھ بھنوں تے تھپے ہوئی لیلی، وچ جنگلیں چم سکا دیناں
کچھ بلخ بجا را تھوڑا تھپے، مال دولتاں سب لٹا دیناں
خالق یار تلوار دی دھار رکھ لے، کر عشق نماز ادا دیناں

حسن مہر کار

میں ہو یا ریاضتاں ہو پیاں، حضرت حسن نہیں بول فرماتا
تیری دنیا اتے سی تاریکی، میں آجاتے جانتا لا دتا
چنگی فیر توں وی میرے نال کیتی، میرا اٹیاں مل لیا دتا
خالق یار میاں الیس دلیس آتے، تیرے دین دا ڈکھا و جاتا

عشق مہر کار

حضرت عشق نہیں اکھیا سو منیاں دے، بے بہانہ منیوں خیال تیرے
لاکھڑن یعنی خوف نہ کھا، سارے جانتا حال احوال تیرے
دنیا ہو کے خلاف تے پی ہو کے، میں فیرو کی رواں داناں تیرے
خالق یار ہو جان دے ظاہر اگردن، سار کی دنیا تے کمال تیرے

حسن مہر کار

حسن اکھیا منیوں دی یاد لے جی، شیا تھوہ اندر جدوں بھائیائے
جدوں دکتیا مھر بازار اندر، گھر جگ نوں لیا تباہیاں نے
اک مانی زلیخا نوں جان دے او، دیکھن سہیلیاں او دیاں آئیاں
ستاں کو کھٹیاں دھوں خالق یار میاں، بچایا او دیاں بے پردہ تھیاں

عشق

عشق حسن داصاف اعتراف کیتا، بے شک اچی ذات تیری لے
ادھی رات چناں نوں چیر جاناں، کدی عشق دے باجھ دلی لے
نہ کفن جوازے مٹی لوڑ منیوں، رسم دکھری جگ اتوں میری لے
خالق یار وی لویا پامن دالے، حضرت عشق دی مبدھر ہیزی لے

جواب حسن

حسن اکھیا عشق لے سب اندر، درال حسن نال کوئی بھر پور ہوندا
صدقے حسن دے دنیا بنی ساری، سوئی چڑھ منصوبہ سبج چور ہوندا
کپڑا پڑھ فرض نماز تیری، پیدا ہے نہ حسن دا نور ہوندا
خالق یار نہ قلم سوار بن دا، تیرا چرچا نہ دور دور ہوندا

عشق

عشق اکھیا بے اکدے دس، سینے ویکھ لے یکے نشان تیرے
میر واسطے دند ترانا اس، جتن لگانیش ایہ وی احسان تیرے
یاد کرس تے پتہ آئی نال آجانا، دل و جان تھیں میں قربان تیرے
خالق یار ایہ میریاں ای توہیاں نے، جتن تن سو تیرا جوان تیرے

جواب حسن

چوداں طبق گئے لرز اکھا عشقا، ادھی رات سی کیوں نہ ڈولیا توں
وٹے مار نکالیا دند نوری، اودوں کھتے سیں کیوں نہ بولیا توں
جنگل بارز جبراں پاپرس، مینوں اتے ترکڑی دے تولیا توں
خالق یار فیرستیاں مار ڈاکہ، مینوں تھلیں فقیر کر دیا توں

عشق

عشق اکھیا جدوں میں پاں جھاتی، دھرتی دوواں جہانناں دی کنڈ دا
ملیٹھی سمجھ نہ آئیں زبان میری، دل چار چو فیر لول چہنب دی آ
چھ مسمی فوں تہی سائی حال ہويا، گھٹ ملی او فوں تہی لنب دی آ
چڑھی رہندی لے خالق یار سدا، نہ عشق وانی کس ہنب دی آ

جواب حسن

بل لیاے عشقا دل میرا، ملیٹھی شہد کے نالوں زبان تیری
تیریاں لفظاں وجہ سی لشہ ایناں، حق ہو گیا آندیاں آذان تیری
قلعہ صمدانکدر احد، پیا دیوتے گواہی قرآن تیری
خالق یار پر سجدی نال میرے، ایہ بھریں بوق شاہی دکان تیری

عشق

عشق اکھیا مونہوں نشیں سی کیتی، یادیں بنیاں ریا غذا تیری
تیری جی جی بھڑکے دتا، الفت لے گئی تے بے بنیا تیری
تیریاں لکدیں لکھ نشیں کسر چھڑی، الفت لے گئی لے بے بہا تیری
تیریاں لکدی لکھ نشیں کسر چھڑی، پاپسی یادنگی حشر تا تیری
خالق یار بن واریاں میریاں نہیں، میں تے ویکھ لئی حد وفا تیری

حسن

گلاں سن کے حد وفا دیاں، اکوں حسن نے بول فرما دتا
قسمیں ایہے وی نشیں کنہ میرا، مینوں مایاں بھڑوایا دتا
طر جافقرا جاخیریں، جھپڑا سر یا خیر لیا دتا
خالق یار جیویں اکوں میں تیرا، میرا فرض الیوا فرض لا دتا

عشق

جھپڑے عاشق نے او معشوق میرے، عشق اکھیا عقل سنبھال اکوں
تیریاں اکوں دی رکھاں دا یاد گلاں، توں دی رکھنا میں میرا خیال اکوں
آویں جہر چیاں بلاناغہ، تیرا کراں دا استقبال اکوں
خالق یار پیار دے نال دسیں، اکھیا حسن نہیں کی کمال اکوں

حسن سرکار

ملاقات نال مل بات دھکے، حق آکھیا لے مکر کے تے
 آواز چیریاں بلاناغہ، کی مایاں لیا دیاہ کے تے
 تری او قربانی دے تجلنی نشی، پھلے آلوں پٹوں لکے تے
 خالق یار پیار دے نال دسیں، آکھیا عشق فیر کی سبھی لکے تے

عشق

عشق آنھیا متل ہو گئی، میں تے بنیاں رسیا غلام تیرا
 میں نہیں ایہ دنیا جان دی لے، صبح شام رسیا کمر داکام تیرا
 کہہ بہ بہ پیر بھلا لے، اکو رکھیا لے یاد نام تیرا
 خالق یار نون ہن بتا دی دے، کی ماجرا ہے تمام تیرا

حسن

حسن صاف زبان عتیں کہہ دتا، کرن لکنا تارا اوواں میں
 الہیہ سال پھول پھیرا چھلدا کی نور نور ستارا اوواں میں
 جبریل قسمل کھاندا لے رب پیا، اوہ محبوب پیارا اوواں میں
 خالق یار ایہ ماجرا سنیا دی، مطلب سارے داسارا اوواں میں

عشق

عشق آنھیا متل ہو گئی، تیرا بن کے رسیا مرید اڑیا
 نال شوق بے فحیال چارباں میں، ایس واسطے تیرے دیوید اڑیا
 ہن دھکے بہر نہ دیا جے، پل رنھی سی دھنل دی ایدر اڑیا
 خالق یار میں سو بے نیتاں بے، نال صدق یقین خرید اڑیا

حسن

حسن آکھیا مکر کول اپنے، اج سوچیں کراچی آدیر اڑیا
 پنج دے نمازاں لکے تے، وزے لکے کھنڈ قمران بید اڑیا
 بخش لعلیں فیرالتی سب میرے، دن تحشر دے لکھیں دیا ایدر اڑیا
 خالق یار میں سو بے نیتاں دے، نال صدق یقین خرید اڑیا

عشق

پاکتے نے رتبے شہادتوں دے، دل جنہاں دے وچ نہیں چاہے
 میرے پیر پے دو جہن اندر، گیت دنیا رسی لے لکھ میرے
 ایناں میں موٹیاں تھلاں وچ، رولق لکھن نہیں سو ایدر اڑیا
 خالق یار میں جہ پیرے نہیں واقف، حکم اوواں نون سر سن میرے

حسن

میر نال کی تیری دی چاشنی لے، نہیں بے کون تینوں اینتھے جان داسی
 چن تاریاں نون سارے من دے من، پتہ کس نون دین تے ایمان داسی
 چار چوہر اندھیر غبار دے، کون حلال حرام پہچان داسی
 خالق یار میں دسیا ساریاں نون، ہر کوئی عیش اندر موجاں مان داسی

عشق

عشق آکھیا دنیا جان دی لے، کھلے در میں میر خزانیاں دے
 جہ پیر الین آوے خالی نہ جاوے، پاوے عقل دماغ میانیاں دے
 عزت بیک نون ساریاں لے، جیتے بھل گیا تخت شہانیاں دے
 خالق یار تے عشق پیار جنہوں، نشیں خطرے اوواں زمانیاں دے

جواب حسن

حسن آکھیا شمع لے لاٹ ایسی، ویکھ لکل کے دل پروانیاں دے
دوروں بلدی ویکھ کے آجاو، پاویں تہج جاون وانگر دانیال دے
دنیا داراں مرداراں نوں تک دے نیٹ، کوئی فکر نیٹ کرد طعنیال دے
راضی رب دی رہیں رضائے، خالق یار ایہ حال دیوانیاں دے

عشق

عشق آکھیا رہنڈ انٹیں لکھ پے، جدوں اکواری پھرا پا جانا
لوں لوں دے وچہ لسا جانا، ماس بڑیاں شور مٹکا جانا
ایتھ کی بجائے کچیاں دی، محل پکیاں کوکھیاں ڈھا جانا
خالق یار پکار پکار توبہ، رنگ پلاں دیوچ بدلا جانا

جواب حسن

حسن آکھیا حق لے شک نائیں، بے مثال نیں عشقا کار تیرے
تیرے سامنے سیس نوان ساک، کوئی وی چائیں سکدا تبھار تیرے
تیرے صدقے جاواں نثار مای، مینوں بھلنے نیٹیں پیار تیرے
خالق یار جوانیاں توں بامیں، خیریں دسدے رہیں پروار تیرے

عشق

عشق آکھیا کھڑوناں جی صدقے، حکم ہووے تے کراں سوال میں وی
دسو کھتے نیں میرے اوکار نائے، کیہتے فتح جنوب شمال میں وی
وڈے وڈے نمرود فرعون مار، باباں نوں دتا زوال میں وی
خالق یار ساں بلجے داست شہزادہ، تیرے واسطے ہويا کنگال میں وی

حسن سرکار

حسن آکھیا سودا کے نیک نامی، اج جاتے شوق دے نال ہے
ادھے دیوساں گاج میں پیسے، ادھے پائیں توں سستال ہے
اوتھے حق دانام پیا جھپدا لے، وچہ مشکلاں قیمتی لعل ہے
خالق یار کفار دی، سبھٹوں، اج پلاں دے وچ بلال ہے

عشق

عشق آکھیا میریاں ہمتاں نیں، ہ قدم قدم اتے صدقے پیا جانا
جانا ندی چناں دی چیر رائیں، رائیں رائیں دیدار کرا جانا
جانا جنگلیں چم سکناں کدے، کدے پتیر لئی مندریاں پا جانا
خالق یار رنج توڑ نبھائی دی لے، کمرل کتبے دا کونہ کوٹھا جانا

حسن سرکار

گل سن کے عشق دی حد والی، اگوں حسن جواب فیر ڈول دتا
بہانے لے گئے مینوں شکار واتے، فیر اتے ترکڑی تول دتا
کوہ قاف جا کیتیاں صفائیں میں، میری نازک مزاجی نوں رول دتا
خالق یار کوئی ورلا جان دا لے، پول عشق دا حسن نے کھول دتا

عشق

عشق آکھیا اگوں نیٹیں ہوں لگی، دلوں نیٹیں کنتی کوئی خطا لگے
اک دیاں مثال مہنیوال دی وی، سسرے دولتیاں مال لٹا لگے
کاماں فیر بنیاں کمہاراں دا، فیر چڑھ گیا دریا لگے
خالق یار میاں وڈا جہاد رتبہ، کنہا حق کلمہ بادشاہ لگے

حسن سرکار

حسن اکھیا جھوٹ وی نہیں ماسہ، سمجھ والیاں نوں سمجھ آجانڈی
 جعنے لاکے پراں وگا سہی، عزت اوس تھیں کندولا جانڈی
 ہر کوئی اپنے تھال اتے گل والا، گل والیاں نوں گل کھا جانڈی
 خالق یار اپہ نہیں انکار ہوندا، داجاں مار دی موت بلا جانڈی

عشق

عشق اکھیا آؤناں جی صدقے، پوری کھل دتی کاہر بار تیرا
 شروع ازل تھیں ہویاے مکنا نہیں، رہی ابد تک تازہ پیار تیرا
 پکی ہو ہے دے اتے لکیر لے جی، بالکل میں دنگاں دا بھارتیرا
 خالق یار میں کرناں رب والے، سدا و سدا روئے دربار تیرا

حسن

حسن اکھیا گھڑیا توں کھٹوا، بڑے نال چاہواں گھڑے بھر میں
 تیرا کاہر لے صدقے جی آویں، پکے آونے دے دھبہ کرے میں
 گلاں تھلاں دیاں ذہین وچہ ہے نی، جانی مگر تیرے مرنے میں
 خالق یار و سار نہ جاسی نہیں، تیرے درمے جاتے سر دھڑے میں

عشق

صدقے میں ای ساں کرنل جان والا، تھلے خنجر دے مینوں جمال ہویا
 نعرہ علی دامار یا علی علی، ایہ خبر ای چودہ سو سال ہویا
 رمز مجید اکوئی نہیں عاشقاں دی، عزت بیگ کاہنوں مہنوں ہویا
 خالق یار نوں سارے کچھ اولوں، کون کون تھیکوں والا مال ہویا

حسن سرکار

اشارہ تیرا تے ہویا لبیک میرا، دس امریں کج ٹھکر آونا والے
 انکار نہیں کفار دے دھار کرناں، پکا ہاں مومن من جاونا لے
 ڈاہڑی نار جہنمی خوف آوے، فرض اپنا آپ بجاونا لے
 خالق یار ایوا اکو وارا نی آ، کدوں روز الیس جگتے آونا لے

عشق

صدقے دل تھیں عشق نے اکھیا جی، دم دم پیاجواں بلہار تیرے
 مگرے روٹی بیلے آؤنا سیں، نین کر دے رستے دیدار تیرے
 ہور سب کچھ خبرے بھل جاسی، صرف بھلنے نہیں پیار تیرے
 دس بہن فیر کاہریاں فکر اں نہیں، گیت گاؤندا لے خالق یار تیرے

حسن سرکار

حسن دے مبارکاں عشق توڑی، جدوں خنجر دے ہیٹھ شہید ہویا
 سر سجد وچ بھکا دتا، جسدہ وقت پیشی روز عید ہویا
 انمبروں کلیا رب سلام اکبر، یوسف اٹیاں نال خرید ہویا
 چادر زری دی کیتی تیار حوراں، خالق یار انوکھرا دید ہویا

عشق

عشق اکھیا اوتھے وی میں ای ساں جی، جام سہاں وچ شہادت پیں وال
 کسے اکھیا مل لو آخری جے، لفظ سن مرے ایسے جین وال
 میں فیروں پیے پیار پھرے، یادیں ٹٹ گیا کاسہ یقین وال
 خالق یار اوتے حشر میدان اندر، کیتا س منے آسی زمین وال

جواب حسن

حسن اکھیا نور منٹیں فلکراں دی، جیوں اکھ کے او ایوں کراں داسیں
پکے دل مقبیں قول اقرار ہوئے، تیرا حشر توڑی دم بھراں داسیں
غیبوں آئی تکلیف جے کوئی تنگی، لکھ لسم اللہ پیا تبراں داسیں
بندوار دلیساں خالق یار میاں، پکی ہو گئی مول نہ ہراں داسیں

عشق

عشق اکھیا ایہ میریاں عاداتاں نیں، پیا منڈھ قدم مقبیں یار کرناں
سبق نور تجلی مقبیں سکھیلے، راضی نیرے دی نوک تے یار کرناں
کسیجے طور تے کن ترانیاں نیں، کسمے سدرہ لنگ دیدار کرناں
خالق یار جیوں حسن مہر رکیتا، انج نہیں کسے بڑا یار کرناں

حسن

حسن اکھیا چناں دے چن کئی، نغے عشق پریم دے گاوندے
سجے در محبوب نوں بیت اللہ، عزت بیگ تھیں سیس نو اووندے
پاویں ہوش نہیں جدوں دی جوش آوے، مگرے کو جے لکل و جاوندے
سچا کوئی کوئی خالق یار ہوندا، جھوٹے کئی دیکھیں نیں لارے لاوندے

حضرت عشق

حسن سنن لگا کن لا کے تے، حضرت عشق دے ولوں ابتداء ہوئی
موسیٰ دیکھیا جلوئی طور اتے، جدوں ذات سمیٹنی رو نما ہوئی
نور نور دامن بی بی آمنہ دا، عرب شہر وچ خاص عطا ہوئی
خالق یار میاں گنگار جانیں، جتے سبیل کے کوئی خطا ہوئی

حسن سرکار

حسن اکھیا ہوا عتراف گیا، حقوٹے عرف والے چھیتی رچ دینیں
کدے اٹھ دی لہر سمندراں چوں، تیز ندیاں نالے اکی پنج دینیں
شرم جنباں نوں شرماں والے دی، عیباں والی بندے عیب کج دینیں
خالق یار فریہوئی لے ہار کنوں، واجب عشق والے ہمیشہ وج دینیں

عشق

عشق اکھیا میریاں اکی جرتاں نیں، ڈیرا پار چناں مقبیں لا دتا
تیرے دیکھنے نوں دلدار جانی، اپنا بلخ بخرا سکھلا دتا
خاطر لئی آیا تیری فچھلیں، جسے کھن کباب بنا دتا
خالق یار میاں او واجب دالے، جسے اپنا آپ جتا دتا

حسن

حسن اکھیا مہر دا خیر پانا، ذرا ٹھہر او میں جوان چنگا
لگے نہیں سوال کوئی گیا خالی، بندہ لبشر کوئی من انسان چنگا
قسمت نال وطنوں دل آدنا لے، تحفے جے جا کوئی نشان چنگا
خالق یار دی گل سکھلا وئی نہیں، اپنا آپ چنگا تے فرجیاں چنگا

عشق

حضرت عشق نہیں اکھیا جی صدقے، تیسرا مارے نہر وگائی لے میں
نیرے واسطے ہو کنگال گیا، قلی پار بیلے وچیر پائی لے میں
کوڑے مرتے دھوڑھو ہا ہر سٹے، تیری غلی دی کیتی صفائی لے میں
خالق یار تکبر کی نہ آئی نیرے، خبروں پٹا کے پراں وگائی لے میں

حسن سرکار

حضرت حسنؑ نیں اکھیا جی صدقے ، اچی مرض لبس تیرے بخار دی
 دے کے مال تے بنیں مہنیوال میرا ، اندول لگے کی حد پیار دی
 خودی لا توں براں وگا دتی ، ایوا گل تیری تینوں مار دی لے
 خالق یار لاپٹ کھوایا ای ، حدوں تبھی نہ ماہی شکار دی لے

حضرت عشق

میرے آئے نشیں کوئی وی زور چل دا ، میں تے اکھاں چوں منیراں اڈاوناواں
 ستیاں ہووے دا پتھراں وچ کھڑا ، اوستے اولوں وی روزی پہونچاوناواں
 سلیمان نوں تختوں لاکے تے ، خیر ماچھیاں بھٹ چنناوناواں
 پتر پائیاں دوجہ کھٹے غوطے ، پور پیو دا پار لگاوناواں
 سمونی وجہ چنناں دے ڈوب کے تے ، مہنیوال دی قلی سلوناواں
 کدے کھوہ اندر کدے قید خانے ، کدے مصر دے تخت بٹھاوناواں
 میاں جنوں میں کونگ کیتا ، سستی بٹیاں اتے رلاوناواں
 بیلے جھنگ وجہ منگوں چرواناواں ، کدے ٹلے جا کن ونہاوناواں
 لبھن جاوے لبھ دانیں کرے ، انج وجہ دلاں ڈیر لاناواں
 میں کسیدوی نیں یار بلی ، ہراک نوں پیٹی پڑھاوناواں

بھائی بھائی دے معقے وٹ پاکے ، بنی بنی توں پیا لڑاوناواں
 تھاں تھاں تے چھاں چھاں میری ، کسے تنگیوں نہ گھراوناواں
 کوئی جھل نہئیں سکدا جھال میری ، جدوں رحمتی عنیہ برساوناواں
 اپنیاں جانتاواں خالق یار آپس ، کدوں دس بیگنیاں پاوناواں

حضرت حسن

حضرت حسنؑ نیں اکھیا کچھ اولوں ، جنے میر نال اکھیاں لالیاں
 جند جان جوانی نوں جان دے نشیں ، روز رازل بقیں جہاں آزمایاں
 نوٹری نہ اوسنوں دیکھنے دی ، جنے میں ول جھاتیاں پالیاں
 خالق یار چھوٹو لیش پر وار سارا ، جھگیاں وچہ پردیس بنالیاں

عشق

جھپڑے عاشق نیں اوہاں داس عشق ، حضرت عشق نیں بول فرمایا
 دل کردار بند لے دس دیواں ، بڑے چراں پھول چیتا آیا لے
 بچ جا زمانے دی نظراں توں ، اپنا سمجھ تینوں سمجھایا لے
 دواں عالماں دا خالق یار میاں ، جاتینوں تختار بتایا لے

حسن

حسنؑ اکھیا شیریں بول ترا ، میر تیر کلیمے دھری جاندا
 تیرے پیرا تے ہووے پیر میرا ، تیرے آکھن تے میں دی کرک جاندا
 تیری راہ اندر پیشوا بن کے ، دعویٰ حق تے سچ دا کرک جاندا
 خالق یار اوہر کوئی تھلے لگے ، بس جتیاں بازیاں ہری جاندا

عشق

عشقؑ اکھیا سب میدان ڈٹھے ، کربلا میدان عجیب ڈٹھا
 سرنامے دے دین توں وار دے ، نیرے ہو کے بہت قریب ڈٹھا
 ملے پٹیاں صبر دیاں کمی لاندے ، حسین جہیا نشیں کوئی طبیب ڈٹھا
 میاں فتح دا انعام امام تائیں ، خالق یار ایہ بڑا نصیب ڈٹھا

حسن سرکار

حسن اکھیا تینوں لے بھل کیڑی، تیرے سامنے ہیں اعمال میرے
 باجھوں آپ کے کوئی کوئی جان دلا، الیس دنیا وچ کمال میرے
 تنگی چھلکے جبری جاجی صدقے، پئے آتھدے تینوں خیال میرے
 خالق یار نہ بول کہوں اچا، گلاں سیٹھیاں کر یا کر نال میرے

عشق

عشق اکھیا لے تیری دید کارن، سدھیا عرش اتے نیٹیں ساں سنگیاں
 سیس سجھو وجہ کٹاوتا، لے تیرے دے سیس وی سنگیاں میں
 جاکے ظلیوں کن پڑوا آیا، مہنیوال بن کے خیر تنگیاں میں
 پٹ پٹیاں نہر وگا دتی، خالق یار کے محلاں ہیٹھوں لنگیاں میں

حسن

حسن اکھیا راج کے تک پیا، مینوں تگنے دا پایا ای مل کیڑا
 اکھاراں درہم ساٹی مل پوادتا، نال اٹیاں گیا سی مل کیڑا
 بارغ حسن دلیرج بہار آئی، جھولا خزاں دا گیا سی جھل کیڑا
 خالق یار وی پیا لپکار دالے، امام حسن حسین جیسا پھل کیڑا

عشق

عشق اکھیا حسن نوں سن جوہں، پھلاں کن تھیں وی ہے سی گل تیری
 تیرے لئی لپسار اپہ لپسار پالے، ہر نکھال کیتی مشکل حل تیری
 کیتا بیلا پیاسا تینوں، کرسی دیکھ آیا عرش چل تیری
 خالق یار داکوئی حساب ناہیوں، صفت کر رہیا پل پل تیری

حسن

الیس وج تھیں پئی لے گج میری، عشق رنج دا پیا دلدار تیرا
 لہٹے حسن تھیں مست لے جگ سارا، ذکر کر رہیا بار بار تیرا
 کامر دھوبیاں ہونڈی سی گل میری، کانہر سٹھیاں دے ڈٹھیاں تیرا
 خالق یار دی ونڈ انوکھری لے، سجدے وجہ ڈٹھیاں یار غار تیرا

عشق

عشق اکھیا واہ جی واہ حسا، جھپٹری جھپٹری آگل بیان نہ کر
 جتے جتے تھو کے ناہیوں نفعے دتے، الٹا اپنا پیا لفقہان نہ کر
 واہ واہ کراتاں تیریاں نہیں، کمزور اپنا پیا اکیات نہ کر
 حضرت یونس دی میں آزما لٹس لٹی سی، شہید پیا عثمان عثمان نہ کر
 کن دھرتے من لے گل میری، الیس دل میں تے میری دکاں نہ کر
 ابو جہل دے وی سوتل میں کیتے، میریاں نیکیاں نوں بے نشان نہ کر
 ڈبڈی شردی وی بیڑی میں اتاری، آکھیا کفر دی اج کمان نہ کر
 پلہ پھڑ سکر کار دا پار ہو جا، جھوٹے رات دے عہد و پیمان نہ کر
 یوسف کھوہ دے وجہ وگایا میں، صرف دسیا ناز گمان نہ کر
 گاہے میں ائی کھادے گجرات اندر، کٹیاں ٹٹھاکا ایسی دکان نہ کر
 جن پرکے اتے کیتی میں شاشی، ستیمان نہ کر سلیمان نہ کر
 خالق یار میں آکھیا کٹی واری، ظاہر کسیہ راز نہان نہ کر

جواب حسن

اپنے وجہ جواب فی حسن دتا، سن میریاں داریاں آٹیاں نی
 کیتا ترس ناہیوں بے دریغ ہو کے، ٹٹراں ڈاڈھیاں نال ملاٹیاں نی

تیرا فرض غریباں دی کر رکھی، ایہ تے نشیں مصیبتاں پاٹیاں نی
 ڈال فیروی دتا ای آزمائش اندر پیدل کھلاں لوٹیاں نی
 راز لگان جگان دھیان رکھیں، من ٹھیک جو کل خطاں نی
 تینوں کیتیاں تیریاں دسناں وال، نشیں برائیاں سمجھ اچھاٹیاں نی
 بنایا اہوم دابت دی توں سی ناں، نالے بولیاں سب سکھاٹیاں نی
 دانہ کنک دا دسیا توں اولوں، تہمتاں متھے ابلیس دلاٹیاں نی
 طوق لعنتاں دا پاکے سبق دتا، گلاں پور دیاں پور بناٹیاں نی
 کیسی پھر دی جنتوں کدھ آدم، ماٹی حوال نال فیر جھٹاٹیاں نی
 اسماعیل نوں چھری دے ہلیو آندا، ابراہیم نوں پٹیاں بھٹاٹیاں نی
 حضرت یوسف نوں کھوہ دوج سٹو، اکھاں بھٹاٹیاں دیاں بدلاٹیاں نی
 چالی سال رواروا کے تے، فیر کھولیاں روشناٹیاں نی
 بھٹ ماچھیاں واسلیماں تائیں، کیتے دور دور بادشاہیاں نی
 حضرت یونس نیں چھری دے پیٹ اندر، ڈھکیاں تیریاں بے پرواہیاں نی
 سجن ایج نشیں سجن نال کر دے، آریاں ذکرے اتے چلاٹیاں نی
 سمولی چاٹیا توں منصور نوں دی، انا الحق دیاں ریچھاٹیاں نی
 پیدل سدر کے موسیٰ نوں طور اتے، فیر اوہدیاں ہوشاں بھٹاٹیاں نی
 اوہد جسم وجہ کھڑے دی توں پائے، اوٹے پیاڑاں وچوں نہراں ٹھاٹیاں نی
 وجہ گجرات دے بتوں توں آندا، عزت بیگ میں ذاتاں وٹاٹیاں نی
 جنوں جنگلاں وجہ سکا دتا، سسیاں تھلاں دیوچ ترھاٹیاں نی
 توں ای ڈکرے کیتے جلا لی دے، سوسنیاں وجہ چاں ڈوباٹیاں نی
 دس توں نشیں رانجھ دے کن پاڑے، زبردستی میراں دھاٹیاں نی
 دس کس نے حضور دے دند توڑے، حیدر کس نے جنگاں کراٹیاں نی

شہید کس نے کیتا فاروق اعظم، ابو بکر مصیبتاں چاٹیاں نی
 ہنے جان عثمان دی وار آٹی، کراٹیاں مسجدیں وجہ لڑاٹیاں نی
 دس توں نشیں رانجھ دے کن پاڑے، زبردستی میراں دھاٹیاں نی
 دس کس نے حضور دے دند توڑے، حیدر کس نے جنگاں کراٹیاں نی
 جے خیر نوں اکھاڑیا مار لغرہ، لذتوں اولوں دی ایہ چلھاٹیاں نی
 حضرت حسن نوں زہر پلا دتا، حضرت بلال نوں سیخاں چھٹاٹیاں نی
 نفل وجہ میدان دے فیروز آ، کربلا دیں گلاں آٹیاں نی
 کوفیوں خط کھلے کئے بیعت ولے، کیتیاں مسلم نیں الوداعیاں نی
 پچھے پچھے دی شاہ حسین آئے، اوٹے کس دیاں وڈیاٹیاں نی
 کیتا ہروے دا ادماں کی یاد تیرا، ویکھ جگ دیاں نوبتاں آٹیاں نی
 جے توں حشر نوں قدام وچ آندا، کیتیاں یزید دی وار خطاٹیاں نی
 تیرے لگے کی سی کردا بیعت اوکھی، ایسے دشمنیاں آپ وھدھاٹیاں نی
 اہل بیت دا کر کے بند پانی، فوجاں ندی فرات بھٹاٹیاں نی
 سارے رل کے بہادر وکر ڈھلے، تیغاں وجہ میدان لشکاٹیاں نی
 عوض پانی دے شک پڑو ادتی، نالے باہیں عباس ٹکٹاٹیاں نی
 دوک غون و محمد شہید ہو گئے، بدلیاں قاسم جوان اتے چھاٹیاں نی
 اکبر دولہا جوان سبحان اللہ، پیراں وجہ کلجے جگاٹیاں نی
 داروالیاں دی وار لے آئوں، اوٹے لے نہ انھاں چھاٹیاں نی
 تیرا صخر محصوم نوں ماریا ای، دس اوہدیاں کی بریاٹیاں نی
 ایسے طراں فیر بہتر اتناں دیاں، لاشاں آپ سرکار دفناٹیاں نی
 امام حسین داسیس کٹا کتے، اتے نیزے دے آیتاں پڑھاٹیاں نی
 فیر کربلا شاہ حسین لگے، اوڑک ٹالماں بازیاں ہراٹیاں نی

کربلا وچ پیاں دوھاٹیاں نی کنے خمیاں نوں اگاں لاٹیاں نی
جھپٹیاں باہر دروازوں نہ آون، شہر کوئے دیوچ بھراٹیاں نی
ایناں عادتیاں تھیں باز نہ آوے، عزتیاں شام دے وحیر لٹیاں تی
گھر گھر یا دھچاپ وچھوڑیاں دا، پیاں روندیاں بھیناں تے مائیاں تی
ہن آویں نہ مڑ کے خودی اندر، اجے بہت میں گلاں چھپاٹیاں نی مو
خالق یار سنے فیرجے آکھنا ای، کیوں اوساریاں کھول سنائیاں نی

شاعر دی طبع

عشق حسن دی بے مثال عظمت، ہون فیصلے عقل شعور اتے
جنہوں شک لے مکے آکے تے، آوندے رہن مہر سرور اتے
طبعے کئی ترائی دے جنہاں، اُکرتی دے گئے شعور اتے
کیتے گلی تے کوپے صفا جنہاں، رہ پڑ موئے پنجاب دی حور اتے
چکھ لے ذائقے انا الحق دے، کیتے ظالماں ظلم منہور اتے
لاشہ شاہ حسین داروندا نہیں، وجدی مینور سپور اتے
کزیل حق تے باطل دی جنگ ہوئی، سہجہ شایاش دے صبر صبور اتے
سلیمان نہیں وی موعاں مانیاں میں، بادشاہی کیتی دور دور اتے
حضرت یونس مصیبتاں کٹیاں نہیں، تقویٰ رکھ کے رب غفور اتے
بدل چھائے کفار دے شاہ کائے، رحمت ملی لے نوح دے پور اتے
سوآنیزے تے جدوں نور شید آیا، سٹ وچے دی نارغور اتے
نفسو نفسی دامیلا لکنا اے، موسیٰ بہنا نیش مڑ کوہ طور اتے
جنہوں کرے پیدا بھرے پیٹ اوڈے، خیال ہر جز دے رکھ ضرور اتے
ہر کوئی اوڈیاں صفاتاں کرا لے، ہو یا دنیا تے جو مشہور اتے

توں وی دکھ مصیبتاں جبر یا کر، آٹیاں تنگیاں آپ حضور اتے
خالق یار برابر کی نیش ہوندی، کج نواں میں اپنے قصور اتے

حضرت عشق

میرا کم لے قدر کرالینی، اتے مور کھاں تے آکڑ خانہ تھیں
میرے سرے تے چھج جوہر رٹیاں دا، عمری کچھ مسلماناں تھیں
بابے آدم نے کھاہا اسی اک دانہ، تھلے مار یا جک آسماناں تھیں
خالق یار جی میریاں ای صفاتاں میں، جھپٹ اوھدہ آں دوان جہاناں تھیں

حضرت حسن

تیرے سامنے تے بھلا ہاں مانس، اُج سا تھیاں وچ ہوشیاراں میں
ایہ دیندے پند نصیحتاں دے، بڑا ایناں کوئوں اوزار آں میں
بھلیا مینوں دی لے چل نال اپنے، پھر دا ایقے جے پیا بیکار آں میں
رہی عمر ساری کنول احسان تیرا، خالق یار بس عرض گزار آں میں

شاعر دی ونڈ

عشق حسن دا ثانی کیڑا، دنیا دے اتے یار
مان تران سب لاند جانڈے، گتے نیں مار دمار
عشق دا وھدھا کزیل اندر الفت نال پیار
خالق یار ا دے کرتارا، حسن نیں من لکھا ہار

دو دے سردار
بھپڑ تلوار
دے قرض اتار
سر بازار

میرا تپہ

اے فسقل اس
میر کنوں احساس
ایہ اناس
عام و خاص

تے سدھاتیر
تے سائیں جیر
خالگاہ پیر
بھائی بشیر

تے اکلے مائی
تے کرے وائی
نہ اکھ وٹائی
قسم خبرے پائی

سکول درمیانہ
پرانہ تھانہ
میرا گھرانہ
نماز روزانہ

اعلیٰ وستی بھاگووال دی، جتھے میرا واس
دھار پوالوں شمال لے، ڈاک خانہ وی خاص
عیشاں خوشیاں مولا دتیاں نہ رہواں اداس
خالق یار نوں لوکی جانن، رہیں جو آس پاس

سادم سادی زندگی گزاراں، پھراں نہ دلگسیر
وڈا بھائی عنایت علی، لکھا اوہدوں نذیر
پند میرا بھاگووال لے، لگے بے نظیر
خالق یار مینوں لوکی آکھن، تے اصلی ناں منیر

بھاگووال وچ سادم سادے، تن چار بھین بھائی
باپ نوں مولا بہشت دکھائے، نہ گیا اوہل پڑھائی
ہوش سنبھالیاں جوشش نہیں آیا، نہ جوانی آئی
خالق یار حیاتی اندر، نہیں کیتی خاص لڑائی

بھاگووال دی چڑھدی گھٹے، خاص لے ڈاک خانہ
کڑیا نوال نواں بنیاں، جلاپور بھل نہ جانا
سادم سادی زندگی گزاراں، نہیں کوئی شہنشاہ
خالق یار کہے دو چار، کدے پڑھے پنجگانہ

قوم جٹ مذہب اسلام، بھاگووال داسہرا
ذوالفقار کی پتی وچوں، ولید چار چوہیرا
باپ نوں پیراں دتہ آکھن، اللہ دتہ وڈیرا
خالق یار نوں ملنا ہووے، تے کچھ لٹیں آن کے میرا

ملک ناٹیں کھوکھر ناٹیں، وڑا تیج ذات لے میری
آمنے سامنے بوہے سار، وچ وپڑے دے بیری
ہراکے کی گل میں من دا، کدے نہیں لائی دیری
خالق یار خاموش رہندا، نہیں کردا ہیر کی پھیری

بھاگووال نوں دنیا عام جانے، مسجد ہے وشکار
پہنچے وقت اذان ہووے، سوہنا خدا داکار
رام اعلیٰ نماز کی اعلیٰ، کرن استغفار
اکدونت حافظ حاضر، تے ملاں دو تن چار

بھاگووال کے آئے دوائے، ڈنگ پھرن گئے راہ
جدوں دی اشتعال ہوئی، ہر کوئی رسیا تہا
شام لاٹ ساری ہے نکار کی، نہیں کوئی کردادہ
خالق یار توں کدھ اشتہار، راکھالے تیرا خدا

سالو لا چہرا
کھلا ویرا
چاچا شیرا
چہرہ دیرا

منڈھوں جھیری
کاٹھی جھیری
کوئی کھے جھیری
بہوں لے دیری

تے سرخ مینار
تے بے شمار
تے اندر باہر
جی خالق یار

تے پہ گیا پچاہ
تے بے بہا
پیا او تھے جا
اوبے پرواہ

شاعری دامنڈھ

اعلیٰ وستی بھاگو وال، جیتے میں ڈیرے لائے
ایہ دنیا سب استاد میری کئی آئے سامنے آئے
جرم ہونداں چڑھ گئے بھرم لے، کچھ رب کی کرم کا
خالق پیرا دس نکال ذرا، پنج توں شعر بنائے
تے ساہ پرائے
پئے درشن پائے
تے آندا جائے
تے کسدی رائے

سن ستر دا واقعہ لے، جدوں شعراں ول میرا دھیان آیا
یار و گل دی کچھ عجیب الحالے، سرتے بارھوس دا امتحان آیا
گفتگو شبیر تے میں چھڑی، میٹیں تہوراں دا وچ بیان آیا
میٹیں ہوری والی قافیے جوڑ دے نیں، میرا مننے وچ نہ ایمان آیا
میں گیا شبیر نوں نال لیا، اکدن جان دامنوں گمان آیا
شبیر آکھیا چلو جی بسم اللہ، آئے راسے وچہ اک مکان آیا
تو با وڑ دیاں اسال سلام کہیا، بابے سمجھیا کوئی مہمان آیا
کالی ویکھ کے آندے نیں کون اس توں، میں آکھیا شعر نکھان آیا
بابے کڈھ وکھائی بڑھڑ کاپی، مینوں کھڑک گئی لے گلوں لان آیا
ٹٹی پھٹی سی او بیاض سستی، مینوں پڑھیاں سال اطمینان آیا
دھڑا دھڑ میں پھڑکے لکھ سٹی، آندے نیں نقل تے ناہیوں لان آیا
میں آکھیا ایسی تے گل کوئی نہیں، صرف آپدی شہرت و دھان آیا
آندے نیں لبس کر جی دی لکھ لے آ، میں گھروں ہو روان آیا
ایسے طراں فیرا گلے دن یارو، میں بابے نوں فیرا زمان آیا
کاپی پچھی تے آندے نیں اوس محالے، راجے ہوراں گول پریشیاں آیا
راجہ بھیا نہ دیا پیر پچھاں، آؤندیاں کچھ زعمیاں میں چھان آیا

اودوں قدرتی ماہ محرم داسی، مسلماناں نوں جہیر اجگان آیا
کزیل دی سر کوئی گل کرے، میرے دل دیوچ طوفان آیا
قصہ پڑھیاں کربلا والا، مینوں پتہ نہیں کون کھانا آیا
ایویں قدر توں چل گئی قلم میری، پہلی سطر وچہ واہ سبحان آیا
حمد خدا تے صفت مصطفیٰ دی، انج لیتی جیوں وچہ قرآن آیا
لٹیا عشق میں شوق تے ذوق میرا، میں رملے وچہ میدان آیا
میرا اپنا آپ نہ رہیا اپنا، اوکھی کسے تے تر قربان آیا
میرا دل دی کڈھ لیا کسے، جنہوں ویکھیا تے زبان آیا
انج اپنے آپ نوں بھل گیا، جیویں نہیں میں وچ جہان آیا
تیرے ترے تے اوہک پیر چھے، کچھ چہرے بعد ارمان آیا
جنے ویکھیا لیا تراہ مینوں، میں اگوں نہیں گل پوان آیا
خود کی اڈی وجود وچوں بن گڈی، جیویں طور نوں نور اڈان آیا
مینوں چال تے دھال کنگال کیتا، دل میرا دی بن سلطان آیا
جی جی میں کزناں سب لگے، کدے ویکھیا اکی الیسا جوان آیا
میرے وھار نہ کسیدا حال ہووے، غوطے وچہ دریا دے میں کھان آیا
میری ویکھی جے کرے براٹی ہوندی، جے میں نیکیاں نہیں کھان آیا
میری عاجزی تسیاں دے سامنے لے، نہیں میں کسیدا دل دکھان آیا
جو جو میں آنا وال ٹھیک آنا، نہیں کوئی ریت دے پل بنان آیا
لعنت الیک علی الکاذبین، سپچے رب دا سپچ فیران آیا
خالق یار نوں امر سرکار دلے، اپنا لویا تے نہیں منان آیا

خوشخبری

بیاد الیائے خالق بآردیاں اسے کتاباں لکھ سکدیاں نہیں

۱ گلزارِ منیر	۲ معرفتِ دا سمندر	۳ نصیحتاں دی پند قیمتی لعل	۴ حضرت عشق و حسن دیاں عظمتاں
۵ ظلم دی آقید	۶ غماں دی کوکھڑی	۷ گلاں دی گتھلی	۸ قصہ غایت علی آف وزیر
۹ جھوک حضرت امام حسین علیہ السلام	۱۰ میری توبہ	۱۱ قصہ اکبر علی آف نور احمدیالہ	۱۲ قصہ نیک آرزو
۱۳ قصہ نذیر احمدی	۱۴ قصہ محمد الیاس	۱۵ قصہ رسول پور	۱۶ قصہ تقریت نامہ علی
۱۷ قصہ تن لہرا	۱۸ قصہ شوق احمدی	۱۹ قصہ شاد لوال	۲۰ قصہ شاد لوال
۲۱ قصہ شاد لوال	۲۲ قصہ شاد لوال	۲۳ قصہ شاد لوال	۲۴ قصہ شاد لوال
۲۵ قصہ شاد لوال	۲۶ قصہ شاد لوال	۲۷ قصہ شاد لوال	۲۸ قصہ شاد لوال
۲۹ قصہ شاد لوال	۳۰ قصہ شاد لوال	۳۱ قصہ شاد لوال	۳۲ قصہ شاد لوال